

ГРОШІ: ХТО І З ЯКИХ КРАЇН ВКЛАДАЄ КОШТИ У РОЗВИТОК БІЗНЕСУ НА ТЕРНОПІЛЛІ с. 4

ПЕРЕДПЛАТИЛА «RIA ПЛЮС» – ВИГРАЛА ПУТІВКУ У «БУКОВЕЛЬ» с. 3

ЗАГИБЛІ ЗІ «ЗБРУЧА» – ДІТИ, БАТЬКИ, КОХАНІ **ВІЙНА** с. 8

СЕРЕДА 4 лютого 2015

ТІЛЬКИ ПЕРЕВІРЕНІ ФАКТИ

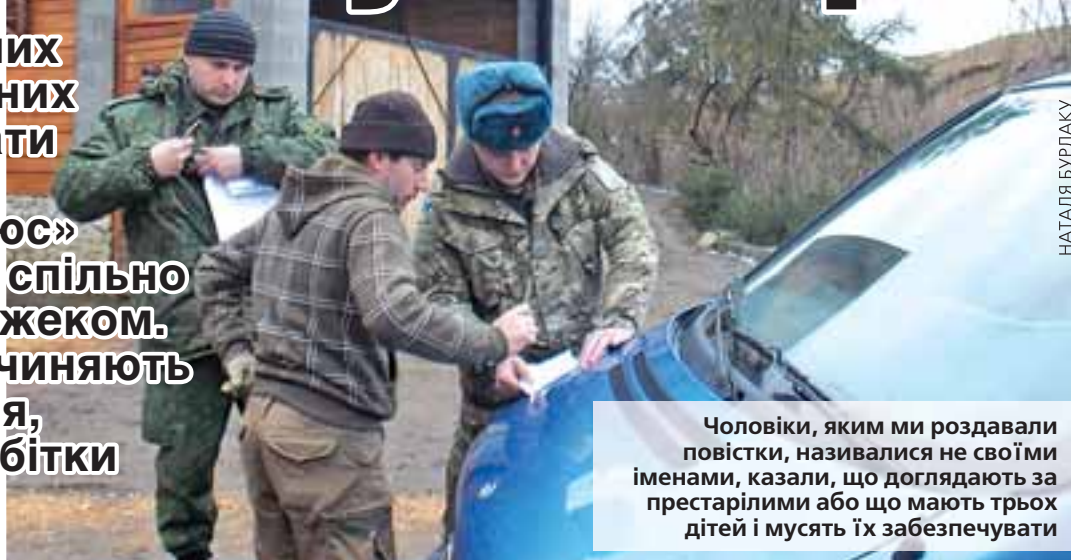
НА ДОРОГИ ДАДУТЬ 15 МЛН ГРН **ГОЛОВНЕ** с. 2

490 грн
1 блок
Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

www.ria.ua

Від мобілізації ховаються у коморах

Лише 11% оповіщених військовозобов'язаних прибули у комісаріати для проходження медогляду. «RIA плюс» роздавала повістки спільно з військкоматом та жекком. Чоловіки або не відчиняють двері, або ховаються, або виїхали на заробітки

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ

Чоловіки, яким ми роздавали повістки, називалися не своїми іменами, казали, що доглядають за престарілими або що мають трьох дітей і мусять їх забезпечувати

Читайте **ГОЛОВНЕ** С. 5

СЬОГОДНІ У НОМЕРІ

412

ВАКАНСІЙ ВІД ПРОВІДНИХ ФІРМ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Хотів 20000

Головний держревізор-інспектор однієї з ОДП вимагав від підприємця неправомірну вигоду — 20 тис. грн. Правоохоронці затримали податківця «на гарячому». До Єдиного реєстру досудових розслідувань внесли відомості за ознаками кримінального правопорушення, повідомляє прес-служба прокуратури області.

ШвидкоГроші ГРОШІ ДО ЗАРПЛАТИ

3000 ГРН 20 ХВИЛИН НА ОФОРМЛЕННЯ ТА ВИДАЧУ ГРОШЕЙ

iD ЛИБЕ ПАСПОРТ ТА КОД

(093) 170 10 28

вул. М. Шептицького, 236 (2-й поверх ТЦ "SOTERIA")

ШАФИ-КУПЕ від виробника

Акційна ціна на систему «Komandor Standart»

від 2000 грн

з 1.01.15р по 31.01.15р

ПІДПРИЄМСТВО **РИФ** Тернопіль, вул. Довженка, 18

тел.: (0352) 43 80 30 www.rif.te.ua

УВАГА! **КРЕДИТ**

М. ТЕРНОПІЛЬ ВУЛ. В. ЧОРНОВОЛА, 1А ОФІС 20, ПОВЕРХ 3

Потрібні лише паспорт та код Фіксований щомісячний платіж Швидко оформлення 15-20 хвилин

тел.: 097-918-2-918, 068-553-06-82

Компаньйон **Фінанс**

за **20** ХВ. ГРОШІ ДО ЗАРПЛАТИ

від 200 до 10 000 грн лише паспорт та код

вул. Руська, 14 вул. Живова, 7 вул. Київська, 11

М. Тернопіль: 067 209 25 07 www.kf.ua

Miss Ria ФОТОКОНКУРС

Заповни анкету на сайті miss.moemisto.ua

Отримай професійну фотосесію від першого в місті Арт Центру

Дякуємо за участь в конкурсі привітаємо дівчат, які проживають у м. Тернопіль, віком від 16 до 25 років. Детальніше про конкурс на сайті miss.moemisto.ua

miss.moemisto.ua ART

Трактори Мототрактори Мотоблоки

донгфенг • дтз • фотон • сінтай • джінма • зубр • брансон • кіоті

Тел.: (0352) 52-40-15, (067) 353-16-06, (067) 351-57-82

www.mini-traktor.com.ua м.Тернопіль, вул. Гайова,32

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Юрій ШТОПКО

Де Ви, пане Президенте?

Хоча і сам медійник, іноді схилився до того, що новини на каналах нагнітають ситуацію. Неодноразово чув звинувачення на адресу ЗМІ, зокрема і «RIA плюс», про те, що заради сенсації, заради рейтингу журналісти готові роздмухати пожежу з іскри.

Можливо, колись ці звинувачення і мали місце, однак сьогодні те, що показують нам по телебаченню, — чиста правда. Те, що пишуть авторитетні ЗМІ — чиста правда. Так, там справжня війна, безупинно стріляють. Я був у Дебальцевому і розвантажував з вояками привезене під бій «Градів» і мінометів. ЗМІ не брешуть — ситуація дуже складна.

Та наш Президент, схоже, новини не дивиться. У мене складається дивне враження, що він, як і Янукович у свій час, відгородився від реального життя своїми радниками та заступниками і просто не бачить ситуації. Імовірно, йому просто не розповідають справжнього стану справ. Тож, мабуть, Президент і інші вищі чини живуть окремо від підірваного вибухами Дебальцевого і буремного Вуглегірська.

Я не вірю в свідомий злив вояків командуванням. Думаю, що справа у нестачі інформації — трохі ситуативній, трохі в ігноруванні важливих новин. Чому так робить Президент? Важко відповісти. Я розумію, що він не може бути присутнім на похоронах кожного військового. Однак поспілкуватись із військовими, людьми, які захищають кордони та незалежність ціною власного життя, — це справа неодмінна і невідкладна. Адже лише хлопці на передовій скажуть правду. Лише вони знають, що їм не бракує продуктів, ковдр та бойового духу, а лише важкого озброєння та наказу наступати.

Поспілкуйтесь з військовими, пане Президенте! Вони знають, як перемогти у війні.

«МІНУС» НА ВУЛИЦІ, А ДОРОГИ ЛАТАЮТЬ

Комуналка ■ Тернополяни нарікають, що, попри відсутність снігопадів, дороги цьогоріч у жахливому стані. Комунальники кажуть: уже почали ямковий ремонт за новими технологіями. Щодо капремонту, то цьогоріч на ремонт доріг обіцяють виділити з міського бюджету рекордну суму — 15 мільйонів гривень

ІРИНА БЕЛЯКОВА, 0-95-875-33-60,
IRYNA.BELIAKOVA@20MINUT.UA

— Коли зроблять ремонт заїзду до нашого двору? — обурювалася тернополянка Олена Наноцька, яка проживає на вул. Лепкого, 14. — Вже років зо три обіцяють. Поступово окремі ями і вибоїни перетворились на суцільне ямище, яке навіть об'їхати нереально. Нещодавно тут залишила шмат бампера. Сусід ходову ремонтував.

Тернополянка іронізує, що дієвим методом у таких випадках є запрошення міського голови в гості. Ніби після цього лад наведуть. Однак, як каже жінка, Сергій Надал минулого літа вже побував на вул. Лепкого, 14. Тоді швидко засипали щебенем ями у дворі, встановили перед кількома під'їздами лавки і вчепили ліхтар. Жахливий стан дороги господар міста «не побачив».

Натомість комунальники з року в рік обминають цей шмат шляху — поворот з вул. Київської до парковки біля Будинку побуту «Сонячний». Коли мешканці просили залатати, бо ні люди власними авто, ані екстрені служби вже заїхати не можуть, у відповідь чули, мовляв, у будинку побуту є чимало підприємств. Вони і мають долучитись. Однак ті не поспішають, а глибокі вибоїни множаться.

Обіцянка нею і залишилась

Подібна ситуація — і на вул. 15 Квітня, у заїзді до вул. Братів Бойчуків. Ще минулоріч нашим кореспондентам міська влада обіцяла відремонтувати цю ділянку. Наразі обіцянка нею і залишилась.

З дорогами ситуація не краща. Вул. Лесі Українки — суцільний «шифер». Центр — теж у ямах. На «Сонячному», навіть вул. Тарнавського, яку капітально відремонтували кілька років тому, дорога знову всяєна вибоїнами. До «Подолан» доїхати проблематично. На «Дружбі» дорожнє покриття більшості вулиць залишає бажати кращого.

Ремонт доріг комунальники завжди починали не раніше бе-

— Сподіваюсь, у цьому

сезоні ми зможемо

полагодити більшість доріг у Тернополі...

резня. Пояснювали це погодними умовами, адже, щоб класти асфальт, на ґрунті має бути +10.

Але цьогоріч, попри «мінус» уночі, ремонт доріг вже розпочали.

— Ми вже почали ліквідацію вибоїв на дорогах — так званий ямковий ремонт, — каже начальник відділу технагляду міськради Олег Вітик. — Для цього вперше за часи незалежності використовують бітумну органно-мінеральну суміш. Її складовою частиною є спеціальні мінеральні присадки, що дозволяють застосовувати суміш в умовах понижених температур.

Кладуть суміш, яка не боїться морозу

Суміш, на відміну від асфальту, пластичніша і не боїться «мінусових» температур, запевнили у відділі технагляду міськради. Вже використали понад 68 тонн

— Раніше ці ями можна було хоч помалу об'їхати, — каже Олена Наноцька (26 р.). — Тепер тут суцільна яма, в якій я нещодавно обірвала шмат бамперу

і залатати близько 410 кв. м ям.

— Сподіваюсь, у цьому сезоні ми зможемо полагодити більшість доріг у Тернополі, адже бюджетом передбачена рекордна цифра — 15 мільйонів гривень, — каже Олег Вітик. — Востаннє найбільшу суму на ремонт доріг у Тернополі виділяли ще за часів головування Романа Заставного. Тоді було близько 8 мільйонів.

Завдяки цим грошам сподіваються зробити як поточний, так частково і капремонт, адже близько 30% коштів з поточного ремонту дозволяється використати для капітального. Якщо гроші з міської казни таки виділять, оновлять дороги на вул. Лесі Українки, Бригадній, просп. Злуки.

Титульний список доріг, які капітально відремонтують цього сезону, має затвердити виконком

4 лютого. Серед поданих на затвердження — вул. Миру, від зупинки громадського транспорту до вул. Винниченка, Танцорова, Парашука, завершення ділянки 15 Квітня — від братів Бойчуків до просп. Злуки, вул. Тролейбусна. Сюди ж належить 140 м вул. Текстильної, яку не доробили через брак коштів торік. Шанс на оновлення мають шляхопровід на вул. Бродівській, вул. Медова, Шашкевича, Живова поблизу автовокзалу, Стадницької та Оболоні.

— Скільки зробимо — залежить від наповнення місцевого бюджету, — каже Олег Вітик. — Надіємось і на субвенції з держбюджету, завдяки яким можна втілити проекти капремонтів вулиць, які лежать на полицях уже по 10 років. Це та ж дамба Тернопільського ставу і колектор на вул. Галицькій.

КОМЕНТАР

Микола ЛЕСІВ
(61 р.),

начальник управління
ЖКГ міськради:

— Обговорюється можливість капремонту бульв. Куліша, продовження ремонту у парку «Топільче» і на бульв. Д. Галицького. Плануємо завершити роботи з реконструкції на-

бережної. У планах — ремонт 45 дворів, продовжиться також облаштування найпроблемніших тротуарів. Буде здійснено ремонт вуличного освітлення, світлофорів та облаштоване додаткове освітлення вулиць. Озвучити весь перелік запланованих робіт можна буде після того, як об'єкти оглянуть представники депутатської комісії та обговорять титульний список на засіданні виконкому.

ЕКСПЕРТИ RIA ПРО НАЙАКТУАЛЬНІШЕ

Що останнім часом вас схвилювало найбільше?

Дмитро ВОРОНЦОВ
(33 р.), мандрівник:

— Я приїхав в Україну якраз на новорічні свята. Мені дуже сподобалися тутешні звичаї. У Тернополі ми з друзями ходили з вертепом різними закладами. Усі колядували, співали, навіть перевдягалися у костюми — чорта, музиканта, єврея, солдата та інших. Мене це дуже вразило. У нас, у Росії, такого немає. Україна в культурному плані далеко попереду.

Тетяна БАКАЛЮК,
(49 р.), доцент кафедри
медичної реабілітації
ТДМУ:

— Турбує, як і всіх, майбутнє нашої країни. Останніми днями співробітники хвилювались за майбутнє нашого університету. Надіємось, що новий ректор виконуватиме всі свої зобов'язання, адже хочеться, щоб наука розвивалась, освіта вдосконалювалась, а добробут зростав. Починається нова епоха в історії нашого вузу.

Степан ПОДОБІВСЬКИЙ
(51 р.), доцент кафедри
ботаніки і зоології
ТНПУ ім. Гнатюка:

— Викладачі нашого університету працюють над методикою дистанційного навчання. Розроблені системи оцінювання. Поки вчимося самі працювати за цією методикою, далі будемо навчати. Це і скорочення затрат на трудові ресурси. У світлі нового Закону «Про вищу освіту» такому навчанню приділяється більше уваги.

Андрій КОПАЧІВСЬКИЙ
(21 р.), студент:

— Мене дуже хвилює байдужість світу до подій в Україні. Страждають воїни, які захищають країну, та мирне населення. Вже ніхто не сумнівається, що події на Сході — відкрита війна Росії проти України. Світова спільнота, хоч і розуміє ситуацію, знову висловлює «глибоке занепокоєння» і стурбованість. Думаю, що варто самостійно шукати способи перемоги.

Олег ВІТІВСЬКИЙ (39 р.),
депутат Тернопільської
міськради:

— Останнім часом багато уваги приділяємо наданню допомоги дітям наших Героїв, які загинули на Сході. Важливо, що навколо цієї шляхетної справи об'єднуються багато тернополян, підтримуючи ідею відродження давньої козацької традиції вдовиної лепти. Громада мусить бути відповідальною за майбутнє тих, хто втратив на війні батьків.

Василь БАРАНОВСЬКИЙ,
(38 р.), начальник
сектору профілактичної
роботи обласної
державтоінспекції:

— Аварій у нашій області побільшало. Із початку 2015 року сталося уже 29 ДТП з травмованими. У них загинули десятеро і ще 38 отримали травми. У січні було найбільше аварій, коли водії збивали пішоходів та з'їжджали в кювет і перекидались. Шановні водії, будьте уважні!

ПОВЕРНУЛАСЯ ВІЙСЬКОВА ЧАСТИНА

Сьогодні на сайті
20minut.ua

Армія ■ Наразі всі дивізіони 44 окремої артилерійської бригади виконують бойові завдання у зоні АТО. Батальйон територіальної оборони «Збруч» також буде у підпорядкуванні бригади

У Тернопіль повернулася військова частина. Підрозділи бригади наразі виконують завдання за призначенням на Сході країни

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

44 окрема артилерійська бригада відтепер дислокуватиметься в місті Тернополі на місці колишньої 11 окремої гвардійської артилерійської бригади. Військовослужбовці уже почали звозити техніку та майно.

— Рішення про створення бригади Мініборони України прийняло ще 2 вересня, — розповідає в.о. командира новоствореної бригади Олег Лісовий (він же був командиром бригади до розформування військової частини А1769 — прим. авт.). — Місцем формування командування визначило полігон

Міжнародного центру миротворчості та безпеки. Бригада формувалася за рахунок третьої черги часткової мобілізації. Фактично склад бригади — це мобілізовані: солдати, сержанти, офіцери.

За словами командира, із жовтня 2014 року перший дивізіон виконує завдання на Сході країни. До кінця листопада сформували вже другий дивізіон, який із середини грудня виконує завдання у зоні проведення АТО. Наразі завершується формування третього дивізіону, який на початку лютого поїде на Схід. Плюс окремих протитанковий дивізіон 44 артбригади був створений на базі військової частини в Бердичеві.

Восьмеро чоловік з особового складу бригади, який виконує завдання в зоні проведення АТО, загинули, один зник безвісти, ще близько 15 отримали поранення.

— Це повноправна військова частина, яка й надалі готуватиме підрозділи, що виконуватимуть завдання за призначенням, — наголошує Олег Лісовий. — Ми активно доукомплектуємо підрозділи, а також формуємо нові. Рознарядки стосовно прийняття

призовників на строкову службу поки що не отримували.

Найближчим часом бригада планує взяти під своє крило й батальйон територіальної оборони «Збруч». Готується директива.

Щодо того, чи зможуть офіцери та солдати, які служили в 11 артбригаді повернутися на службу в 44 бригаду, Олег Лісовий каже, що, у першу чергу, віддають перевагу саме тим, хто колись служив у військової частині А 1769.

Найчастіше читають:

- На Херсонщині від вибуху боєприпасів загинули 6 тернопільських бійців
- Тернопіль втратив в АТО Дмитра Заплітного
- Кузьма Скрябін загинув у ДТП на Дніпропетровщині
- Перші з мобілізованих тернополян поїхали на військові навчання
- На Херсонщині загинув боєць Назарій Кулинець з Тернопільщини
- У Тернопіль повернулася військова частина
- Загиблих бійців зустрічали рідні, друзі та небадужі тернополяни
- Призовників випускатимуть із країни з довідкою військкомату

Найчастіше коментують:

- На Симоненка легківка збила людей
<http://te.20minut.ua/10434066>
- Призовників випускатимуть із країни з довідкою військкомату
<http://te.20minut.ua/10434139>
- Бійцям терміново потрібна турбіна до авто Nissan Patrol
<http://te.20minut.ua/10434192>
- На Херсонщині від вибуху боєприпасів загинули 6 тернопільських бійців
<http://te.20minut.ua/10434196>
- Кузьма Скрябін загинув в ДТП на Дніпропетровщині
<http://te.20minut.ua/10434236>

ФОТО ДНЯ

2 лютого • 19.30 • Театральний майдан

ІРИНА НЕБЕСНА

Сотні тернополян прийшли на Театральний майдан, аби вшанувати пам'ять Андрія Кузьменка, який вранці загинув у ДТП.

Молодь співала під гітару пісні музиканта. На бруківці виклали хрест із запалених лампадок. Люди приносили квіти і ставили їх біля фотографій Кузьми

Передплатила «RIA плюс» - і їде в Буковель

ДІАНА ОЛІЙНИК,
0-67-346-52-39,
DIANA.OLJNYK@20MINUT.UA

Тернополянка Оксана Ворона виграла путівку для відпочинку на вихідні в Буковелі.

Вона передплатила газету «RIA плюс» на півроку і підняла слухавку мобільного під час проведення розіграшу в прямому ефірі на сайті. Жінка дуже задоволена виграшем, адже каже, що раніше ніколи нічого не виграла і ніколи в так не вірила.

— Я не думала, що можна виграти, — каже схвильована переможниця. — Коли передплачувала, думала про цікаву газету. Я ніколи нічого не виграла, інколи купувала лотерейні квитки, але мені не щастило. А тут телефонують — і вітають з виграшем!

Путівка в Буковель розрахована на сімейний відпочинок, тож пані Оксана вже радиться з чоловіком і дітьми, на коли краще спланувати поїздку. — 2 лютого в прямому ефірі на сайті 20minut.ua відбувся розіграш путівки в Буковель серед наших передплатників, — розповідає керівник відділу збу-

Переможниця акції для передплатників Оксана Ворона дуже задоволена виграшем, адже взимку в Буковелі ще не була

ДІАНА ОЛІЙНИК

ту Тернопільської філії Медіа Корпорації RIA Лілія Павлишин. — Власниця першої квитанції, яку витягнули зі скриньки, відхилила дзвінок, можливо, не мала змоги розмовляти. Тож за правилами розіграшу ми зателефонували іншому передплатнику, квитанцію якого

вийняли зі скриньки. Акції для передплатників «RIA плюс» відбуваються постійно, зазначила Лілія Павлишин. У попередні роки щасливі переможці їздили на концерти всесвітньовідомих зірок, а цього року приз передплатнику — сімейний відпочинок у Карпатах.

171

дорожній знак

у Тернополі встановила та замінила підрядна організація ТОВ «Газ-Пласт-Буд» у 2014 році, за інформацією міськради. Роботи виконали на загальну суму 172 тис. 986,68 грн

Скільки грошей витрачаєте на пальне щомісяця?

- більше 1000 гривень, часто їжджу у комерційних справах 17.60%
- від 500 до 1000 гривень, щодня їжджу на роботу 17.60%
- від 200 до 500 гривень, їжджу автомобілем лише 2-3 рази в тиждень 14.29%
- до 200 гривень, економлю і користуюсь авто лише коли вкрай потрібно 15.33%
- зовсім не витрачаю, бо користуюсь громадським транспортом 35.19%

ГАРЯЧА ЛІНІЯ "20 ХВИЛИН"

Сьогодні на гарячій лінії "20 хвилин" чергує журналіст Андрій ШКУЛА. Зі своїми запитаннями та інформацією ви можете звернутися за телефоном 43-00-50, 43-00-56 або надіслати їх нам на електронну адресу 20hvilyn@gmail.com.

Редакція "RIA плюс" та "20 хвилин" 43-00-50
Пожежно-рятувальна служба 101
Міліція 102
Швидка медична допомога 103
Аварійна газу 52-62-38
Аварійна водоканалу 25-26-10

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Аварійна тепломереж 25-48-10
Чергова міської ради 1580
Довідкова залізничного вокзалу 1505
Довідкова автовокзалу 1504
Цілодобова стоматологічна служба 52-06-09
Чергова аптека 24-22-70, 26-93-88

Управління захисту прав споживачів 52-16-65
Управління транспорту 52-15-14
Перевірка якості продуктів 52-23-87
Довідка міськвиконкому 23-63-97
Головавтоінспекція 52-47-38
Аварійна електромереж 52-24-66

НАЙБІЛЬШЕ В ТЕРНОПІЛЛЯ ІНВЕСТУЄ КІПР

Ринок праці ■

Інвестують у бізнес в області з Кіпру (хоча, імовірно, це офшорні кошти), США, Росії та багатьох інших країн. Це позитив — однозначно. Особливо відчутні плюси іноземного впливу на тернопільському ринку праці

СВІТЛАНА ЧЕРНЕЦЬКА,
0-98-836-92-47,
SWITLANA.CZERNETSKA@20MINUT.UA

— Я майже п'ять років працювала на СЕ «Борднетце», — розповідає тернополянка Вероніка Левків. — Мій чоловік і досі працює там, на конвеєрі, а я ось у декреті.

14 зарплата і повний соцпакет

Умови праці на найбільшому в Тернополі підприємстві з іноземними інвестиціями вельми привабливі.

За словами Вероніки, працівники мають повний соцпакет, непогану зарплату і приємні бонуси.

Заробітних плат може бути і 13, навіть 14. Тринадцять — традиційно усім, а от чотирнадцять — залежно від терміну давності роботи на підприємстві. 25% від ставки — тим, хто працює до трьох років, 50% — хто працює до 6 років, 75% і 100% для 9 і 12 років відповідно.

Працівники мають відносно невисоку ставку — близько двох тисяч, однак є безліч на-

На СЕ «Борднетце» працюють близько трьох тисяч чоловік. І хоча, як стверджують колишні працівники, тут висока плинність кадрів, про умови роботи працівники відгукуються позитивно

рахувань і доплат — за стаж, за присутність, за продуктивність тощо. Це може збільшити зарплату вдвічі.

— Я не можу скаржитись на умови праці, — коментує Сергій Левків, чоловік Вероніки. — Хоча робота, звісно, дуже

Це найбільше підприємство з іноземними інвестиціями в області. Воно є частиною японської компанії з виготовлення електротехнічної продукції Sumitomo Electric.

Позитивний вплив появи компанії у Тернополі більш ніж незаперечний. Адже це і робочі місця, і відрахування у місцевий бюджет.

За даними міськрайонного центру зайнятості протягом 2008–2014 років у «СЕ Борднетце-Україна» було працевлаштовано 3727 безробітних, з них комплектувальниками проводів — 2811 осіб. А прес-служба підприємства повідомляє, що на даний момент тут працюють близько 3000 чоловік, 90% з них — тернополяни.

— Я думаю, що це дуже позитивно для ринку праці, коли в області є подібні підприємства, — коментує Любов Акуленко, координатор Інформаційної кампанії «Сильніші ра-

зом!». — Адже вони приносять із собою позитивні тенденції — неодмінний соцпакет, гідний рівень заробітної плати, комфортні умови праці. Зрештою, це гідні робочі місця для сотень і тисяч людей, що особливо важливо у такій непромисловій області з високим рівнем безробіття, як Тернопільщина.

В області — 234 підприємства

У Тернопільській області наразі — хто б подумав — є аж 234 підприємства з іноземними інвестиціями. Про це свідчать дані управління статистики станом на 1 жовтня 2014 року.

Ще рік тому їх було більше — 256, але через військові дії на Сході частина підприємств залишила терени Тернопілля, обравши чи то інші області, чи то інші країни.

Найохочіше інвестують у тернопільський бізнес... кіпріоти. Може, це і не кіпрські компанії, але принаймні ті, що там зареєстровані. Їх аж 57. Основна сфера їхніх інтересів — сільське та лісове господарство. Немало інвестицій — із Польщі (42 підприємства), Німеччини (31 підприємство) і Росії (14 підприємств).

Якщо ж оцінити ситуацію у розрізі галузей, то очевидно, що найцікавішими для інвесторів наразі є переробна промисловість (текстиль, харчова і хімічна промисловість, електротехніка) — 57 підприємств, а також гуртово-роздрібна торгівля — 65 підприємств.

— Для тернопільського ринку праці іноземний капітал — величезний плюс та мотиватор, — коментує головний спеціаліст відділу інвестиційної політики та зовнішньоекономічної торгівлі Тетяна Гук. — Адже саме завдяки їм у нашій депресивній області з'являються нові робочі місця з гарними умовами праці. І прикро, що сучасна ситуація у країні спричиняє відтік іноземного капіталу, а отже, і посилення безробіття.

Станом на 1 жовтня 2014 на Тернопільщині є аж 234 підприємства з іноземним капіталом, хоча порівняно з минулим роком їх стало менше. Реорганізувались, полишили область чи взагалі країну — невідомо

— У нас традиційна відпустка 24 дні плюс 10 днів на дітей, можна відправляти дітей у санаторій та літні табори. Усі цим дуже задоволені, — розповідає Вероніка. — В ідальні є змога харчуватись за системою 50/50. Тобто половину вартості обідів вираховують із зарплати, а половину оплачує підприємство.

Приємними бонусами є безкоштовне відвідування спортзалу, тренажери та фітнес для усіх охочих, а також факт існування корпоративних лікарів.

важка. Плинність кадрів висока, адже вісім годин поспіль в'язати кабелі — непросто. Не всі витримують, не всім вдається. Багато хто скаржиться на погіршення здоров'я. Я працюю тут не перший рік і роботу змінювати не планую, адже в нашому місті навряд чи є підприємства з кращими умовами праці.

Працюють 3000 чоловік

СЕ «Борднетце» на теренах області працює з 2008 року.

«Ставлюсь до інших так, як хочу, аби ставились до мене»

Бізнес-ланч Про життя і справи „RIA плюс“ розмовляє з власницею салону-магазину „Матраци“ Ольгою Кручко

ДІАНА ОЛІЙНИК,
0-67-346-52-39, DIANA.
OLJUNYK@20MINUT.UA

— Коли відкрили фірму? Які особливості товарів, що пропонуєте?

— Салон-магазин ми відкрили у 2014 р. Особливість наших послуг полягає в індивідуальному підході до кожного клієнта. Адже вибір матраца — це не так просто, як здається. Залежно від віку, статури, стану здоров'я, бюджету слід обирати різні моделі матраців.

— Хто є вашим клієнтом?

— Нашими клієнтами є люди, які бажають мати здоровий і комфортний сон. Адже наскільки комфортним буде наш сон сьогодні — настільки успішним буде наш день завтра!

— Чи важко було знайти кваліфікованих працівників? Які знання і навички потрібні у цій сфері?

— При підборі співробітників ми насамперед надавали перевагу умінню спілкуватися з людьми та бажанню вчитися. Для мене важливо, щоб клієнт, зайшовши у наш магазин, отримав

консультацію у доступній формі стосовно вибору матраца з урахуванням способу життя, віку та особливостей здоров'я. Наші працівники постійно поглиблюють свої знання — відвідують виставки, тренінги, також щотижня ми проводимо вебінари.

— Чи бачите в місті (області) конкурентів? Розкажіть про рівень розвитку такого роду бізнесу в Тернополі.

— У Тернополі є магазини матраців різних виробників. Гостро стоїть питання, коли обмежений бюджет і хочеться обрати найкращий варіант. Магазини переважно спеціалізуються на матрацах певних виробників, і клієнту, який зіткнувся з питанням вибору, потрібно обійти все місто, щоб порівняти товар. У нашому магазині ми зібрали найкращих виробників матраців, тож,

прийшовши до нас, клієнт має можливість порівняти товари різних виробників, отримати кваліфіковану консультацію. Зараз на ринку матраців представлено багато виробників України. Трапляється, що аналогічні моделі різних виробників коштують по-різному, і ця різниця сягає понад 1000 грн. Ми запропонуємо покупцеві матрац, що буде для нього найвигіднішим.

— Чому вирішили займатися цим бізнесом?

— Вибираючи матрац для себе, я обійшла усі магазини і, чесно кажучи, заплуталась у різноманітні моделі та виробників. Мені довелося вивчити це питання більш ґрунтовно. Як виявилось, матраци — це дуже цікаво, є маса виробників, які використовують різні матеріали, є натуральні, синте-

тичні, і від цього залежить ціна. Але не завжди те, що натуральне, — найкраще, особливо для людей, схильних до алергії. Тому я хочу допомагати людям обирати матраци. Адже це важлива і вагома покупка для сім'ї.

— Яким бачите свій бізнес через п'ять років?

— Планую розвивати мережу салонів матраців у Тернополі й за його межами.

— Чи є у вас власна формула успіху?

— „Стався до інших так, як би ти хотів, щоб ставились до тебе“ — це правило, яким я керуюсь у житті і вимагаю, щоб люди, які працюють зі мною, керувались цим також.

— Чи допомагає сім'я у веденні справи?

— Так, сім'я мене дуже підтримує і допомагає.

Ольга Кручко народилася 7 травня 1985 року у м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області. Одружена, виховує з чоловіком двох дітей. У 2007 р. закінчила ТНЕУ за спеціальністю „Фінанси“. Хобі — кулінарія. Улюблений відпочинок — у сімейному колі. Контактний телефон — 096-00-111-00.

ВІД МОБІЛІЗАЦІЇ ХОВАЮТЬСЯ У КОМОРАХ

Експеримент ■ Редакція «RIA плюс» роздавала повістки спільно з військкоматом та жеком. Чоловіки не відчиняють двері, ховаються або виїхали на заробітки до Росії

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Четверта черга часткової мобілізації спричинила паніку у багатьох жителів області. Судячи зі статистики та експерименту, який провела редакція газети «RIA плюс», люди ладні навіть сидіти у тюрмі, аби не їхати на війну.

Виконуючий обов'язки військового комісара обласного військового комісаріату Володимир Катинський акцентував увагу на тому, що наша область — далеко не перша за кількістю мобілізованих. Якщо на початку АТО чоловіки самостійно приходили і записувалися добровольцями, тепер азарт зник.

Добровольців лише 32

— Серед військовозобов'язаних уже більше 15000 чоловік у розшуку, — говорить він. — Військкомати передали повістки сільським радам та жекам, аби останні здійснювали оповіщення. Деякі з них говорять, що приходили, стукали, але нікого не було вдома. Якщо людина не поставила підпис, отже, її вважають неоповіщеною.

У переліку населених пунктів, які показують найгірший показник з мобілізації, — Чортків, Бережани, Бучацький, Монастирський і Гусятинський райони. Окрім мобілізації живої сили, нині у країні триває й мобілізація техніки. Підприємці не готові розпрощатися з авто і передати їх для використання силам АТО. Агрохолдинг «Мрія» не надає ані майна, ані відомостей про нього, стверджує військовий комісар. У цьому переліку — і ТзОВ «Бучачагрохлібпром». Є й інші.

За словами військового комісара, показники з мобілізації далекі від норми. 30% від усіх військовозобов'язаних вважають оповіщеними, тобто їм вручили повістки. Із них лише 11% прибули на медогляд. У 40% громадян України, які прибули на медкомісію, були скарги на здоров'я, тому їх направили на дообстеження. Орієнтовно 26% з усіх, хто з'явився, визнали непридатними до військової служби. Станом на 29 січня в області зареєстрували лише 32 добровольців. Списки осіб, які не прибули у комісаріати, подали для розшуку в правоохоронні органи. Військовозобов'язані вдаються до різних методів, як відкосити від служби в армії. Хтось виїжджає за кордон, хтось ховається, хтось не відчиняє двері або відмовляється отримувати повістку.

Втім, не усі військовозобов'язані, які отримали повістки, будуть мобілізовані до ЗСУ чи інших військових формувань.

— Якщо під час проходження медогляду, неможливо встановити діагноз військовозобов'язаного, його направляють на додаткове обстеження. Непридатних у війська відправляти не будуть, — наголосив полковник Володимир Катинський.

Двері ніхто не відчиняє

30 січня наш журналіст скооперувався із працівниками міського військкомату та одним із жеків міста. У супроводі заступника міського комісара Миколи Бойка, дільничного міліціонера Романа Николяка та посильних ПП «Наш дім» о 19.30 ми вирушили роздавати повістки військовозобов'язаним трьох будинків: № 22 на вул. Протасевича, №№ 18, 31 на вул. Л. Українки.

З кількох квартир, які ми обійшли протягом години, ніхто двері не відчинив. Усі сусіди, як один, розводили руками, мовляв, ми нічого не знаємо, нікого не бачили, у нас немає часу спостерігати за ними. В одному з помешкань на другому поверсі будинку ми помітили світло. Коли почали стукати у двері, запанувала тиша, у вікнах квартири стало темно.

— Люди не відчиняють двері, — наголошує заступник комісара пан Бойко. — Хтось відмовляється ставити підпис. Було таке, що двері просто перед носом зачиняли. Хтось вказує не ту адресу, де насправді проживає. Знайти військовозобов'язаного і вручити повістку — велика удача. Є навіть один працівник обласної адміністрації, якому намагалися вручити повістку на роботі. Але він відмовився її брати, сказав нести за адресою проживання. Хоча скільки разів ми не приходили до нього додому, сусіди говорили, що в тій квартирі

— У кожного своя біда. І мені страшно, коли над головою летять снаряди, коли на очах вмирають друзі.

Але ми, чоловіки, мусимо взяти зброю і вигнати ворогів з нашої землі!

ніхто не живе.

Тернопільянка Світлана (прізвище редакції відоме — прим. авт.) розповідає, що деякі її знайомі так налякані мобілізацією, що ховають чоловіків у коморах.

— Сусідка розповіла, що працівники жеку спеціально ходять по будинках, нібито перевіряють лічильники, а насправді видивляються, чи є чоловіки, які підлягають мобілізації. Тому вона ховає сина у коморі. Я вже не від однієї чула таке. Люди налякані. Усі бояться їхати на війну.

Утікали чи не утікали?

Продовженням експерименту стала поїздка в село Конюхи Козівського району. За минулий тиждень назву цього села дізналися чи не всі українці. На центральних телеканалах з вуст найвищих чинів генерального штабу ЗСУ пролунала інформація, що місцеві чоловіки, втікаючи від мобілізації, автобусами виїжджають до Росії на заробітки. Згодом Адміністрація Президента спростувала цю інформацію. Російські ідеологи одразу підхопили ці настрої,

У селі Конюхи в суботу, 31 січня, нам вдалося вручити повістки лише трьом чоловікам. Решту навіть не вдалося побачити. За словами родичів, ті — на заробітках

створили панічну картину, навіть розтиражували заклики до українців не йти на війну, а переїхати в Росію для тимчасового працевлаштування.

У суботу, 31 січня, наш кореспондент поїхав у Конюхи, щоб поспілкуватися з місцевими і розставити всі крапки над «і». Перед виїздом у село військовий комісар Зборівсько-Козівського об'єднаного військового комісаріату Сергій Данилюк розповів, що за всі чотири

черги часткової мобілізації жоден військовозобов'язаний із цього села, який підлягає призову, не був мобілізований.

— Спілкуючись із журналістами, жителі Конюхів розповіли, що вони — страшні патріоти, семеро уродженців населеного пункту уже нібито беруть участь у проведенні АТО, — говорить він. — Однак за всі чотири черги повістки змогли вручити лише

чотирьом із понад трьохсот військовозобов'язаних. Секретар сільради надала нам список, де «розписала» всіх чоловіків із села, які перебувають на військову обліку. Мовляв, той — на заробітках в Італії, той — у Росії працює, той взагалі невідомо де. Жителі сіл придумують різноманітні способи, як відкосити від служби: хтось оформлює опікунство, хтось через організацію місцевих виборів робить призовників депутатами, бронює їх за підприємствами. Ось такий патріотизм!

У селі Конюхи, куди ми приїхали з самого ранку, звістка про пресу та військовий комісаріат розлетілася миттєво. Разом із сільським головою Андрієм Федівим, військовим комісаром Миколою Бойком та начальником відділення місцевого комісаріату Володимиром Кавецьким ми пішли роздавати повістки, які начебто раніше не вдалося вручити.

Перший чоловік, до якого зайшли на подвір'я, не встиг зреагувати. Він розгублено глянув, поставив підпис, сказав, що до нього ще ніхто не приходив з повісткою. 36-річний Олег (прізвище відоме — прим. авт.) розповів, що раніше служив в армії.

«Чоловіка на війну не відпущу»

Натомість літня жінка, вочевидь, його теща, кричала, що то не жартує — на війну йти. Мовляв, навіщо прийшли чоловіків забирати.

Поки ми обходили будинки, де розгублені родичі говорили, що не знають, де чоловіки, зв'язку з ними не тримають, усе більше й більше людей говорили, що прийшов військкомат. Попереду редакційної машини, яка їхала вулицею, бігли жінки, махаючи руками та сповіщаючи, що йдуть забирати чоловіків на війну. Хоча фактично їм тільки вручали повістки для проходження медогляду.

Один із чоловіків, до якого зазирнули на подвір'я, взагалі сказав, що він не той, про кого питають. Коли його попросили показати документи, він сказав, що пожартував. Уже через декілька секунд додав, що в нього недавно народилася третя дитина. Його попросили надати свідоцтва про народження всіх дітей.

Інший житель, коли почув про повістку, запрошував зайти до будинку, подивитися на хвору маму. — Хто її доглядатиме? Я сам, — говорить чоловік, який представився Андрієм. — А довідку? Хто за нею ходитиме?

Натомість у сільській раді сказали, що цей чоловік нещодавно повернувся із заробітків з Росії. А за його мамою доглядала дружина, яка нібито покинула його і виїхала за кордон.

З кількох адрес будинків, які ми обійшли в той день, майже у всіх родичі чоловіків призовного віку говорили, що ті заробляють гроші — то в Києві, то в Москві, то в Санкт-Петербурзі. До речі, слово «Росія» звучало найчастіше.

На зауваження офіцерів про те, чому чоловіки повійжджали на заробітки до країни-агресора, жінки лютували: «А ви дайте нам роботу! А в нього жінка (мати, батько) хворі... діти малі...». У кожного — свої проблеми.

— Най він краще в тюрму сяде, шукайте, — кричала сільська жителька. — Он хлопця із сусіднього села забили. І свого чоловіка на війну не відпущу.

Проблема патріотизму стосується не тільки конюхівців. І в інших селах є подібні ситуації. Люди бояться вмирати, тому втікають від мобілізації. Ворогові цього і треба, каже Сергій, який пішов добровольцем на Схід ще в 2014 році.

— У кожного своя біда, — каже він. — І мені страшно, коли над головою летять снаряди, коли на очах вмирають друзі. Але ми, чоловіки, мусимо взяти зброю і вигнати ворогів з нашої землі!

Масово повиїжджали ще до війни

Секретар Конюхівської сільської ради Стефанія Франків розповідає, що чоловіки з їхнього села не утікають від мобілізації. Просто через брак роботи люди змушені заробляти деінде.

— Усі повиїжджали, але раніше, — зауважує вона. — Автобуси до Росії, про які говорили на всеукраїнському рівні, туди ніхто спеціально не відправляв.

Жінка каже, що роздати повістки односельцям правді складно. Адже багато хто живе в інших ре-

гіонах, але не знявся з реєстрації в їхньому селі. Хтось — на роботі, хтось — ще десь. Родичів просять писати пояснення, де перебувають їхні чоловіки чи сини. До прохань дослухаються не всі.

До слова, заступник начальника мобілізаційного відділу мобілізаційного управління Генштабу ЗСУ Олександр Правдивець сказав, що районні військові комісаріати отримали відповідне завдання зі створення реєстрів ухильників, які вони повинні

до 3 березня передати в районні чи міські відділення міліції. Правоохоронці шукатимуть, будуть затримувати та доставляти в законному порядку громадян, які ухилилися від мобілізації. «RIA плюс» спробувала дізнатися, скільки осіб, які ухилиються від мобілізації, вже вдалося відшукати. У прес-службі обласної міліції сказали, що на час проведення мобілізації не будуть коментувати інформацію, щоб не зривати призов.

ЗНАДИЛИСЬ БРАКОНЬЄРИ

Резонанс ■
Браконьєри ставлять сітки на Ставі та успішно виловлюють рибу, незважаючи на рейди громадських активістів та перевірки рибінспекторів

АРХІВ РЕДАКЦІЇ

— На Ставі виявляємо браконьєрські сітки різної якості, — каже Андрій Об'єщик. — Узимку риба ослаблена, тому легко може потрапити у найгіршу сітку

СВІТЛАНА ГРИВАС,
0-96-709-74-60,
SVITLANA.GRUVAS@20MINUT.UA

На Тернопільському ставі вкотре виявили браконьєрські сітки. Розставили їх на водоймі, як переконані рибінспектори, «фахівці». Адже і сітки розставлені, і місце для вилову обрали правильно і вдало.

На чергову знахідку нещодавно натрапив рибалка. Сітки він виявив у місцині, розташованій навпроти станції рятувальників та «Буревісника». Чоловік повідомив про це громадських активістів, а ті — рибінспекцію.

— Дивує, що після ситуації зі знищенням величезних товстолобиків на Ста-

ві, неабиякий розголос та попередження: «спіймаємо, будете відповідати» люди і далі ставлять сітки, — каже начальник відділу охорони водних біоресурсів «Тернопільрибоохорони» Андрій Об'єщик. — І що цікаво, це робота професіоналів. Оскільки далеко не кожна людина володіє рельєфними даними і орієнтується, де і як правильно розставляти сітки. Судячи із розташування сіток, йдеться про промислове браконьєрство.

Цікавим є той момент, додає пан Об'єщик, що за тим, як знімають сітки, спостерігала людина із території

«Буревісника». Як припускають у рибінспекції, сітки належали цьому чоловікові.

— Як повідомив наш інспектор, той чоловік то визирав, то ховався, перебігав і дивився, що роблять із сітками, — додає пан Об'єщик. — Оскільки рибалки часто розповідають нам, що до браконьєрства на Ставі причетні рятувальники, ми перевіряли і таку версію. Утім, вона не підтвердилась. Тож, імовірно, до цього причетна саме та людина, яка спостерігала за діями інспектора.

Після зняття сіток браконьєрське знаряддя зни-

шили. Риби там ще не було.

— Влітку сітки ставлять уздовж берега, адже саме там у цю пору року можна спіймати найбільшу рибу, а взимку — біля коси, — додає пан Об'єщик. — Уже неодноразово виявляли сітки поблизу території, що належить водоканалу, біля станції рятувальників і т.д. Будемо звертатись до міськради, аби влада освітила ту територію. Тоді боротись із браконьєрами буде простіше.

До слова, попри нещодавні заяви міськради про готовність зустрітись з працівниками рибінспекції, на зустріч міська влада їх так і не запросила.

Вшанують наймолодшого воїна

ІРИНА НЕБЕСНА,
0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@20MINUT.UA

Пам'ятник семирічному воюку Першої світової Славкові Луцишину планують встановити на «Дружбі», повідомив заступник міського голови Олександр Смик.

Монумент виготовив тернопільський скульптор Дмитро Филип'юк, — каже пан Смик. — Вартість — 50 тисяч гривень, оскільки бетон не є дуже дорогим матеріалом. Встановити пам'ятник планують у районі парку «Загребелля», бо

хлопець мешкав саме там.

— Орієнтовно він буде розміщений поблизу «Маяка», одразу ж за дамбою, — каже пан Смик. — Ми плануємо, що з цього району «Дружби» починатимуться екскурсійні тури містом.

Міська влада закликає

тернополяни долучитися. Кошти можна переказувати на рахунки: картка «Приватбанку» 1687-4201-8791-677, Ткачов Сергій Васильович. Для юросіб: «Приватбанк», код ОКПО 14360570. МФО 305299. Рахунок отримувача: 29244825509100.

SMS-новини від читачів «20 хвилин»

Вашу новину прочитають **78 979** тернополян

Ви гарантовано отримаєте 10 гривень* на Ваш мобільний рахунок

Просто надсилайте новини на номер 0-97-184-17-38

Нарешті з центральної алеї парку «Топільче» зникли недоречні, незрозуміло ким, за скільки і для чого привезені атракціони, на яких ніхто не катався.
Аля (35 р.)

Водії на дорогах інколи поводитись жахливо. Якщо для пішохода світить зелене, то навіщо вони їдуть? Люди, особливо старші, бояться переходити дорогу!
Михайло (19 р.)

Дуже боляче читати відчайдушні заклики про допомогу для важко поранених земляків. Про наші обов'язки влада нагадує постійно, а от про права, як часто буває, забула...
Аля (35 р.)

Мене бентежать наші дороги, особливо у деяких двориках. Ремонт роблять майже кожного сезону, але результату — нуль. Їхати неможливо, жах. Немає фахівців у нашій державі.
Ірина (37 р.)

«RIA плюс» відповідає:
Щоб комунальники якнайшвидше звернули увагу на ваш двір, потрібно написати заяву у жек, бажано колективну. Якщо її проігнорують, звертайтеся із такою ж заявою та скаргою на жек у міське управління ЖКГ. Теп. для довідок — 52-58-48.

* У разі публікації Вашої новини, отриманій на телефон 0-97-184-17-38 SMS-повідомленням. Інформація має містити Ваше ім'я, вік та назву оператора мобільного зв'язку для поповнення Вашого рахунку на 10 грн. Також Ви можете повідомити інформацію про події за телефоном 43-00-50 без нарахування вказаної винагороди.

Відомі люди очима дітей

RIA плюс продовжує рубрику «Відомі люди очима дітей». Задля експерименту наш кореспондент показала дітям фото політиків, високопосадовців і просто відомих тернополян

Андрій Мастоух, директор КТП «Тернопільелектротранс»

Анастасія Меркушина, тернопільська біатлоністка

Юлія Винокур, директор телеканалу «TV-4»

Сергій Тарута, экс-голова донецької ОДА

Олег Боберський, заступник голови обласної ради

Глона (6 р.):
— Цей дядько ходить у військовій формі і вміє стріляти. Він працює в армії, охороняє нас і Україну від поганих дядьків.

Коля (5 р.):
— Ця тьотя розказує погоду по телевізору. Моя мама з татом завжди дивляться і кажуть, що вона каже неправильну погоду.

Андріана (7 р.):
— Ця тьотя працює в кафе. Вона приносить людям їжу. Ну так, в неї професія — офіціантка. У неї є білий фартух і піднос.

Каміла (6 р.):
— Цей дядько має великий корабель і плаває ним у різні країни, де завжди тепло. Він там купається і засмагає.

Юра (6 р.):
— Цей дядько вміє кататись на ковзанах і грати в хокей. У нього є чорна шайба, яку він закидає в чужі ворота.

Катруся (5 р.):
— Він вміє плавати в басейні без такого круга, який надувають. Цей дядько має спеціальні окуляри і може в них бачити під водою.

Юля (6 р.):
— Вона працює моделлю. Цю тьотю малюють, одягають в різні сукні. У неї є багато сумочок. А ще її фотографують.

Оля (5 р.):
— Вона вміє шити одяг. Ця тьотя має багато тканин, ниток і ножиці з голкою. Вона придумує одяг для принцес і шиє різні сукні.

Сергійко (5 р.):
— Він вміє ремонтувати меблі і допомагає людям, в яких щось ламається. А вони йому за це дають гроші.

Руслана (5 р.):
— Цей дядько працює пінгвіном. Я не знаю, де пінгвіни працюють. Напевно, там, де дуже холодно і багато снігу.

ВІЙНА ЧЕРЕЗ ПОКРІВЛЮ, ЯКА ПРОТІКАЄ

Скандал ■ Директор стадіону подав до суду на приватника, який неякісно відремонтував покрівлю.

Жінка-підрядник погрожує пікетами, бо її підприємство «вмирає». У міськраді говорять – чекатимуть рішення суду, аби довести стадіон до пуття

ІРИНА БЕЛЯКОВА, 0-95-875-33-60,
IRYNA.BELYAKOVA@20MINUT.UA

На неякісну роботу підрядників нарікає директор міського стадіону Ігор Шушкевич. Каже, після ремонту за кошти з міськбюджету покрівля далі протікає.

Директор стадіону вже двічі подавав заяву до суду. Уперше — на відшкодування збитків від затоплення. Вдруге — за те, що підрядник відмовилась підписати акти виконаних робіт. А за кошти з бюджету потрібно було звітувати.

Жінка-підрядник, фірма якої лагодила покрівлю, киває у бік проєктантів. Мовляв, проєкт був виготовлений неякісно. І стверджує, що якість виконаних її підприємством робіт відмінна. Натомість через судову тяганину рахунки її фірми заблоковані, зарплату працівникам сплатити не може. Тобто фірма практично знищена. У міськраді кажуть — рятуватимуть дах стадіону лише після рішення суду.

Третій поверх затопило

Історія почалась близько двох років тому, коли для ремонту даху, що тече, в бюджеті знайшли кошти, пригадує директор КП «Тернопільський міський стадіон» Ігор Шушкевич. Розробили проєкт, знайшли підрядника — того, хто погодився б працювати за взаємозаліком.

Уклали договір. Підрядник ПП

«Твій дім» зголосився зняти стару покрівлю, ставили утеплення і робили нове покриття.

— У листопаді 2013 р. почали роботи, — пригадує Ігор Шушкевич. — Частина даху зняли, два тижні він був розкритий. Пішов дощ, і весь третій поверх затопило. Це і наші кабінети, і приміщення, яке в оренді ФК «Тернопіль».

Керівництво стадіону звернулось до підрядника, аби відшкодували збитки, тим паче, що це було прописано в договорі. Реакції не було, нарікає директор стадіону.

— Ще шмат даху підрядник до кінця року перекрыла, але приміщення затоплювало ще кілька разів, — пригадує пан Ігор. — Врешті дах перекрыли. Але й новий протікає!

На звернення не було жодної реакції, нарікає керівник. Тому влітку він подав позов до суду.

— Справа досі розглядається, бо друга сторона постійно замовляє додаткові експертизи, — каже Ігор Шушкевич. — Через їх проведення слухання справи затягується.

Звертались по допомогу і до керівництва міста, але вони нічим зарадити чи вплинути на підрядника не можуть. Адаже договір уклали напряму: між ПП «Твій дім» і КП «Тернопільський міський стадіон».

— Взимку минулого року підрядник ще написала заяву до міліції, що я нібито вимагав у неї 50 тисяч, — обурюється чоловік. — Я про це дізнався, коли вона вже

— Вже майже рік минув після ремонту, а у деяких місцях дах досі мокрий, — каже Ігор Шушкевич (38 р.). — Частина приміщень ми відновили власним коштом

забрала заяву, але мене викликали, щоб я дав пояснення. Я казав, що це все маячня.

Навесні минулого року на фасаді стадіону утворилась дірка. І змушені були й надалі співпрацювати з тим самим підрядником.

— Вона взяла 43 тисяч авансу і за ці гроші зробила шмат фасаду, — пригадує Ігор Шушкевич. — Принесла акт виконаних робіт на понад 50 тисяч. Ми, звісно, відмовились його підписувати, бо ціни в акті не відповідали кошторису.

Згідно з договором, зміни у кошторисі мусять узгоджувати із замовником — в даному випадку КП «Тернопільський міський стадіон». Підрядник цього не зробила.

— Про причини відмови підписання акта ми її повідомили офіційним листом, — каже директор. — Наприкінці року за використані бюджетні кошти потрібно звітувати. Тому ми звертались до підрядника з проханням підписати акти виконаних робіт. Але реакції не було. І ми змушені були йти з позовом до суду. Вже вдруге.

Зараз, як нарікають на стадіоні, підрядник періодично телефонує

бухгалтеру з погрозами пікетів.

У керівника ПП «Твій дім» Наталії Бутницької — своя правда. Жінка каже, що вона — у відчаї, адже через судову тяганину і постійні перевірки рахунки її фірми заблоковані. Вона не може заплатити людям зарплату. Відповідно, кращі кадри утікають. Не може й сплатити податків, за що вже отримала штраф на суму понад 20 тис. грн.

Претензій раніше не було

— Я 10 років робила держоб'єкти, і претензій до моєї роботи не було, — каже вона. — Це можуть підтвердити результати перевірок КРУ. З таким зіткнулась уперше. Мене розтоптали, знищили моє підприємство, ще й облили брудом. У мене єдиний вихід — боротись. Тими ж пікетами, будь-яким чином довести свою правоту.

У жовтні 2013 р., як пригадує жінка, її фірма уклала договір на ремонт фасаду і даху міського стадіону. Була надана проєктно-кошторисна документація на 200 тис. 123 тис. грн, які виділили

на ремонт покрівлі. Другим етапом мав бути ремонт фасаду, але коштів не було.

— Попросили мене робити, але аванс тільки за взаємозаліком, — каже пані Наталія. — Тривала Революція, і коштів у бюджеті не було. Однак ми порахували, що кошти підуть на оплату податків.

Утеплювали за нормами

Прийшли до робіт — почались проблеми, пригадує жінка. Коли зняли бляху, виявилось, що за проєктом там мала бути стеля, плівка і утеплення товщиною 15 см мінеральною ватою. А виявилось, що там — пінопласт і поролон. А замість стелі — ДВП.

— Виділені кошти бракувало, і ми звернулись до замовника, — каже пані Бутницька. — Бо ми мали зробити стадіону утеплення. Я мала постелити дах площею 140 кв. м, облаштувати все гідро-бар'єрною плівкою і накрити бляхою. Ми вигребли дві тонни сміття і утеплили правильно — за нормами. Звісно, були перевитрати.

Ухилення допускається до 10% від кошторисної документації, пояснила підрядник. А вийшло 40%. З цього можна зробити висновок, що неправильно складена кошторисна документація.

— Ми зробили дефектні акти на перевитрату і просили додати грошей, — каже пані Бутницька. — Стадіон почав висувати претензії, викликали експерта через підтоплені мансарди. Почали вимагати доробити.

Доки розроблялась документація, ми завершили роботи за власний рахунок — накрили 60 кв.м. Тим часом дали другий транш — 40 тис. грн на фасад. Зробили на 51 тисячу.

— Вони винні мені 63 тисячу гривень, — каже пані Наталія. — Я написала листи міському голові і об'єднанню з проханням скликати комісію і вивчити питання.

Вивчили і зробили висновок, каже пані Бутницька. Там йшлося, що стадіон повинен виконати зобов'язання і надати фінансування. Проєктний інститут — креслення і рішення проблемних вузлів.

— А ми мали виправити недоліки, — каже підрядник. — Ми своє виправили. Проєктант надав свої рішення, але замовник не врахував цього. Бо треба було додаткові кошти. На тому справа зупинилась.

Зараз справа у суді. Керівництво стадіону доводить, що через неякісно відремонтований дах затопило приміщення. Підрядник — що роботу свою зробив на «відмінно». Аби це довести, власним коштом зробили незалежну експертизу.

КОМЕНТАР

Микола КРУТ' (40 р.),
начальник управління у справах сім'ї, молодіжної політики і спорту міськради.

— Підрядником ПП «Твій дім» були проведені ремонтні роботи даху, після цього він протікає. Усувати недоліки підрядник не збирається, вважає, що виконав роботи у повному обсязі і

дах тече не з його вини. Тому ми змушені були звернутись до суду щодо неякісно виконаних робіт. Сподіваємось, суд призначить незалежну експертизу. Якщо вона доведе, що винна не підрядник, а проєктант — той за власний кошт усуватиме недоліки. Або власними силами, або найматиме підрядника. Подальші заходи щодо цієї справи будемо вживати після рішення суду, яке вступить у силу.

Бруківку зі Збараської продадуть на аукціоні

ІРИНА НЕБЕСНА, 0-98-950-56-57,
IRYNA.NEBESNA@20MINUT.UA

Базальтову бруківку, яку торік демонтували з проїжджої частини на вулиці Збараській, тепер зможе придбати будь-хто, кажуть у міському управлінні ЖКГ.

Стартова ціна — 1059,39 грн за 1 кв.м. Щоправда, коли саме буде аукціон, не повідомляють.

— 100 квадратних метрів цієї бруківки ми використали, коли

замінювали покриття на зупинці на тій же вулиці Збараській, — каже начальник міського управління ЖКГ Микола Лесів. — Зробили це, щоб уникнути просідання покриття та колійності, яка виникає через рух цією дорогою тролейбусів.

Решта бруківки зараз перебуває на території КП «Міськшляхрембуд». Це ще 102,4 кв.м. цілої бруківки та втричі більше базальтового щебеню, додає пан Лесів.

— Ми дали цю бруківку на експертизу ПП «Експертоцінка», — зазначає чиновник. — Там нам повідомили, що вона не має значних пошкоджень. Адаже базальт — дуже міцний матеріал. І щоб навколо цієї бруківки не точилися різні дискусії, на кшталт на чий дачі вона вже лежить, ми вирішили продати її на аукціоні.

Вартість матеріалів встановлювали експерти.

— Оскільки значного зносу бруківка не зазнала, то старто-

вою ціною буде її ринкова вартість, — уточнює пан Лесів. — А це 1059,39 гривень за квадратний метр цілої бруківки та 750 гривень за квадратний метр

щебеню. Тож закликаємо всіх охочих купувати!

Отримані гроші комунальники планують використати на благоустрій міста.

ДОВІДКА

125 м куб. бруківки і 345 м. куб. бутового каменю передали на зберігання КП «Міськшляхрембуд» при капремонті Збараської у 2014 р., повідомили у відділі технагляду міськради. Це те, що придатне для повторного використання. Бруківка розміром 10х10 см. За інф. Відділу технагляду міськради

«БІЙЦІВ ВИТЯГУВАЛИ ПІД ВИБУХИ ГРАНАТ»

Трагедія ■ Загинули шестеро тернополян, ще восьмеро отримали опіки внаслідок пожежі, що сталася у польовому таборі військової частини. Бійці витягували з наметів своїх побратимів під вибухи гранат, що здетонували

ВАСИЛЬ СОЛТИС, 0-96-725-70-22,
VASYL.SOLTUS@20MINUT.UA

Трагедія сталася у неділю, 1 лютого, у селі Червоний Чабан Херсонської області. Близько другої години ночі у польовому таборі спалахнула пожежа, під час якої здетонував боєкомплект. Унаслідок цього загинули шестеро бійців батальйону «Збруч», ще 11 — отримали травми. Усі загиблі були жителями нашої області. з 11-ти травмованих восьмеро — представників Тернопілля.

Військова прокуратура південного регіону України зареєструвала кримінальне провадження за ознаками злочину, передбаченого частиною 2 статті 270 та частиною 2 статті 412 Кримінального кодексу України.

— Надзвичайна подія сталася через порушення правил пожежної безпеки, — повідомив керівник прес-служби військової прокуратури Південного регіону Павло Аксьонов. — Один із військовослужбовців намагався розпалити пічку, застосувавши бензин.

Військовослужбовця, дії якого спричинили пожежу, затримали у зв'язку з підозрою у вчиненні кримінального правопорушення. Вирішується питання щодо обрання для нього запобіжного заходу у вигляді утримання під вартою.

Рятувалися, як могли

В Інтернеті виникло чимало спекуляцій щодо причин трагедії у батальйоні «Збруч».

За даними, отриманими з конфіденційних джерел, військовослужбовець, який спричинив пожежу, не належав до батальйону «Збруч».

Поруч із наметом тернопільсь-

ких бійців стояв намет іншого військового підрозділу. Він і загорівся першим. Звідти вогонь перекинувся на намет, в якому спали наші земляки. Ситуацію ускладнило ще й те, що в одному з наметів були боеприпаси, які здетонували під час пожежі.

Самі ж бійці, які врятувалися, на зв'язок наразі не виходять. У деякого згоріли телефони, а дехто відмовляється від коментарів для преси. Мовляв, військова прокуратура не радить розголошувати інформацію до завершення слідства. Втім, на одному з інтернет-форумів таки вдалося знайти допис одного із тернопільських бійців, який був свідком цих жахливих подій.

«Загорівся намет інженерів, які стояли біля нас, — пише солдат Роман. — Вони напередодні ремонтували двигун до БМД, за два-три дні мали їхати в АТО. А коли все горіло, два їхні «Урали» стояли заведені. Коли треба було зірвати грати, щоб пацани могли вилізти, вони повтікали. Ми грати рвали легковою машиною, що аж міст погнуло, але марно. А ключі від більшої техніки вже горіли всередині. У той час хлопці рятувалися з обпеченими руками. Один відігнав «КамАЗ», повний боеприпасів, інших витягували, як могли під вибухи гранат. Витягнули і тих самих інженерів. Пацани спали, тому так все вийшло...».

Шукають крайнього

З приводу цієї трагедії публічно висловився колишній боєць батальйону «Збруч» Володимир Розум'як, який зараз проходить службу в іншій військовій частині.

У військового, який до листопада минулого року був у «Збручі», виникло чимало запитань.

Друзі Назарія Кулинця розповідають, що він завжди був оптимістом. Незважаючи на те, що йому самому було важко, не раз підбадьорював їх і морально підтримував

— По-перше, чому намети, які є легкозаймистими, у зимовий час розміщувалися в приміщенні колишньої ферми із заграбованими вікнами? — запитує Володимир Розум'як. — Одна з причин такої кількості жертв — військові просто не змогли вібратися звітти. Павло Римар, наприклад, не згорів, а просто задихнувся. Навіть під час бойових дій боеприпаси потрібно

зберігати на безпечній відстані від бійців.

За словами бійця, офіцери за раз шукають крайнього, а саме сержанта 30-ї бригади, який підлив більше, ніж потрібно, бензину в пічку. Жертв не було б, якби керівництво частини належним чином організувало проживання військових.

До речі, як повідомляють херсонські інтернет-видання, жителі

Херсонщини вважають винними у цій трагедії і своїх місцевих чиновників. Мовляв, обіцяли військовим вагончики для зимівлі у нормальних умовах, але обіцяного так і не виконали. Тому бійці розмістили намети у приміщенні закинutoї овечої ферми.

Імен не називають

За загиблими бійцями батальйону «Збруч» у Тернопільській області оголошено триденний траур — з 2 до 4 лютого. Траур 3 лютого за нашими бійцями оголосили і в Херсонській області.

Імена усіх загиблих поки що не розголошують. Їх оприлюднять після ідентифікації та проведення експертиз. Поки відомо, що троє із шести загиблих — тернополян, по одному загиблому — із Гусятинського, Зборівського і Підволочиського районів.

З повідомлень друзів бійців відомо, що загинули тернополян Павло Римар, 25-річний Назарій Кулинець із села Млинівці Зборівського району, 27-річний Вадим Вернигора з Дорофіївки Підволочиського району.

— Особисто мені не вкладається в голову, що Назарія більше немає, — каже журналістка газети «RIA плюс» Мар'яна Дохват. — Для мене він був другом. Назар був дуже позитивною, доброю, щирою і відкритою людиною. Завжди жартував, що як закінчиться війна, підемо у тир і він навчить мене стріляти. Незважаючи на те, що йому самому було важко, не раз підбадьорював мене, підтримував. Пам'ятаю, на Різдва святка скаржився, що ще один рік життя просто пішов у нікуди, а роки ж ідуть... Він був справді хорошою людиною...

Колектив газети «RIA плюс» щиро співчуває друзям та рідним загиблих. Вічна їм пам'ять! Герої не вмирають!

Хлопцям потрібна допомога

Наразі восьмеро тернопільських бійців перебувають на лікуванні у Херсоні. За інформацією друзів солдатів, тернополян Андрій Бурдяк, Андрій Тайжанов, Павло Богданов, Степан Дідур та Ігор Олексів, а також Роман Паньків зі Збо-

рова перебувають у важкому стані. Степан Заверуха із Підволочиська і Тарас Гогоц із Великих Гаїв теж на лікуванні у стані середньої важкості.

Кошти для допомоги пораненим бійцям можна переказувати на картку «Приват-

банку» 4149 4978 0421 9097, отримувач Бараневич Дмитро Сергійович, або на картку 5168 7572 1211 6190 (теж «Приватбанк»), Бурдяк Марія Сергіївна, сестра постраждалого бійця, або 4149 4978 0969 8592, отримувач Галина Паньків, мати бійця.

Прокурорів Тернопільщини скоротять

ЄВГЕНІЯ ЦЕБРІЙ, 0-96-915-39-23,
EUGENIA.TSEBRIJ@20MINUT.UA

Працівників органів прокуратури Тернопільщини скоротять на 25%. Такі вимоги передбачені Законами «Про прокуратуру» та «Про державний бюджет», повідомив прокурор області Юрій Гулкевич.

— Якщо говорити про прокуратуру області, то на даний час тут працюють 376 осіб, точніше штатних одиниць, — каже він. — З них 258 — це прокурорські посади, 60 — державні службовці, 58 — службовці. Від цієї чисельності треба скоротити 94 посади. Ми запропонували скоротити

39 прокурорських посад, з них в обласній прокуратурі — 12, у міськрайонних — 27. Також скоротимо 16 посад держслужбовців та 39 службовців.

— При скороченні ми виходили з того, щоб максимально зберегти кількість оперативних працівників та прокурорів.

Якщо мене запитаєте, чи зможемо ми з такою кількістю ефективно працювати, я відповім: зможемо...

У випадку, якщо Генпрокуратура підтримає запропоноване скорочення, загальна кількість працівників органів прокуратури області складатиме 282 посади. З них — 219 прокурорів,

44 держслужбовці і 19 службовців, додає Юрій Гулкевич.

— При проведенні цього скорочення ми виходили з цього, щоб максимально зберегти

кількість оперативних працівників та прокурорів, — каже він. — Якщо ви мене запитаєте, чи зможемо ми з такою кількістю ефективно працювати, я відповім: зможемо, оскільки

відбулося реформування роботи прокуратури і в нас немає функції загального нагляду. Це дозволить оперативним працівникам, які залишаться, працювати і зосередити зусилля на напрямках, визначених за нами як конституційні. Ці люди будуть займатися тією роботою, яка передбачена новим Законом «Про прокуратуру».

З цих 94-х запропонованих посад вже є наказ генпрокурора про скорочення 22-х. Тобто 22 осіб, за словами прокурора області, вже попередили про скорочення. Їх через два місяці звільнять. Після підписання відповідного наказу генпрокурором звільнять і інших.

Приміром, новим законом не передбачено таких посад, як старший прокурор прокуратури. Тобто ці посади однозначно скорочуватимуть.

Юрій Гулкевич вважає, що працівники, які потраплять під скорочення, не залишаться без роботи і зможуть себе реалізувати.

— Я думаю, що юрист із досвідом роботи у прокуратурі та відповідним стажем матиме шанси знайти себе в інших сферах діяльності, — каже він. — Звичайно, хотілося б зберегти досвідчених працівників, але такі реалії життя. Ми зобов'язані виконувати закон, який прийняли.

ПОЛІТИЧНА ПОЗИЦІЯ

МИСТЕЦЬКИМ КАЛЕНДАРЕМ ПРО ТЕРНОПІЛЬ ДОПОМОГЛИ ДІТЯМ ЗАГИБЛИХ В АТО ГЕРОІВ

ОЛЕНА ВУЛИК

Вшанували Героїв, які загинули в боях на Сході України, і збрали допомогу дітям загиблих воїнів небайдужі тернополяни на благодійному вечорі у Тернополі 29 січня.

Всі присутні, серед яких було багато відомих представників бізнесу, медицини, освіти і творчої інтелігенції міста, долучилися до давньої української козацької традиції — усією громадою підтримувати дітей воїнів, які загинули, захищаючи рідну землю.

Хвилиною мовчання гості вшанували пам'ять Віктора Гурняка, Сергія Долгіх, Миколи Руснака, Дениса Громова, Руслана Степули. Матері, дружини, батьки, сестри загиблих героїв Тернопільщини були найпочеснішими гостями вечора.

— Цей ряд справжніх Героїв, які віддали своє життя за Україну, на жаль, продовжує поповнюватися новими іменами. І вже назавжди залишаються без їхньої любові і турботи їхні діти, вдови, батьки. Не залишати їх напризволяще і допомагати усіма силами — святий обов'язок громади, — наголосив у своєму виступі ініціатор заходу та меценат видання благо-

дійного мистецького календаря, депутат Тернопільської міської ради Віталій Цимбалюк.

На благодійному вечорі усі присутні могли допомогти дітям загиблих, придбавши мистецький календар, залишаючи при цьому пожертву. Наглядова рада облікувала зібрані 51 100 грн і відразу передала їх членам родин Героїв. У п'яти родинях є семеро малих дітей, тож кожній дитині вручили по 7300 грн. Як наголосив ведучий вечора, відтепер усі, хто придбав благодійний календар, належать до Благодійної сотні, яка діє не лише в Тернополі, Україні, а й в усьому світі.

Ідея створення календаря, як розповів Віталій Цимбалюк, народилася у нього під час Різдвяних свят, коли він проходив військової вишкіл.

— Мій товариш, який зараз перебуває у районі Пісків, розповідав, про що постійно думає чоловік, який іде на війну, — сказав Віталій Цимбалюк. — Він дуже переживає, щоб з війни не повернутися безсилим калікою, щоб його діти та родина, якщо він загине, не залишилися голодні і холодні, щоб жертви нашого народу не були марними. Напевне, про це думає не один захисник

Віталій Цимбалюк під час презентації благодійного календаря

України. На свято Миколая я відвідав дітей із родин полеглих в АТО воїнів-тернополян. Домагаючи їм, зрозумів, що справа не лише в коштах, а у тому, щоб громада пам'ятала своїх Героїв і об'єднувала зусилля для підтримки їхніх дітей. Так народилася ідея видати благодійний календар. І це

тільки початок нашої роботи. Ми будемо підтримувати й інші родини Героїв, які загинули останніми днями, захищаючи Україну.

До благодійного календаря «Серце Європи — Тернопіль» увійшли світліни з краєвидами міста, зроблених талановитими вихованцями фотостудії «ІКС-по-

зиція» Станції юних техніків Віктора Базюка і Василя Погорільця. Як зазначив Віталій Цимбалюк, це досить символічно, що в такому проекті є фотографії, зроблені дітьми. Також сюди увійшли роботи відомих тернопільських фотографів Василя Стрижка і Миколи Василечка. Крім того, кожна сторінка супроводжується віршами тернопільських поетів — Бориса Демківа, Олега Германа, Євгена Безкоровайного, Богдана Мельничука, Сергія Сірого та інших.

Також благодійним внеском у проведення вечора-презентації стали виступ камерного оркестру філармонії за сприяння її директора, народного артиста України Ярослава Лемішки, допомога від музичного центру «Бастер» та його керівника Ярослава Басараби і робота усього колективу ресторану «Оскар».

Як зазначили у своєму виступі поет Сергій Сірий і донька поета Бориса Демківа Світлана Мичко, окремі благодійні акції і волонтерські рухи — це лише маленький, але постійний внесок у нашу спільну перемогу. І, на щастя, в Тернополі є люди, які здатні об'єднати зусилля громади заради святої справи — підтримки вдов і сиріт загиблих Героїв.

Став відомий «Седан року» у номінації «Найдоступніша ціна»

Сезон вигідних пропозицій «Щедра зима» в салоні «Богдан-Авто Тернопіль» триває з найкращим доступним новим седаном в Україні — Saipa Tiba, безпрецедентна вартість якого стартує від 126900 грн! І, незважаючи на коливання курсу долара, ціна нового авто зафіксована у гривні!

Поява цього авто вже викликала небувалий інтерес з боку покупців. Ажіотажний попит на Saipa Tiba викликаний успішним поєднанням цінового позиціонування моделі і багатозначною базовою комплектацією.

Значною перевагою Saipa Tiba є скромне споживання бензину. З мотором 1,5 л, потужністю 80 к.с., середня витрата в ком-

бінованому циклі автомобіля складає лише 5,7 л/100 км.

За вартістю автомобіль Saipa Tiba 2014 р.в. доступніший, ніж найдешевші нові китайські седани й авто українського виробництва. При цьому вже в базі а/м В-класу Saipa Tiba укомплектований центральним замком із дистанційним управлінням, кондиціонером, електро- склопідійомниками. У «повному фарші» вартість SX Saipa Tiba становить 132900 грн. І має в комплектації дві подушки безпеки та ABS.

Також серед безперечних переваг Saipa Tiba — дорожній кліренс 160 мм і багажник об'ємом 420 л, регульована керма за висотою. Також у базовій комплектації Tiba є

не тільки килимки для салону, а й шкіряний брелок для ключа запалювання. Максимальна регламентна швидкість — 179 км/год, розгін до 100 км/год — за 13,5 сек. КПП поки що тільки 5-ступінчаста механіка. Довжина Tiba — 4117 мм, ширина — 1642 мм, висота — 1503 мм.

Також зазначимо, що в рамках акції «Щедра зима» в салоні «Богдан-Авто Тернопіль» отримати вигоду може кожен відвідувач! Для цього необхідно відвідати автоцентр у період дії акції, заповнити анкету й отримати скретч-карту.

Виграють усі, адже в кожній карті усіх без винятку очікують одночасно дві вигоди, серед яких сучасний комплексний

пакет послуг підтримки в дорозі і інших безкоштовних сервісів для автомобілістів — Global Auto Card, акційна підготовка автомобіля до морозів, додаткове обладнання для нового автомобіля, «зимовий набір автомобіліста», картки програми лояльності «Акумулятор» із номіналом до «-15%», а також

ексклюзивний страховий поліс від СК «Країна» у подарунок та автострахування за вигідною ціною.

Офіційний сайт автоцентру «Богдан-Авто Тернопіль»: www.bogdanauto.te.ua; інфолінія: (0352) 47-59-60, 067-434-10-28.

Оцінюємо салони краси

Що скажете про Тернопільські сауни?

Постав оцінку своєму ВУЗу

ПОХВАЛИТИ АБО ПОСВАРИТИ ТУТ

20.ua

«ХОЧЕТЬСЯ НЕ ПРОСТО ПАДАТИ, А ЛІТАТИ...»

Захоплення ■ Киянин Андрій Равчук активно займається відновленням планерного спорту на Тернопільщині. Соколина Гора, що на Кременеччині, за його словами, — унікальна місцина для того, щоб навчитися «розправляти» крила просто у повітрі

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Торкнутися хмар і навчитися керувати «повітряним змієм» — парапланом — може кожен, хто всерйоз зацікавиться цим спортом.

Киянин Андрій Равчук, який народився і виріс на Кременеччині, активно займається відродженням планерного спорту на Тернопільщині. Параплан — це планер з м'яким двооболонковим крилом, що наповнюється через повітрязбірники набігаючим потоком повітря. Таку ініціативу чоловік впроваджує спільно з місцевим національним природним парком «Кременецькі гори» та за підтримки Федерації парапланеризму України.

— Шкода втрачати традиції та потенціал наших гір, — говорить чоловік. — Кременеччина завжди славилася своєю цікавою історією. Ще 80 років тому тут із розмахом проводили підготовку молодих пілотів-планеристів для офіційної військової авіації Польщі. Робили це на високому рівні.

За словами пана Андрія, працівники національного природного парку «Кременецькі гори» з'ясували один цікавий факт про діяльність Волинської планерної школи LOPP Sokola Gora (Соколина гора), що на горі Сокілля біля села Куликів, на півдорозі між Кременцем і Почаєвом. 20 серпня 1933 року Кременецьке планерне товариство організувало перший курс навчачь з планеризму.

— Околиці планеродрому — численні, незалісені на той час, схили гір Лиса, Гостра і Сокілля, що характеризувалися наявністю термічних коридорів (димарів), створювали чудові можливості для виконання польотів, — наголошує чоловік. — При умілому пілотуванні цілком можливо було підняти

літальний апарат аж до захмарних висот. Волинська планерна школа, що біля Крем'янця, в другій половині 1930-х років займала одне з провідних місць серед інших шкіл планеризму довоєнної Польщі і відіграла величезну роль у розвитку польської авіації. Однією з найвідоміших випускниць закладу була дочка Маршала Пилсудського Ядвіга. Закінчивши планерну школу на Соколиній горі, вона була бойовим пілотом-асом RAF (Королівські авіаційні сили Великої Британії) під час Другої світової війни. На превеликий жаль, початок Другої світової війни став причиною того, що Волинська планерна школа на Соколиній горі третього-четвертого рівня акредитації припинила своє існування. Сталося це восени 1939 року.

Тепер є можливість відродити цю справу. Співрозмовник наго-

— Я з дитинства мріяв про дельтаплани. Зрештою, навчився стрибати з парашутом. Можливо, і серед тернополян є такі

лошує, що хоч Волинської планерної школи давно немає, але повітряні потоки нікуди не поділися. Наразі з Кременецьких гір можна спокійно злітати сучасними планерами.

— Адміністрація парку виносить на вчену раду питання про розрубання південного схилу гори Вовча, що поряд із Сокіллям, для організації стартових і посадочних майданчиків, організацію кемпінгу на самій вершині, розчищення оглядових майданчиків, відновлення під'їзних шляхів, — продовжує Андрій

Равчук. — Тут є міцне історичне підґрунтя, аби приймати туристів. Навіть польська діаспора, яка час від часу приїжджає сюди в робочих справах, зацікавилася цією ініціативою.

Наш земляк каже, що в Україні тепер немає жодного офіційно зареєстрованого парадрому. Ті, хто цікавиться цим видом спорту, об'єднуються та їздять в різні куточки країни, аби пострибати. Наразі ж є унікальна можливість відкрити перший в Україні офіційний парадром на Кременеччині. До слова, пан Равчук дитячі роки провів на Тернопільщині. Час від часу він приїжджає у гості до мами, яка досі живе в Почаєві. Оскільки Андрій — любитель планерного спорту, він вирішив зайнятися відновленням парапланерної діяльності на малій батьківщині.

— Ліцензію пілота отримав минулого року, — каже співрозмовник. — Параплан — це надлегкий літальний апарат. Спочатку він був складною у керуванні іграшкою для людей, одержимих бажанням літати. Його вдосконалювали, і тепер це відносно недорогий та компактний пристрій для тих, хто прагне підкорювати хмари.

Усе обладнання, необхідне для здійснення польоту на параплані,

обійдеться в середньому у 2500 євро. Це — новий комплект. Є, звичайно, і дорожчі. Початківець може придбати пристрій, який був у використанні.

Інше питання — де навчитися літати? В Україні є Федерація планерного спорту. На форумах та офіційному сайті Федерації можна пошукати собі інструктора та дізнатися про те, де можна пройти відповідне навчання.

— Є всі умови і для того, аби запрацювала Планерна школа, — продовжує Андрій Равчук. — Кожен охочий зможе опанувати це ремесло. Я з дитинства мріяв про

дельтаплани. Зрештою, навчився стрибати з парашутом. А потім зрозумів, що хочу не просто падати, а літати. Можливо, і серед тернополян знайдуться такі. А в майбутньому на Соколиній горі можна організувати змагання на точність приземлення тощо.

ДОВІДКА

Аматори та палкі шанувальники планерного спорту можуть долучитися до відродження парадрому на Кременеччині. Форум, на якому вільно спілкуються всі охочі: <http://paragliding.in.ua>. Хто зацікавився цією темою, може

звертатися на електронну адресу: npp_krgori@mail.ru. Контактна особа: заступник директора, головний природознавець Національного природного парку «Кременецькі гори» Віталій Курницький.

«Досі думаю: а може, ще комусь допомогла б...»

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLIJNYK@20MINUT.UA

Фельдшер з Чистилова Марина Дідух два місяці рятувала поранених у зоні АТО. Восени вона працювала медиком у складі медичної бригади. Пішла на Схід добровольцем у 5-й окремий батальйон добровольчого корпусу «Правий сектор», що був біля Донецького аеропорту.

22-річна дівчина поїхала на Схід, бо вдома не могла спокійно по телевізору дивитися на те, що робиться у зоні АТО.

— Мама спочатку плакала, не пускала, але потім зрозуміла, що сперечатися немає сенсу. Сказала, якщо вибрала свій шлях — щоб тримала його гід-

но, — пригадує Марина. — Але свою дитину вдруге вона не готова туди відпустити. Та якщо буде нагальна потреба, я не буду слухати маму, зберу речі і поїду.

Дівчина весь час жила у підвалах, бліндажах, тому що в будинках бути небезпечно через обстріли. Їжу готувати могла не завжди, бо часто обстрілювали, не завжди було можна і «буржуйку» розпалити, адже навідники реагують на дим.

Марина пригадує, що на Сході завжди була напружена обстановка. Навіть коли оголосили так зване перемир'я, через дві години того ж дня знову почали обстріли. Проте наші хлопці тримаються. В основному завдяки дзвінкам із дому, дитячим

листам, малюнкам, а також підтримці волонтерів.

Найважчим для нашої землячки були не побутові моменти, а психологічне навантаження — вона змушена була обирати, кому найшвидше надавати допомогу.

— Найважче, напевне, було, коли привозили поранених, і я розуміла, що нічим допомогти не можу, — каже Марина. — А поранений каже, що хоче жити, він же все розуміє, і просить зателефонувати мамі і сказати, що в нього все добре, щоб мама не хвилювалася, чи передзвонити до дівчини або дружини і передати привіт. Ще коли їх багато, усім допомогти нереально, і ти розумієш, кому

ти не допоможеш, то і не підходиш. Це психологічно дуже важко. Я досі думаю: а може, б ще комусь можна було допомогти?

У бригаді медиків, як каже дівчина, є лікар чи фельдшер, санітар і хлопці вогневої підтримки. Вони і джгут можуть накласти і вколоти знеболювальне. Зараз там уже медпункт є, а тоді навіть на землі доводилося надавати першу допомогу.

— У більшості випадків, поки ми добігаємо чи доїжджаємо, хлопці вже наклали джгут, тобто побратими самі допомогу надавали, — пригадує Марина.

Після АТО наша землячка повернулася у свій ФАП у Чистилові. Тепер дівчина збирає допомогу хлопцям з 24-ї бригади.

Марина Дідух каже, що хлопці тримаються завдяки дзвінкам з дому і допомозі волонтерів

ЛЮДЕЙ «КИДАВ» НЕ ОДИН ЩЕПАНОВСЬКИЙ...

Великі гроші ■ Фраза «обмануті пайовики» у багатьох асоціюється зі скандальною фірмою «Будівельник». Та у Тернополі є й інші люди, які віддали гроші на будову, а обіцяного не мають. І якщо фірмою Щепановського активно займалися правоохоронці, то декого, схоже, кришують

АНДРІЙ ШКУЛА, 0-97-742-35-45,
ANDRIY.SHKULA@20MINUT.UA

Сорок із лишком тернополян у 2006-2007 роках уклали угоди пайової участі на будівництво багатопверхівки на Галицькій, 7. Більшість одразу оплатила 100%. Інші розрахувались за рік. Будівництво стартувало у 2007-му і до кінця 2008-го року мали збудувати, але все завмерло.

«Справу навмисне затягували»

Будівництво припинилось без причин: зникла техніка, робітники, сторожі.

— Люди уклали угоди з приватним підприємством «Укрбудінвест плюс» в особі директора Ігора Стефаніва, — розповідає один з пайовиків Роман Недошитко. — Я уклав угоду у вересні 2007 року. Мій договір, напевне, найдорожчий. Я сплатив два мільйони гривень за збудовані приміщення під банк. Повні суми за квартири, а це десятки тисяч доларів, сплатили й люди.

Продавати квартири почали, коли ще й фундаменту не було. Будова почалась активно, але в 2008 році роботи припинились. Нещодавно ми проводили оцінку готовності об'єкта — 54%.

Забудовник повністю звів робочу, перекриття. Частина стін була поштукатурена. Де-не-де встановлені вікна. Усередині прокладена електропроводка і металеві механізми для ліфта.

— Коли працівники зникли, навіть охорони не залишилося, — каже пан Роман. — Таке враження, що просто відреклись. Цим скористались невідомі: крали все, що можна. Навіть проводку зі стін виривали, ліфтові механізми зняли, металеві огорожі балконів спиляли. Згодом Стефанів пояснював, що на охорону грошей не було. Схоже, будівництво, яке «завмерло», фірма вела і в Хмельницькому. Люди з'ясували, що відбувається, чули відмовки: ось-ось робота продовжиться. У 2010-му я написав два звернення до пана Стефаніва. У відповідь знову обіцянки. Це при тому, що фірма мала кошти, бо ж люди сплатили за квартири.

До 2012 року «Укрбудінвест плюс» не виправився. Пан Роман звернувся до правоохоронців.

— Написав заяву на ім'я тодішнього прокурора міста Сергія Банаха, — пригадує чоловік. — Прокурор переслав справу у міську міліцію, яка почала слідство. Правоохоронці опитали всіх пайовиків, узяли копії угод та квитанцій. Згодом почались спроби закрити справу. Я надіслав додаткову заяву про злочин, і вони мляво продовжили розслідування. Дії директора та фірми, на наше переконання, — це шахрайство. І

докази знайти можна. Але міліція розслідувала за статтею 367 «Службова недбалість». Це вже тоді насторожило. Розслідували майже два роки. Справу передали в міськрайонний суд. Туди пайовиків не кликали.

Виникає питання: що ж робив прокурор, який має стояти на захисті інтересів держави та людей? Відповідь: державний обвинувач — прокурор Шуманський П. В. у суді підтримав клопотання старшого прокурора обласної прокуратури Нестера М. Б. про звільнення пана Стефаніва від кримінальної відповідальності у зв'язку з закінченням термінів давності. Суддя Делікатна Л. В. прийняла відповідну ухвалу, датовану травнем 2014 року, — звільнити.

— Від моменту виникнення злочину і до розгляду дійсно минуло більше п'яти років, — каже

Коли працівники зникли, навіть охорони не залишилося. Схоже, просто відреклись

представник іншого пайовика Тарас Повер. — За це, напевне, треба «подякувати» міській міліції, яка майже два роки розслідувала. «Дякувати» можна прокуратурі та суду, зокрема за те, що не запросили на розгляд постраждалих. У нас є підозри, що фірму просто покривали.

Мають факти шахрайства

Люди, які вклали гроші, дізналися про суд. Знайшли спосіб подати апеляцію.

— Ми всі потерпіли від незаконних дій директора підприємства і мали право бути присутніми у суді, нас мали вислухати, — говорить інший пайовик Олександра Тимошук. — Я звернулася за копією судового рішення. Пайовики отримали можливість подати апеляцію.

Жінка, до слова, аби сплатити за житло в новобудові, продала квартиру.

— Я продала двокімнатну квартиру, — говорить пані Тимошук. — Я знала Стефаніва, і він мене переконав, що ця буде краща. З плюсів — більша площа, індивідуальне опалення. Директор фірми знав, що я зразу дам усю суму...

Апеляційний суд скасував рішення міськрайонного та направив справу Стефаніва на новий судовий розгляд. На нього пайовиків уже запросили. Люди озвучили свої біди. Суддя 30 грудня минулого року прийняв рішення направити справу на додаткове розслідування.

У 2006-2007 рр. більшість пайовиків сплатили 100% вартості квартир. Забудовник мав здати житло на Галицькій, 7 до кінця 2008 року. Проте будинок недобудований. Нікого не покарали, грошей не повернули, а всі права на об'єкт — досі у фірми

— Справа знову пішла в міліцію. Але вона там вже була, і чим все скінчилося — ми бачили, — каже Роман Недошитко. — Підозрюємо, що в правоохоронних органах знову будуть зацікавлені ситуацією. Розслідування повинне бути об'єктивним. Це не просто недбалість. Є докази, що це шахрайство. Приміром, отримані від людей кошти мали йти виключно на будівництво нашого будинку, але є папери, які показують: гроші використовували на інші потреби. Зокрема, на інші об'єкти, хоч там також були 100% сплати від людей.

Пайовики розуміють, що повернути гроші буде складно, бо директор і фірма давно могли приховати своє майно і прибутки. У будинку створений кооператив, і люди готові своїми силами добудувати квартири та приміщення, але поки не можуть.

— Ми хочемо, аби винних покарали. А нас визнали потерпілими, якими ми є, — говорить пан Роман. — Якщо підприємство оголосять банкрутом, люди мають право претендувати на кошти, які віддали. Ми прагнемо, аби слідство, а згодом суд допомогли отримати документи на об'єкт і права. Інакше ми не можемо добудувати. Навіть меж ділянки не знаємо, не маємо будівельних дозволів і погоджень. Все це — у фірми. Ми зв'язані по руках і ногах...

«До побачення...»

У будівельній оборудці на мільйони гривень є ознаки шахрайства, вважають фахівці. Ситуації та об'єктивній роботі слідства може зарадити громадський контроль.

Ми хочемо, аби винних покарали, а нас визнали потерпілими. Зараз ми зв'язані по руках ногах...

— Є укладена угода, в якій чітко прописані обов'язки та права сторін, — говорить юрист міського осередку «Самопоміч» Ірина Відловська — пайовики прийшли по допомогу в цю організацію, а вже члени організації звернулись у редакцію. — Люди виконували зобов'язання, а за-

будовник — ні. У його діях вбачається шахрайство, а не лише невиконання угоди. За інформацією пайовиків, були випадки використання сплачених ними коштів на сторонні операції та потреби підприємства. Крім того, вся відповідальність лягла на директора фірми, хоча запитання в правоохоронців мають бути і до засновника, і до роботи підприємства в цілому. Ми надали юридичну консультацію і консультуватимемо людей надалі, але в цьому випадку необхідний громадський контроль.

Приватне підприємство «Укрбудінвест плюс» зареєстроване в Чорткові. Його засновник, згідно з інформацією держреєстру підприємств, — Василь Гриців, а директор — Ігор Стефанів. За номерами, вказаними у реєстраційних документах та на інформаційних бізнес-довідках, ніхто не бере слухавки, хоч ми телефонували декілька разів у різний час. Мобільні номери засновника та директора ми дізнались у пайовиків. Номер пана Гриціва, якщо люди дали

правильний, не обслуговується. До пана Стефаніва вдалося дотелефонуватися. Він вислухав наше питання, але результату жодного.

— Ні.. я... до побачення... я не можу зараз говорити, — відповів чоловік. Коли журналіст запитав: «А коли зможете? Коли до вас зателефонувати?», директор фірми поклав слухавку. Згодом ми набрали знову, але чоловік збив наш дзвінок.

Чому справу до першого суду правоохоронці розглядали, як кажуть люди, майже два роки, ми запитали в обласній міліції. Усно коментувати там відмовились, порадили писати запит... Закликаємо правоохоронців — і тих, що в міліції, і тих, що в прокуратурі, об'єктивно провести розслідування та встановити реальні порушення причетних до будівельної справи осіб. Сподіваємось, що люди у формі докладуть зусилля і до того, аби допомогти постраждалим. Будемо стежити за ситуацією, а наприкінці розслідування обов'язково озвучимо деталі слідства та імена й прізвища відповідальних міліціонерів і прокурорів.

У ДЕБАЛЬЦЕВОМУ РОЗВАНТАЖУВАЛИ ДОПОМОГУ ПІД ВИБУХИ «ГРАДІВ» ТА МІНОМЕТІВ

Полонений сепаратист був коригувальником, однак втомився лежати у полі і сам здався нашим бійцям. Його мають доправити на допит

Роман Іванович із Сумщини має невелику бібліотеку і у хвилини спокою залюбки читає, незважаючи на відгомін вибухів

Погляд волонтера ■ З Дебальцевого повернувся регіональний видавець Медіа Корпорації RIA Юрій Штопко. Їздив туди із волонтерською допомогою нашим воякам. Каже, що там війна, однак хлопці мають бойовий настрій

СВІТЛАНА ЧЕРНЕЦЬКА, ЮРІЙ ШТОПКО,
0-98-836-92-47,
SWITLANA.CZERNETSKA@20MINUT.UA

— Я поїхав туди одразу після „круглого столу”, який відбувався у Києві, — розповідає Юрій Штопко. — Треба було доставити п'ятитонник, завантажений ГО «Самопоміч» і волонтерами, на позиції наших бійців.

Комунальники у зоні АТО

Однак дорога тернопільянина пролягла і за межі Харківщини. Їхали через Артемівськ, Слов'янськ, через низку блокпостів аж до передмістя Дебальцевого. Узбіччя побиті ямами від мінометів та воронками від «Градів», що сягають двох-трьох метрів у діаметрі. І це не дивно, адже дорога регулярно прострілюється. Однак це не заважає комуналь-

никам чомно робити свою роботу. Після першого ж блокпосту тернопільянини зустріли піскорозкидальну машину, яка сумлінно посипала дорогу.

— Неймовірно! На дорозі, що забита автомобілями з біженцями, в зоні АТО, яку в будь-який момент можуть простріляти, посипають піском дорогу. Так, наче тут триває спокійне життя, а не війна, — дивується Юрій Штопко.

Режим перевірки на блокпостах практично не змінився. Хоча тепер на багатьох із них встановлені зенітки — про всяк випадок. Тернопільський вантаж майже не перевіряли, адже віз його колишній боєць 128-ї гірничо-розвідувальної бригади, а тепер ще й народний депутат Тарас Пастух. Та загалом хлопці на блокпостах дуже ретельно ставляться до перевірки документів та вантажів, особливо тих, хто виїжджає із зони АТО.

А таких немало.

— Люди караванами бегут! — сумно каже даїшник, який зупинив авто тернопільянина.

Так воно і є. На виїзді з Артемівська в напрямку Дебальцевого тягнеться колона автовок. На деяких авто — синьо-жовта стрічка, а на — деяких біла. На інших авто та автобусах — напис на аркуші формату А4 «ДЕТИ». На дахах — пожитки: валізи, тюки, велосипеди, одного разу навіть прив'язали живе поросля.

— Цікаво, чи рятує такий напис від обстрілу бойовиків, якщо їм схочеться повторити історію Волновахи? — коментує Юрій Штопко.

Сепар сам здався

У розташуванні 128-ї бригади тернопільянини перебували недовго — близько трьох годин. Розвантажились — і поїхали назад.

— Трохи страшнувало — криво усміхається Юрій Штопко. — Залпи безупину, то наші луплять, то їхні. „Град” влучив у кухню, і по всьому табору неприємний запах палених тушонок. Я розвантажував, а сам на бійців дивився, щоб якщо щось — встигнути в бліндаж.

„Град” влучив і в табір. На тому місці — величезна воронка. Але у бригаді без втрат.

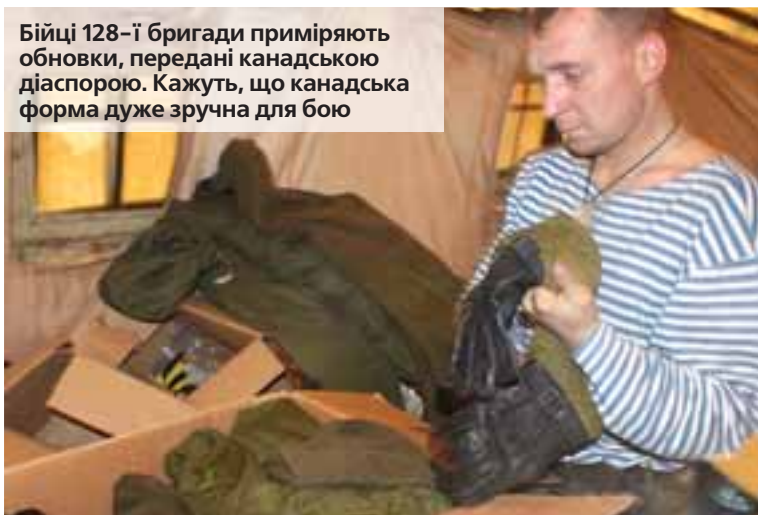
Поки що «гостює» у таборі бійців полонений сепаратист. Його витягли із землянки в наручниках та із зав'язаними очима, запакували в авто, яке відвезе на допит. У нього геть обморожені руки — і це не дивно, адже він був коригувальником. Тобто лежав у полі і «підказував» ворожим мінометам, куди краще стріляти по розташуванню наших бійців. Однак замерз, втомився і, ймовірно, вирішив, що на нього «забили», взагалі забули. Тому прийшов і здався.

— Мабуть, уперше в житті так відчуваю, що дивлюсь на людину — і жодних теплих почуттів до неї не маю. Ні співчуття, ні інтересу, ні поваги, — пригадує зустріч із сепаратистом Юрій Штопко.

П'ятитонник із продуктами, речами та мобільними блокпостами розвантажували під вибухи мінометів протягом години

Бійці 128-ї бригади приміряють обновки, передані канадською діаспорою. Кажуть, що канадська форма дуже зручна для бою

Є навіть теплий душ

Бійці 128-ї облаштували свій побут. Звикли до обстрілів і „Градів”.

Роман Іванович із Сумщини читає книгу. У нього тут — ціла власна бібліотека. Тож у хвилини спокою має за чим відвести душу.

— Мені пощастило, адже працюю за спеціальністю, я — водовоз! — жартує чоловік. — Адже був директором „Водоканалу” в одному з райцентрів Сумщини, а тут відповідаю за постачання води.

На нестачу чогось бійці не скаржаться. Кажуть, що усім забезпечені завдяки волонтерам, які постачають і харчі, і обмундирування, і потрібні у побуті речі, навіть частково військове обладнання.

А побут бійці влаштували, як удома. Є кухня, спальня з буржуйкою і навіть душ. Він теплий, бо вода тече із чана, який нагрівають дровами. Волонтери назад повертались одразу після того, як розвантажились.

— Тарас Пастух попросив нас зачекати його за п'ять кілометрів від Дебальцевого, мовляв, він попросається із хлопцями, — розповідає Юрій Штопко. — Однак за годину зателефонував і сказав, що залишається, бо не може покинути своїх хлопців самих у такій скрутній ситуації.

Хочете допомогти бійцям АТО — телефонуйте 43-00-50, або приходьте на вул. Дубовецька 1Б.

ПІД ГЕЛЕМ НІГТИ ТЕЖ ДИХАЮТЬ?

Краса ■ Майстри манікюру переконують: якщо виконувати процедуру правильно, то ризиків для здоров'я немає. Навіть навпаки, власні деформовані нігті починають швидше рости та набирають відповідну форму

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Через брак часу або з інших причин представниці прекрасної статі не хочуть чекати, поки примхливі нігті відростуть до бажаної довжини. Тому багатьом на допомогу приходить нарощування нігтів.

Наскільки шкідлива така процедура? Коли її можна робити, а коли краще утриматися? Відповіді на ці питання різносторонні. Адже є як прибічники нарощених нігтів, так і противники.

Анна Сребранець нарощені нігті носить уже кілька років. За цей час не помітила жодних недоліків.

— Маю акуратний манікюр цілий місяць, не потрібно витратити час, нерви та зусилля, щоб постійно змивати та наносити лак, який за кілька днів лушиться та облазить, — говорить вона. — Краса вимагає жертв. Декілька годин щомісяця, які жінка проводить у майстра, варті того, аби три-чотири тижні не думати про руки.

На відміну від Анни, Ірина Кропещ вважає, що нарощені нігті негативно впливають на здоров'я.

— Нігті стають ламкими і дуже тоненькими, — каже вона. — І взагалі нарощені нігті нині не в моді. Вигляд у них надто штучний. Не знаю, кому це може подобатися.

Майстер з нарощення нігтів Тетяна Штаблва розповідає, що

нарощення нігтів триває в середньому дві з половиною-три години. Якщо правильно підібрати матеріали, вибрати оптимальну довжину нігтів, зрештою, як слід доглядати за нігтями, вчасно проводити корекцію, то жінка може носити такі нігті досить довго, навіть роками.

— Штучне покриття з часом починає відростати разом із власним нігтем, — розповідає вона. — Під час корекції майстер заповнює відростлу частину нігтя гелем, а також коригує довжину й форму. Корекцію потрібно робити кожні три-пять тижнів,

— Нарощення шкодить тільки тоді, коли майстер неправильно виконує процедуру

хоча все залежить від швидкості росту власних нігтів.

Існує багато версій і припущень стосовно того, який матеріал для нарощення нігтів вибрати: гель чи акрил. Чи є різниця? Як пояснює Тетяна, акрил твердіший, ніж гель. З ним легше і швидше працювати. Якщо гелеві нігті треба сушити ультрафіолетовою лампою, то з акрилом цього робити не потрібно. Але є і певні недоліки. Акрил має різкий

неприємний запах. Його не можна наносити на травмовані чи пошкоджені нігті. На відміну від гелю, акрил гірше пропускає повітря, тому такі нігті довго носити не бажано.

— Гель — достатньо в'язкий матеріал, часу на таке нарощення витрачається більше, — продовжує спеціаліст. — Гель сохне тільки в лампі. Але при цьому руки не засмагають. Є чимало досліджень, які свідчать про те, що влітку, під дією сонячних променів, ми отримуємо набагато більший відсоток опромінення.

Тетяна Штаблва переконує, що гелеве нарощення не шкодить нігтям. За її словами, нігтьова пластина, яку ми бачимо, — мертва, вона призначена для захисту кінчиків пальців від пошкодження. Єдине, що їй потрібно, — це повітря, бо під твердим шаром є «пушка» й капіляри, до яких має надходити кисень. Корінь нігтя міститься під кутикулою.

— Нарощення шкодить тільки в тому випадку, коли майстер неправильно виконує процедуру, наприклад, перепилує нігтьову пластину, — пояснює жінка. — Нині є багато майстрів-аматорів, які беруться нарощувати нігті, подивившись перед цим ролики в «Ютубі». Тому виникають різні проблеми. Якщо ж виконувати маніпуляції правильно, то навіть власний деформований ніготь із часом набуває правильної форми та напрямку росту.

Тетяна також зауважує, що звичайний лак для нігтів може бути більш шкідливим.

— Переваги лише в тому, що лак можна витерти у зручний час, але разом з тим потрібно більше уваги та часу на догляд за нігтями, — каже вона. — Крім того, ацетон, який жінки використовують для того, щоб витерти лак, напевне, дає набагато більшу шкоду, аніж нарощування.

Майстер Тетяна Штаблва (28 р.) переконує: якщо виконувати процедуру нарощення нігтів правильно, то шкоди для здоров'я не буде. Жінка й сама має нарощені нігті

КОМЕНТАР

Марія МИКОЛАЙШИН,
дерматолог:

зміцнювати їх, вживаючи певний комплекс вітамінів — із вмістом цинку, селену, міді. Кутикула також потребує особливого догляду, її необхідно зволожувати спеціальним кремом.

— Нарощення не добре тим, що воно руйнує структуру власних нігтів. Окрім того, якщо майстер неправильно виконує процедуру, то можливе приєднання грибкового ураження. Я часто чую від майстрів з нарощення, що ніготь під штучним покриттям дихає. Але яке може бути дихання, якщо його повністю залити твердим матеріалом? Жінкам, які прагнуть мати власні здорові, міцні нігті, раджу

Не тільки гелеве нарощення, а й лаки та ацетон, безперечно, також шкідливо впливають на нігтьове ложе. Хімічні складники часто бувають токсичними, викликають різні алергічні реакції. Перед тим, як купувати такі засоби, потрібно уважно читати їхній вміст. Окрім того, корисно зробити розслаблюючі ванночки для рук з олією тим'яну, герані, лимону тощо. Це сприятиме швидшому відновленню нігтів.

РЕКЛАМА

ВІКНАР'OFF
МАЙСТЕР ВІКНОНИХ СПРАВ
ФІРМОВИЙ САЛОН
Відтепер пропонує регулювання та обслуговування металопластикових конструкцій.
К. Острозького 70,
(0352) 42-00-52,
(097) 909-49-46,
(097) 909-49-43
15 квітня, 6 (р-к "Оріон")
(0352) 51-19-25
ClassicLine 400 New
1376⁰⁰ грн

Без подряпин, без бруду-
DANKE
Підвіконня нового покоління
10 років гарантії
Покриття Везго-Німеччина
Дизайнерські рішення.
РАДОНІТ
Кішкинська, 43, Київ, вист. СІТІ
вул. Лазовецька, 34А, 42-65-56
www.danke.ua

Від **175²⁰** грн/м.п.

Все для дому

Каміни, топки
Мармур, камінь
www.kamin-top.com.ua
ГП «Вершина комфорту»
(0352) 42-05-42,
(096) 22-77-337, (050) 227-19-68

Від **3000⁰⁰** грн

Вхідні двері MILANO
Виготовлені з листової сталі товщиною від 1 до 2 мм. Посилені тепло і звукоізоляція. Утеплення - мінеральна вата. Великий асортимент МДФ накладок і політри камерів.
м. Тернопіль, вул. М. Кривоноса, 6
тел.: 53-05-00, (093) 315-01-65, (097) 741-95-72

Від **3 800⁰⁰** грн

VERTO®
ДВЕРІ
-10% на дверні коробки та розсувні системи
Офіційний представник ТМ "VERTO"
www.verto.com.ua
РАДОНІТ
вул. Лазовецька, 34А, 42-65-56 (перед «Еліцентром») www.verto-doors.com.ua

Від **640⁰⁰** грн*

ВОРОТА ALUTECH
Секційні, промислові
РОЛЕТИ, АВТОМАТИКА
2085 x 2250
м. Тернопіль, вул. 15 квітня, 5а (Mag. «Сільпо», 2 пов.)
тел.: (0352) 511-011, (067) 67-41-800, (050) 60-26-100

Від **9990⁰⁰** грн

СОЛЯНА ЛАМПА
із природної кам'яної солі, вагом понад 250 мкг. р., призначена для моделювання мікроклімату соляних печер. Її використовують з лікувальною метою.
Соляна лампа — гарний подарунок рідним, друзям та собі.
http://www.solohvino.com.ua/
Соляна кімната у Тернополі, вул. Бродівська, 5а, (район 6-ого магазину).
тел.: 42-46-28, (067) 995-60-14

Від **200⁰⁰** грн

«ДЕМОНСТРУЙТЕ ГІДНІСТЬ НА ДІЛІ!»

Партизани ■ Організатор партизанського вишколу у Тернополі Микола Більчук переконаний, що кожен із нас повинен навчитися захищати свій дім. Усі охочі освоїти військове ремесло можуть записатися на безкоштовний партизанський вишкіл

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Військова агресія Росії й тероризм, які протягом останнього року увірвалися в наше життя, дали зрозуміти, що за мир потрібно боротися. Ми повинні навчитися захищатися.

Обговорення на цю тему відбулося під час традиційного онлайн-чату в четвер, 29 січня. Організатор військово-патріотичного вишколу в Тернополі Микола Більчук упевнений, що кожен повинен бути готовим гідно зустріти ворога, дати йому відсіч і внести свою лепту у спільну перемогу. Партизанський рух завжди був дуже дієвим і суттєво допомагав роботі регулярних військ.

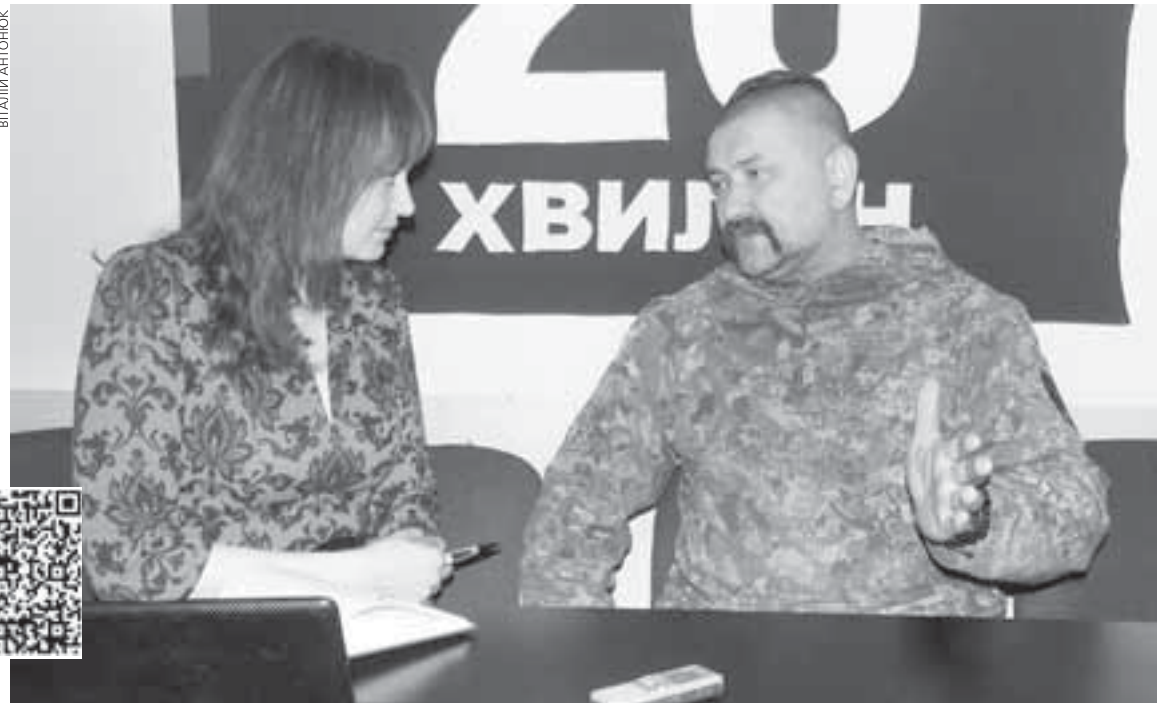
— Метою партизан завжди є допомога регулярним військам, — говорить пан Микола. — Наприклад, партизанські війни проти Наполеона у Росії, потім — під час Великої Вітчизняної війни показали свою ефективність.

Організатор партизанського вишколу наполягає: навіть якщо війна омине чиюсь родину, все одно потрібно бути психологічно, фізично й технічно готовим до цього.

Саме для цього й пропонується ідея безкоштовного інтенсивного військово-патріотичного вишколу, який підготує до існування та діяльності у воєнних умовах. Суть — інтенсивна програма теоретичних і практичних занять з основ військової справи, екстремальної медицини, психології, патріотичного та ідеологічного виховання.

Партизанський вишкіл у Тернополі функціонує ще з літа. За цей час чимало чоловіків і жінок різного віку мали змогу освоїти військово-медичні навички, тактику поведінки потенційних учасників воєнних дій. Багато з них нині беруть участь у проведенні АТО на Сході країни.

Серед основних завдань партизанського вишколу: відновлення

Під час чату Микола Більчук (45 р.) розповів про те, хто може прийти на вишкіл, що потрібно обов'язково мати з собою та як налаштуватися психологічно

національно-патріотичного духу та військового братерства; проведення фізичного та ідеологічного виховання; формування навичок поведінки зі зброєю різного типу; вивчення основ тактики наступального та захисного бою; опанування навичок виживання в екстремальних ситуаціях; вивчення складової фізичної та інформаційної безпеки при веденні репортажів з «гарячих точок». Усі охочі можуть пройти вишколи

безкоштовно. Одне заняття триває вісім годин.

— Ми формуємо групи по п'ятнадцять-двадцять чоловік за чотири тематичними напрямками-спеціалізаціями. Перший — це добровольці, які збираються їхати в зону АТО, другий — це, власне, партизанський рух, третій — медично-санітарний персонал, четвертий — журналісти та волонтери.

Усі заняття проводять досвідчені спеціалісти. Серед них екс-офі-

цер-розвідник спецназу, учасники бойових дій, викладачі бойових мистецтв, профільні психологи, медики, кандидати медичних наук.

ДОВІДКА

Записатися на вишкіл можна за номером 097-205-50-55. Картка «Приват Банку для підтримки проекту» — 5168742308204688

НАЙЦІКАВІШІ ВІДГУКИ З САЙТУ [HTTP://TE.20MINUT.UA/NEWS/10433384](http://te.20minut.ua/news/10433384)

Лана

Для чого була атака на Маріуполь? Ваша думка.

Микола Більчук

Це була, перш за все, психологічна атака, аби пробудити страх і паніку серед людей. Мирні жителі ходили вулицями у своїх справах, і несподівано почався обстріл. Усі бачили відео, коли безпорадні люди намагалися вирватися, як звірі з клітки. Я думаю, що на цьому не зупиняться. Бойові дії будуть наростати. Дай Боже, щоб я помилявся. Їм потрібна дорога на Крим, вони будуть її розчищати. Але ми дамо відсіч ворогам.

Від редакції

Як народилася ідея створити партизанський вишкіл у Тернополі?

Микола Більчук

Я готував відділення спецпризначенців у зону АТО. Перед їхнім від'їздом зрозумів, що вони зовсім не готові їхати на війну. Разом з кількома інструкторами в нас народився задум створити партизанський вишкіл, який допомагав би людям як психологічно, так і фізично підготуватися до участі в бойових діях. Активну участь у створенні партизанського вишколу брав також регіональний видавець Медіа Корпорації RIA у Тернополі Юрій Штопка.

Анонім

Чи може жінка без військової і медичної підготовки чимось допомогти на передовій? Наприклад, волонтером у госпіталі чи кухарем?

Микола Більчук

Є багато жінок, які готові їхати

на Схід. Але краще, якщо вони матимуть хоч якусь військово підготовку — хоча б знали, як правильно розібрати та зібрати автомат. Наші військові користуються дуже застарілою зброєю, яка деколи заклинює. Дуже часто бійцям потрібно зібрати чи розібрати автомат просто на колінах однією рукою в суцільній темряві. Ми даємо практичні поради стосовно цього.

Невідомий

Чи пан Микола особисто був у зоні АТО? Чи його учні вже там побували?

Микола Більчук

Запишіть мій номер телефону, я розповім, де я був. Серед моїх учнів дуже багато людей поїхали у зону АТО. Усі вони, на щастя, живі та здорові. Вони нам постійно телефонують. Серед них немає тих, у кого були серйозні поранення, лише легкі.

Тернополяни

Чи потрібен на заняття камуфляж? Де тренуються ті, хто приходить на вишколи?

Микола Більчук

Ті, хто давно тренується, мають і камуфляж, і берці, і тактичні окуляри. Адже ми використовуємо страйкбольні прилади (імітація стрілецької зброї, не вважається бойовою зброєю — прим. авт.). Тому, щоб не пошкодити очі, тактичні окуляри — головна вимога.

Сьогодні в нас є чимало майна, адже ми постійно купуємо малогабаритні макети автоматів, бойових гранат.

Небайдужий

Як ви та ваші колеги по навчання ставляться до того, щоб дозволити в нашій державі продаж громадянам напівавтоматичної короткоствольної вогнепальної зброї, тобто пістолетів?

Микола Більчук

Добре ставлюся. Погані хлопчики і так носять у кишені пістолет. При в'їзді в один із штатів Америки стоїть бігборд, на якому вказано: «Якщо не маєте пістолета, платіть за охоронця, який дбатиме про ваше життя». Щодо українців. До війни в мене ще були сумніви. Але тепер я переконаний, що ми готові до цього. Але запроваджувати це потрібно системно. Нам необхідні тири, полігони, де люди могли б пройти кваліфіковане навчання під наглядом інструктора. А потім з такими людьми потрібно стежити, щоб вони не чинили якихось протиправних дій.

Тернополяни

Які риси характеру найбільше цінуєте в чоловіках та жінках?

Микола Більчук

У чоловіках ціную силу, наполегливість, порядність. Не всі наші чоловіки готові доводити свою гідність на ділі. От на Кавказі, приміром, чоловік може відірвати шматок арматури й довести свою гідність справами. Така прикрийсть, на жаль. У жінок — інший набір генетичних програм. Жінка, перш за все, — хранителька, берегиня роду. Це потрібно в ній цінувати і культивувати.

Анонім

Як думаєте, коли у країні закін-

читься війна? Що мають зробити політики для її швидшого розв'язання?

Микола Більчук

Ми молимося за те, аби вона закінчилася якомога скоріше. Але, думаю, це не буде так швидко, як хочеться. Якщо проводити аналогію дій наших «друзів» із Заходу і «товаришів» з Росії, Україну просто вирішили зробити плацдармом, проміжною ланкою між великими геополітичними структурами, які з'ясовують свої стосунки, а гинуть близькі нам люди.

Щодо політиків. Як на мене, вони мають закінчити життя самогубством. Я великий прихильник японської культури. Там політик, який не зміг послужити своєму народу, просто розпорює собі живіт мечем. А у нас політики говорять, що не можуть жити з ганьбою, але живуть, причому досить непогано. У тому, що зараз робиться в нашій країні, — їхня вина.

Eliaa

Скільки часу потрібно, щоб пройти мінімальний курс виживання?

Микола Більчук

Курс виживання буває різним: в Арктиці, Тайзі тощо. Щоб мати якісь мінімальні навички виживання в бою, потрібно активно займатися хоча б півроку-рік. Тоді вони будуть на рефлекторному рівні. Адже в кризовій ситуації людина діє тільки на підсвідомому рівні. Думати немає коли, потрібно щось робити. Коли людина зайшла на мінне поле чи потрапила під обстріл, потрібно діяти по інерції. Головне — не панікувати, адже

це — наш найбільший ворог.

Невідомий

Чи є вікові обмеження для учасників вишколу?

Микола Більчук

Від 18 років і вище. У нас навіть був один учасник, якому вже 75 років. Він — з бандерівської сім'ї і увесь «просякнутий» патріотизмом.

Анонім

Кому обов'язково потрібно пройти таке навчання: хто не служив в армії, не був пластуном чи давно служив і вже давно все забув? Одного дня вистачає чи треба пройти якийсь курс? Взагалі які знання необхідні, щоб пройти курс?

Микола Більчук

Одного дня точно буде замало. Потрібно готуватися системно. Така підготовка необхідна всім. Ті ж пластуни не мають профільної військової підготовки. Тому, безперечно, усі свідомі громадяни повинні навчитися захищати власний дім.

Шкула Андрійко

Яким чином дводенний вишкіл дозволить отримати хоч якісь знання з поводження зі зброєю, навички рукопашного бою чи поведінки в екстрених ситуаціях?

Микола Більчук

Ми працюємо системно, дехто займається більше ніж півроку. Думаю, вам потрібно прийти до нас, і ми на всі питання відповімо. Навіть на те, щоб освоїти, приміром, бій із ножами, потрібно щонайменше три місяці.

facebook

АНДРІЙ ШКУЛА,
ЖУРНАЛІСТ:

Декілька разів уже чув зверхні оцінки від тернопольців тих людей, які живуть на Донбасі. Простих людей, таких же, як і ми з вами. Мовляв «безхребетні запродавці», «кончені ватники», «не люди, а істоти». Народ, ви що? Й..ті до клямки? Ви говорите про простих людей, які стали жертвами і заручниками ситуації.

Це мирне населення, яке страждає, гине, ховає рідних та близьких. То люди, які живуть в страху і бачать, як нищать їхні міста, села, домівки. Така зверхність, упередженість і відсутність співчуття та розуміння мене просто

вбиває і шалено розчаровує.

Так, до тих людей є дуже багато питань, а серед них - маса покидьків, які взяли зброю і нищать наших хлопців чи допомагають так званим народним республікам. Але це - лише незначний відсоток.

Інші - такі ж жертви, які потребують співчуття та допомоги. І ще. Страх - дуже потужний фактор. Далеко не кожен з «аналитиків-героїв за комп'ютером» зможе, не дай Боже, чогось подібного у нас, не те що говорити «тут Україна», а й з хати вилізути.

facebook

ОЛЕСЯ КРАСНОВСЬКА,
БЛОГЕР:

Підїжджає маршрутка, я заходжу, хтось штовхнув, випали на землю 50 копійок. Думаю: «Ай, не буду піднімати». Зайшли, водій рушив з місця, я - до гаманця за копійками, і якимось дивом випало моє редакційне посвідчення, де великими буквами пише «ПРЕСА». Я швиденько підняла, але дядько, який ледь стояв поруч, таки встиг побачити. І каже таким хриплим голосом, погойдуючись у такт руху маршрутки, ніби ось-ось має впасти:

— То ти? — маючи на увазі, чи я журналіст.

В маршрутці людей з двадцять, та й настрої якийсь не такий, аби шукала компанію для спілкування. Кажу:

— Ні, — і йду далі, де є місце.

А він мені навздогін: — Хе, та і не похожа ти на ніякого журналіста. Що думаєш — я журналістів не знаю? Що то за журналіст такий...

Ще так проїхали дві зупинки, поки він щось бубонів під ніс. Прийшла додому, подивилася в дзеркало, думаю: „Цікаво, а похожа — то яка мала б бути? То так, думки вголос...

facebook

ЛІЛІЯ БЕРНИК,
МАМА В ДЕКРЕТІ:

Те, що вища освіта поглинута корупцією, — не секрет. Ніякої боротьби у цьому плані не ведеться. У Тернополі СБУ затримало секретарку ректора одного з вузів, про її «блокнот» пішли легенди. І... нова секретарка — її родичка. Про що ніхто не говорить. Університет не псує своєї репутації... Студентські «викриття»

хабарників здебільшого закінчуються короткостроковою відпусткою хабарника. Згодом він преспокійно повертається на ту ж посаду. Вища освіта і досі зберігає стійкий аромат комунізму, який намагаються залити парфумом старі доктори наук і їхні запопадливі послідовники. Замкнуте коло.

facebook

МИХАЙЛО АПОСТОЛ,
НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ 7-ГО СКЛИКАННЯ:

Чергова автомашина з гуманітарним вантажем відправляється в зону АТО. Ми не просимо нікого допомагати нам в організації придбання вантажів у зону АТО, ми пропонуємо долучитися всім охочим до поїздки. Одна справа - писати фейки про якусь компенсацію за житло в Києві, а інша річ, коли 80% свого часу прово-

диш, доставляючи в АТО речі першої необхідності. І факти: я ні одного дня за час своєї каденції не жив на квартирі, не брав компенсації, а проживав у державному готелі, з якого виселився наступного дня після втрати статусу. Під час Революції Гідності в моєму номері кожен день мали можливість короткого відпочинку мої земляки.

facebook

СОФІЯ ГУСАК,
ДЕПУТАТ ОБЛАДИ:

Прийняли обласний бюджет на 2015 рік! Виділили 5 млн грн обласній дитячій лікарні на придбання медикаментів. Це означає, що будь-яка дитина, котра туди попадає на лікування, забезпечена в повному обсязі ліками. Додатково виділи-

ли 1 млн грн на придбання медикаментів університетській лікарні на лікування серцево-судинних захворювань, на придбання медикаментів перинатальному центру виділили 500 тис. грн. Психоневрологічній лікарні дали 500 тис. грн.

Колонка Олександра ВІЛЬЧИНСЬКОГО

Після Перемоги

Часом вижити — означає перемогти. Як буде цього разу — побачимо, але те, що ми виживемо, шансів теж багато. До того ж, тепер ми знаємо свого заклятого ворога, а знати ворога — це вже половина справи. Іншу половину зробить наша зброя і час. А те, що час — на нашому боці, я ні на мить не маю сумнівів.

Отож що ми будемо робити з ними після перемоги? Такого, як до війни, звичайно, вже не буде. Як мінімум, ми їм ніколи цього не забудемо. Вони так і залишаться у віках агресорами і нащадками агресорів. Це тільки здається, що їм від того ні холодно, ні спекотно. Насправді буде холодно, буде й спекотно, будуть відповідати за кожного невинно вбитого і покаліченого, за розв'язану війну, за брехню і невігластво, за все, що натворили. І нині суцільні всі їхні нащадки, і народжені, й ще ненароджені розділять цю гірку чашу.

Звичайно, зараз для нас головне — якомога більше їх знищити, щоб жоден окупант не втік. А потім ми ще будемо їх довго вилловлювати. По ідеї, мали б вилловити всіх. Як свого часу нацистів вилловлювали по всіх усядах, а ці рашисти, чи «колоради», як їх там, чим кращі? Бо ж якби ще тоді разом із нацистами вилловили усіх гебістів та чекістів, хто мордував людей у ГУЛАГІ, то б тепер їм ні Криму не закортіло б, ні Донбасу.

«Але — стоп! — кажу я собі. — Головне перемога, а там — буде видно... Що у нас інших справ нема, ніж ганятися по тайзі за цими матністими?». Знаючи доброту і лагідність українців, швидше за все, так і буде — ми їм знову пробачимо. Щоб потім знову страждати через свою доброту, бо такі ми вже є.

Колонка Андрія ОРЛЯКА

Паралелі

— Салати такі нічого там. Закуски всілякі. Може бути, кароче. Ну, так щоб погудіти. Напастою там тарчимо.

— А шо, кльово!

— Канешна! Тільки потратилися десь по 150 кожен. І мені не дуже сподобалося... В кафеці одній за містом — так там ваше труба. Тіпа непримітний такий заклад, але всередині все гарно. Ліпнина, кароче, дубові столи. Тіпа як в ресторані, але столовка. Якщо мати свою машину, можна туди зганяти, щоб так нормально побухати. І дешево, і смачно. Агонь, ваще.

Трясемося в «Богдані», який маршрутка. За моєю спиною — двоє хлопаків. Дебелі, років 25-ти. Салон напівпустий, пацани голосно говорять, усе чути. Дискусійна тема — гастрономічні переваги місцевих закладів громадського харчування на предмет «смачно поїсти, добре бухнути». І все б нічого. Молодь потусити хоче. Типова дурня начебто. Буденщина, словом. Але перекинуло від неї, дискусії цієї.

Нехай мене звинуватять у моралізаторстві та в інших смертних гріхах, але якого дідька! Хочеться крикнути: «Та не триндіть, вашу матір!»

Ні, я розумію і вже точно добре усвідомлюю: у нас тут у місті, немає танків ворожих, БТРів з кулеметами на броні та неадекватів з колорадівськими стрічками. Хвала, що немає. І, звісно, ми не повинні трястися в агонії: «Як усе погано, іде війна, давайте журитися». Але паралелі мимохідь проводяться, коли, приміром, знайомі вояки з передової дзвонять і кажуть: «Та таке, постійні обстріли. Нічого нового... Слухай, не в курсі, волонтери до нас найближчим часом поїдуть? Нам би з харчів чого...».

Наші з вами сироти

ІГОР ДУДА

Під час одного футбольного матчу в штрафному майданчику виникла штовханина, кожен оборонець намагався «тримати» свого візаві з команди-суперниці, причому тримати в буквальному розумінні. Раптом серед цієї метушні пролунав застерезливий вигук котрогось із захисників: «Сирота!». При цьому він вказував рукою на хавбека суперників, який залишився без жодної опіки. Позбавленим будь-якої уваги. Самим-самісіньким.

Мене тоді зацікавила така оригінальна паралель між футбольним епізодом і гірким статусом дитини, котра втратила когось із батьків. Або ж обох одразу (хоча, заради об'єктивності, можна залишатися фактичним сиротою і при живих батьках). Безумовно, хтось може спробувати відшукати

в сирітстві якісь позитивні сторони, мовляв, діти, позбавлені дріб'язкової опіки батьків, виростають самодостатніми, здатними самостійно приймати рішення. Але ж марно сирітська доля віддавна знайшла відображення у тужливих народ-

Коли таким юнакові чи юнці настає пора вступати в доросле життя, вступати без порад батьків, вони часто нагадують отого забутого у штрафному майданчику гравця

них піснях. Не є це явище нормальним... Вельми актуальна ця тема для нашого суспільства, яке перебуває у доволі гнітючому стані знущення, висловлюючись науковим стилем, індексу загальнолюдських цінностей. Вона періодично набуває гостроти, особливо після появи якоїсь зворушливої історії, пов'язаної з проявом

людського благородства або ж навпаки — оприлюднення фактів бездушного ставлення до обділених долею дітей. Зокрема, якихось не зовсім прозорих оборудок із приміщеннями дитячих будинків, на кшталт тієї, що набула нещодавно

радісним криком кинулися одразу п'ятеро діток... Зупинити вибір на комусь одному виявилось подружжю понад силу, отож усиновили-удочерили всіх п'ятьох. Звісно, попри всі негаразди, ми такі живемо у людському соціумі, який намагається оточити сиріт хоча б якимось мінімумом турботи. Діють дитячі будинки, інтернати, в яких працюють віддані своїй справі вихователі й педагоги; на передсвяткові заклики «Подаруй дитині свято» відгукуються чужий й небайдужі люди. Та все ж, коли таким юнакові чи юнці настає пора вступати в доросле життя, вступати без допомоги і порад батьків, вони часто нагадують отого забутого у штрафному майданчику гравця, якого на футбольному сленгу зовуть «сиротою». Залишеного поза всякою увагою. Без жодної опіки. Самого-самісінького.

розголосу в Тернополі. Втім, позитивне западає в пам'ять надовго. Ще з 80-х запам'яталася фотографія з тодішньої «Комсомолки», на якій була зображена подружня пара в оточенні п'ятьох щасливих дітей. Як виявилось, бездітне подружжя прийшло у дитячий будинок, щоб взяти на виховання малюка. А коли увійшли, до них з

КОРИСНІ
ПОРАДИ

Економити просто

Аби електроенергію вимикали рідше, варто навчитися споживати її економніше. Більше того, спробуйте деякий час прислухатися до таких начебто дрібних, але корисних порад.

При використанні електродуховки намагайтеся заповнювати її повністю. Заздалегідь подумайте і підготуйтеся, щоб за раз приготувати кілька страв. Це дозволить вам заощадити досить пристойну суму на електроенергії.

Головна умова правильного й економічного використання пральної машини — не перевищувати норми максимального завантаження білизни і не допускати недозавантаження. В іншому випадку перевитрата електроенергії сягає 10-15%.

Техніка з плюсами економить більше

При покупці побутової техніки зверніть увагу на її клас енергозбереження, який пишуть на лейблі.

Найбільш економні прилади позначені літерою А з одним, двома і навіть трьома плюсами. Менш ефективно, але допустиме маркування літерами В і С.

Клас енергозбереження особливо важливий для тієї техніки, яка буде працювати цілодобово, наприклад, холодильників. Треба вибирати техніку з літерою А та максимальною кількістю плюсів. Хоча такі прилади і коштують дорожче, згодом ви оціните економію.

Зарядний пристрій перегрівається

Йдучи з дому надовго, а також на всю ніч, не лінуйтеся вимикати телевизор та інші прилади, що перебувають у режимі очікування. Окремо кожен такий прилад «ість» небагато, але всі разом — досить суттєво. Цей захід, крім економії, ще й підвищить пожежну безпеку квартири.

У неробочому стані зарядний пристрій для мобільного телефону, фотоапарата, ноутбука не повинен бути включений у розетку. Адже зарядний пристрій, підключений постійно, нагрівається, продовжуючи споживати енергію.

АБИ ТЕХНІКА ВДОМА НЕ ГОРИЛА

Халепа ■

Котли, телевізори, холодильники чи комп'ютери можуть вийти з ладу не лише через перепади напруги після ввімкнення електрики.

Техніці та електроприладам шкодить відключення світла, якщо у цей час у приладі тривав якийсь процес — нагрівання чи охолодження

ДІАНА ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39,
DIANA.OLJNYK@20MINUT.UA

Через перепади напруги у квартирах і будинках горить техніка й електроприлади. Переважно техніка виходить з ладу, коли вмикається струм, бо подається напруга не потужністю 220 В, а може бути і 270, і більше вольт, зазначають майстри з ремонту різноманітної техніки.

— Особливо страждають блоки живлення в ноутбуках, — зазначає інженер сервісного ремонту техніки «КТС» Олександр Цімерман. — Коли розбираєш їх, всередині все чорне, ремонту вже не підлягає. Навіть неможливо визначити, що саме згоріло, легше купити новий.

Крім того, техніка страждає не лише в момент включення електрики, а й у мить відключення електропостачання, зазначає майстер з ремонту побутової техніки та електрики в квартирах «Домової служби» Ярослав Ледвій. Найбільше шкодять раптові відключення світла холодильникам і комп'ютерам.

— От наприклад, у холодильнику починається процес охолодження, а тут раз — і зникла напруга, — каже майстер. — На техніку це може вплинути. Тому якщо на-

Директор магазину «КТС» Андрій Тибінь каже, що український відсікач струму може захищати від перепадів напруги як один пристрій, так і кілька, підключених до переноски, аби їх сумарна потужність не перевищувала 2,2 кВт

перед відомо про відключення струму, прилади краще вимкнути з розетки. Це найдешевший спосіб, щоб додатково не витратити грошей на їхній ремонт.

Менший і дешевший

Для власного спокою потрібно записатися додатковим обладнанням, радять фахівці.

— Найпростіший і найдешевший захист — це DiGi Top — відсікач струму, — зазначає інженер Олександр Цімерман. — Він захищає від струму з заниженою чи завищеною напругою. Коридор допустимої напруги споживач встановлює сам, відповідно до інформації на своїх приладах. Прилад після ввімкнення струму вольтметр міряє напругу, 15 секунд витримує паузу, і коли напруга стабілізується, тоді пускає струм. Відсікач вставляють у розетку, а вже в нього — вилку шнура від блоку живлення ноутбука чи іншої дрібної техніки. Такий пристрій коштує 269 грн.

Відсікач напруги підходить до будь-якої техніки, яка має потужність до 2,2 кВт. Можна таким чином захищати холодильник і телевизор, зарядне до мобільного,

ноутбук, навіть котел, хоча деяким електричним конвекторам може бути потрібен більший захист.

Потужніший захист необхідний праскам, бо вони мають потужність до 2,5 кВт, і електрочайникам. Решту техніки цей відсікач струму може захистити. Його можна включати в різні розетки, навіть без заземлення.

Дорожче рішення для захисту комп'ютера — придбати блоки безперебійного живлення. Ціна питання — 800-1000 грн і вище. Вони і стабілізують напругу, і акумулюють запас електроенергії, який дає можливість працювати приладу впродовж певного часу, зазначає пан Олександр.

Дорожче — стабілізатором

Деяка техніка може мати запобіжники чи захист від перепадів напруги, яке відключає прилад, але в більшості випадків побутова техніка захисту не має, тому треба ставити стабілізатори напруги, зазначає майстер з ремонту Ярослав Ледвій. Найбільше перепадів напруги не любить сучасна техніка, де є багато електроніки — холодильники з сенсорним управлін-

ням, телевізори, електроплитки. Вона ламається, виникають проблеми в мікросхемах, вдома таке не відремонтуєш.

— Майже уся техніка — європейська, а там у них все стабільно, в нормі, працює справно і не розрахована на такі перебої, як у нас, — пояснює пан Ярослав. — Техніка любить стабільну напругу 210-230 В. На будь-якому приладі є характеристики — при якій напрузі він краще працює. Ту техніку, яка завжди працює, наприклад котли, якщо є індивідуальне опалення, чи холодильники, потрібно захищати стабілізатором напруги, який буде вирівнювати напругу. Тобто робитиме її такою, яка потрібна в межах норми для роботи тієї чи іншої техніки. Якщо напруга занадто низька — підвищувати її, в іншому разі — понижувати.

Індивідуальні стабілізатори напруги для одного котла чи холодильника коштують 700-900 грн. Це такі коробки з кількома гніздами для підключення, які слід вставляти в розетку — на цей пристрій буде йти стабільна напруга. Тож можна бути спокійним, що техніка працюватиме довго і безперебійно.

— Великі стабілізатори напруги для цілої квартири можуть мати потужність 7-15 кВт, — зазначає пан Ярослав. — Тоді всі прилади, які є в квартирі, будуть працювати без перебоїв і будуть захищені. Вони коштують 6-9 тис. грн, залежно від фірми-виробника і потужності.

Можна вимагати відшкодування

Якщо згорів дорогий електроприлад з вини енергетиків, споживач може добитися відшкодування його вартості, зазначає провідний спеціаліст Інспекції у справах захисту прав споживачів Наталія Лужна.

— Для цього потрібно зафіксувати факт поломки приладу внаслідок перепаду напруги, — пояснює спеціаліст. — Потрібно одразу, а не наступного дня викликати представника жеку і РЕМу (або «Тернопільобленерго»). Вони повинні скласти акт — або кожен окремо, або зробити записи на одному документі. З цим актом потрібно звернутися в РЕМ або організацію, з якою укладено договір на електропостачання. Якщо там відмовляться задовольнити скаргу, тоді слід подавати заяву до суду.

РІА

ВІЗИТКИ

80 ГРН / 1000 ШТ.*

(0352) 43-00-50
(099) 921-30-75

*при терміні 18 мес.

Плануєте придбати дві пари окулярів?

Оптика Fielmann

У нас Ви без будь-яких проблем отримаєте другі окуляри в чеку за півціни, в т.ч.:

- безкоштовну діагностику зору;
- великий вибір німецьких оправ та сонцезахисних окулярів по гарантовано вигідній ціні;
- **50% знижки*** на другі (менші чи рівні по вартості) окуляри в чеку;
- безкоштовно фірмовий футляр та серветку;
- безкоштовне сервісне обслуговування;
- три роки гарантії.

*не розповсюджується на акційні пропозиції

м. Тернопіль, вул. Руська, 4; (0352) 52-82-23

fielmann.com
optika-fielmann.ua

Пред'явнику - знижка 5% (включаючи вартість доставки)

ХОЧУТЬ ЖИТИ НА РІДНІЙ ЗЕМЛІ

Віра ■ Як свої громади, так і лікарні, сиротинці, геріатричні будинки, навіть далекі Африка та Азія — місця діяльного проголошення Слова Божого для християн віри євангельської з Тернопільщини

Церква — зібрання віруючих, а не просто споруда, у якій моляться. Відтак церква має жити й активно відгукуватися на проблеми сучасності. Такої позиції дотримуються євангельські християни. Віруючі цієї конфесії заохочені щодень звертати свої вчинки з вченням Ісуса, розповідає старший пресвітер об'єднання церков християн віри євангельської Тернопільської області Віталій Яцюк. А тому релігійне життя і соціальне служіння євангельських християн, за його словами, дуже насичене.

— **Скільки громад ХВС є на Тернопільщині? Скільки пастирів?**

— Зареєстрованих громад у нас є 95. Ще частина — на реєстрації. Пресвітерів є приблизно стільки ж, скільки громад. Євангельське християнство в нашій області має глибоке коріння, починаючи з 1917-1919 років. Це були люди, які поверталися з-за кордону — США, Канади. Як читали Біблію і старалися жити за її істинами. Я належу до церкви, несучи служіння уже в четвертому поколінні: мій прадід служив, дід, батько... Мої діти служать уже у п'ятому поколінні. Але служіння — це не обов'язково бути пастором. Кожен несе служіння. В радянські часи євангельських християн переслідували, садили в тюрми, забороняли. Наприклад, рідного брата мого діда згноїли у таборі в Сухобезводному, що у Горьківській області Росії.

— **Де громад найбільше?**

— Так склалося, що це Шумський, Кременецький, Лановецький і Збарзький райони. Практично всі громади забезпечені молитовними домами, а деякі добудовують їх.

— **Ви згадали, що кожен несе служіння. Як щодо жінок?**

— У нас жінки не несуть служіння священнодії. Вони покликані Господом бути помічниками чоловіків і вихователями молоді. Вони — вчителі недільних шкіл. Жінки мають також зібрання, на яких обговорюють власне служіння, передають і переймають досвід. У Тернополі жінки, зокрема, несуть служіння в лікарнях. В онкологічній шпиталі проголошують Слово Боже, несуть туди продуктові набори, ліки.

— **Оскільки у нас не завжди розуміють відмінності між конфесіями у протестантизмі, поясніть, у чому особливості ХВС...**

— Я не скажу, що ми — особливі, найкращі. Головна наша особливість, що ми віримо у все, що написано у Євангелії, намагаємося практикувати його істини, проповідувати їх і втілювати щоденно. Святе Писання — основа, пріоритет у ньому належить вченню Ісуса Христа, Євангелію. У нас пастори, як і дякони, — з правом священнодії (рукопокладаються, тобто висвячуються відповідно до вчення Євангелії). Хрещення у нас приймають у дорослому віці, як свідомий акт віри та приналежності до церкви, як Тіла

Христового. Переважно хрестяться з 16 років. Водне хрещення — обітниця служити Богові у добрій совісті до кінця свого життя. Тож під час хрещення віруючим ставлять два питання: 1) Чи ви віруєте в те, що Ісус Христос є Божий Син? 2) Чи ви обіцяєте служити Богові у добрій совісті до кінця свого життя? Хрещення віруючі у Тернопільському ставі. Це відбувається щороку у першу неділю липня. Збираються дві-три тисячі людей. Щодо свят, то ми святкуємо всі, що пов'язані із життям та діяльністю Ісуса Христа. Якот Різдво, Преображення, Пасху... В Україні святкуємо за юліанським календарем. Тобто Різдво — 7 січня. Про сповідь: завжди рекомендуємо сповідатися перед Богом. І тільки тоді, коли людина не може перемогти той чи інший гріх, радимо сповідатися перед пастором. Щоб допомогти у молитві і дав настановлення, як боротися з гріхом.

— **Християни віри євангельської близькі із Євангельськими християнами баптистами. У чому різниця?**

— Головна різниця — у трактуванні дару П'ятидесятниці (молитви різними мовами), який уперше зійшов на апостолів, як знаємо з Євангелія. Загалом же ми маємо дуже теплі відносини, відвідуємо одні одних, молимося разом.

— **Як щодо національних традицій у церкві?**

— Ми всі — українці, українське для нас дороге. Люди ходять у вишиванках. Наші емігранти за кордоном — навіть більше. Да-

— **Ми всі — українці, і українське для нас дороге. Актуальними є теми виховання дітей і молоді...**

леко від батьківщини відчуття приналежності до неї загострюється. — **Що особливо турбує (у добром розумінні слова) конфесію на місцевому рівні?**

— Актуальними є теми виховання дітей і молоді. Щоб вони були достойними християнами. Щоб мали хороший вплив уже на своїх наступників. Теми моралі і сім'ї надзвичайно важливі — розуміємо сім'ю, як домашню церкву. Маємо недільні школи, проводимо молодіжні конференції. Щороку приєднуємося до всеукраїнського молодіжного табору у Малині Житомирської області. Там збираються п'ять-шість тисяч учасників!

— **Як зачепили конфесію події в Україні революційної, окупація Криму, війна?**

— Євангельські християни з релігійних переконань не беруть у руки зброю. Ми постимо і призначаємо молитви за Україну. От минулий тиждень був таким.

Тернопільські християни віри євангельської активно допомагають українським військовим і постраждалим на Сході. Уже двічі возили туди гуманітарну допомогу

Служіння у церквах (громадах, бо церквою євангельські християни називають виключно збір віруючих, а не споруду. Споруда — храм, дім молитви — прим. ред.) відбуваються щодня. У нашому братерстві діє інститут капеланства. Працюємо, щоб допомагати військовим, постраждалим у зоні АТО. Тільки з нашого тернопільського об'єднання зібрані і відправили 150 тонн гуманітарної допомоги; зібрані також близько 200 тисяч гривень пожертв. Закупили берці військовим. Допомогли Дніпропетровському і Київському військовим госпіталям. Ми із заступником двічі були на Сході: під Горлівкою на Донеччині і селом Тошківка на Луганщині. У другому випадку наші військові попросили, щоб продукти, які ми привезли, передати до місцевої школи. Це ми і зробили. Люди там приймають допомогу з любов'ю, вдячністю і сльозами. У нашому об'єднанні є біженці. Вони моляться у громадах нашої області і чекають, щоб можна було повернутися додому. На Різдвяні свята ми розвозили біженцям продуктові набори.

— **Які ще проекти втілюєте?**

— Із 1991 року у нас діє Тернопільська Біблійна семінарія, де можна здобути теологічну освіту, ступінь бакалавра. Із 2004 року працює Тернопільський місіонерський інститут «Серце допомоги», що готує місіонерів для країн Європи, Африки, Азії. Тільки у Кенії, наприклад, працюють 10 місіонерів-випускників Тернопільського місіонерського інституту, у Руанді — двоє, Непалі — п'ятеро, Індії — одна сім'я. Маємо місію в Ізраїлі. Дуже багато наших місіонерів є у країнах Центральної Азії. Там вже є збудовані силами місіонерів школи, притулки, сиротинці, місії, молитовні дома.

Прашуємо у всіх тюрмах області, з будинками престарілих, сиротинцями, інтернатами. Також церкви нашої області приєднуються до фестивалю «Надія», який пройде у Львові на стадіоні «Львів Арена» 20 червня цього року.

— **Як складаються взаємини з іншими конфесіями?**

— Досить позитивно. Маємо

Дім молитви на вул. Довженка, 4 у Тернополі був освячений у 1994-му, каже старший пресвітер Віталій Яцюк. На розписаній панорамі Єрусалиму земного, а над ним — небесного

спільні служіння з іншими конфесіями, молитви за Україну на громадських зібраннях, майданах, урочистостях. У селах, де є по дві конфесії, все залежить від священників. Якщо вони хочуть добрих стосунків, то це обов'язково буде.

— **Чи є у вас місцеві друковані ЗМІ? Інтернет-сторінки?**

— Газету «Слідом за Христом» видає громада села Колодно Збарзького району. Щодо сайтів, то передусім варто згадати kvitova.te.ua — сторінку нашої громади на вул. Квітвий, 19 у Тернополі. Є інтернет-сторінка Церкви християн віри євангельської України: chve.org.ua/. Є канал на Youtube: Shved4, Prytyka Yuriy. Наші віруючі активні у соцмережах.

— **Чимало українців, членів ХВС, емігрували. Чи підтримують вони зв'язок із церквою на Батьківщині?**

— Вони дуже сильно підтримують, особливо з часу, коли почалася війна. Євангельські християни за кордоном збирають допомогу для України. Якраз очікуємо на черговий великий вантаж: два рентген-кабінети, військовий одяг, речі першої необхідності. Коли ми призначаємо піст і молитву за Україну тут, наші емігранти призначають її, наприклад, в Америці. Але з часу, коли в Україні запанувала свобода і припинилися гоніння, еміграція зійшла нанівець. Люди хочуть жити на рідній землі.

РОЗМОВЛЯВ ВОЛОДИМИР МОРОЗ

МРІЄ, АБИ В КРАЇНІ НІКОЛИ НЕ БУЛО ВІЙНИ

АРХІВ ДМИТРА ГОЛОВАЦЬКОГО

Хобі ■ Дмитрику подобається українська футбольна команда «Динамо». Він має багато одягу й аксесуарів з її логотипом. Хлопець хоче стати відомим футболістом. Заради цього він активно займається цим видом спорту та бере участь у змаганнях

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
 NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

Футбол — більше, ніж просто вид спорту. Це — пристрасть, наркотик. Так вважає тринадцятирічний вихованець Бережанської школи-інтернату, член збірної району з футболу, нападник Дмитро Головацький.

Багато людей не розуміють, що ж такого в тому футболі, що гравці команди не п'ють, не курять, безперервно тренуються та моляться за те, аби принести команді переможний гол. Інші ж — фанатики — нервують, палять, вживають алкоголь і псують здоров'я, активно вболіваючи за улюблену збірну. На свій невеликий вік Дмитро виводить просту аксіому: футбол — це наче кисень для більшості чоловіків, адже він виражає мужність, показує чоловіче ество.

Дмитрик говорить, що любить спорт чи не з пелюшок. Раніше він займався боксом, навіть виграв чемпіонат області. У футбол грав час від часу, з друзями. Згодом вирішив зайнятися цим видом спорту більш активно.

— Я швидко бігаю, легко освою техніку гри, тому, думаю, фут-

бол мені підходить, — продовжує співрозмовник. — Чотири рази на тиждень я обов'язково ходжу на тренування у спортивний комплекс Бережанської спортивно-юнацької школи. Спортсмен мусить тренуватися постійно, щоб не втрачати навиків. Дякую своєму

— Я хотів би побувати на великій грі, на футбольному полі, де збираються тисячі вболівальників. Хотів би поговорити з видатними футболістами

тренеру Віталію Буняку. Без його підтримки, допомоги та порад ні я, ні інші хлопці навряд чи так сильно полюбили б цю гру.

Збірна Бережанського району з футболу часто змагається за першість з командами інших районів. Дмитрові найбільше запам'ятався чемпіонат, який проходив у Козовій. Там хлопець забив аж чотири голи та отримав свій перший ку-

бок. Глядачі визнали його кращим гравцем симпатій. Цей здобуток надихнув хлопця на нові звершення.

— Десь у лютому-березні наша команда гратиме в Одесі, це просто супер, — натхненно говорить він. — Я дуже сподіваюсь, що повернемось додому не з порожніми руками, а з нагородами.

За словами Дмитра, як фанати, так і гравці повинні вірити в перемогу — саме це надихає та дає сили. Юнак не тільки грає у складі збірної, він також активно вболіває за інші команди. Його улюблений гравець — нападник клубу «Динамо» Андрій Ярмоленко.

— Мене захоплює техніка його гри, — зауважує вихованець школи-інтернату. — Щоразу він грає все краще й краще. Мені подобається його цілеспрямованість, майстерність, розум, які він використовує під час матчу.

Дмитро також активно вболіває за професійні футбольні клуби — київське «Динамо» та каталонську «Барселону». Хлопець не пропускає жодного матчу за участю цих команд. У гардеробі Дмитрика є багато одягу з логотипами улюблених футбольних клубів.

— Я хотів би побувати на великій грі, на футбольному полі, де збираються тисячі вболівальників, — захоплено говорить юнак. — Хотів би поговорити з видатними футболістами про їхні плани.

У майбутньому хлопець мріє стати відомим футболістом. Він планує присвятити спорту все життя, адже вважає, що фізичні заняття позитивно впливають на здоров'я людини. Та найбільше, що хоче Дмитрик, — аби в нашій країні ніколи не було війни, щоб усі жили мирно та поважали один одного.

Вивчає черепах та займається акробатикою

НАТАЛІЯ БУРЛАКУ, 0-97-445-82-67,
 NATALIYA.BURLAKU@20MINUT.UA

У свої п'ятнадцять років вихованець Бережанської школи-інтернату Василь Деркач активно підкорює наукові вершини. У лютому хлопець збирається до Києва на захист своєї роботи, у якій йдеться про поведінку червоновухих черепах.

Три роки юнак займається в гуртку з екологічного краєзнавства. Він багато знає про довілля, тварин, рослини та взаємозв'язок між ними. На початку грудня Василь їздив на наукову конференцію у Тернопільський обласний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді. Він розповідав про фактори впливу на поведінку червоновухих черепах. Робота молодого науковця сподобалася присутнім, тож йому запропонували спробувати свої сили ще й на всеукраїнському рівні.

— Я з нетерпінням чекаю цієї поїздки, мені цікаво подивитися, як проходять такі масштабні заходи, — зізнається школяр. — До того ж, я не думаю, що хтось ще розповідатиме про черепах. Чому я вибрав саме цих тварин? А в нас в екоцентрі цікавішого й немає. Є ще риби та папуги. Тож я вирішив вивчати поведін-

ку саме черепах.

На заняттях у гуртку Василь не тільки вивчає поведінку тварин. За його словами, він дізнався багато корисного про стан зовнішнього середовища, отримав практичні поради, як зберегти його і не нашкодити. Усіма знаннями хлопець охоче ділиться з ровесниками. Окрім того, він непогано знається на контурних картах, легко знаходить географічні об'єкти в атласі.

— На акробатику ходять лише дівчата, я один серед них. Але це не заважає мені наполегливо тренуватися. Це і для фізичної форми добре, і для власного задоволення

Природничі науки — не єдина пристрасть вихованця школи-інтернату. П'ять років він займається акробатикою. При навчальному закладі працює акробатичний гурток.

— Сюди ходять лише дівчата, я серед них один, — посміхаючись, додає співрозмовник. — Але це

не заважає мені наполегливо займатися. Мені подобається акробатика. Це і для фізичної форми добре, і для задоволення.

За розповіддю Василя, у школі створюють всі умови, аби кожен учень міг себе реалізувати в улюбленій сфері. Хлопець живе та навчається тут уже восьмий рік. Каже, що має і тата, і маму, щоправда, ті позбавлені батьківських прав. Родина у юнака дуже велика: він має шестеро рідних братів та сестру. У Бережанській школі, окрім Василя, навчається ще один його брат. Решта уже або закінчила школу, або живе вдома з батьками.

— Я їздив на новорічні свята додому, мене забирають на літні канікули, а я постійно живу в школі, — продовжує підліток. — Батьки вважають, що в мене більше перспектив вступити у вищий навчальний заклад та влаштуватися в житті, якщо я буду «статусною» дитиною.

У школі Василь почувається, наче вдома. Він зауважує, що всі діти дуже дружні та завжди допомагають один одному. Однак, незважаючи на це, він мріє, аби всі хлопчики і дівчатка мали власну родину, щоб мама й тато любили їх, щоб було менше сиріт, а більше — щасливих дитячих очей.

ФОТО АРХІВ БЕРЕЖАНСЬКОЇ ШКОЛИ-ІНТЕРНАТУ

Василь Деркач (15 р.) займається акробатикою п'ять років. Він переконаний, що цей вид спорту допомагає бути у гарній фізичній формі, а також позитивно впливає на здоров'я

ЖИТТЯ МИКОЛИ КАРПЕНКА

Доля ■ Професії вчителя української мови, директора школи, голови колгоспу і воєнкома «пройшов» герой Микола Карпенко, чиїм іменем названа вулиця у Тернополі. Чоловік — один із тих, чиї погруддя стоять у Старому парку. Родина Карпенків досі живе у місті

ВОЛОДИМИР МОРОЗ, 0-67-307-55-58,
VOLODYMYR.MOROZ@20MINUT.UA

Одинадцять танків, дві самохідних гармати і три БТР фашистів знищив разом з екіпажем Герой Радянського Союзу Микола Карпенко. Його могила — у Тернополі. Родина — теж. Двоє онуків служать в Українському війську і захищають державу від нових окупантів.

Прізвище Карпенко у багатьох тернополян асоціюється здебільшого з назвою вулиці на «Дружбі». Та не всі знають, чим насправді відзначився герой Карпенко. В Інтернеті інформації також небагато — скупа біографічна довідка і фраза у «Вікіпедії» про подвиг:

«Відзначився 14-15 квітня 1944 року в боях біля села Великий Ходачків (Козівський район Тернопільської області). Його екіпаж, відбиваючи атаки противника, знищив 7 танків, 3 БТР і багато живої сили ворога. Звання Героя Радянського Союзу присвоєно 24 травня 1944 (посмертно). Нагороджений орденами Леніна, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки».

Суттєво доповнює історію розповідь сина героя — тернопільського будівельника Анатолія Карпенка.

— Батько пішов воювати у 1941-му. Я 1938 року народження і пам'ятаю, як він приїхав відправляти нас на евакуацію — у формі, — пригадує події син Миколи Карпенка Анатолій. — Батько народився у Софіївці Дніпропетровської області 20 квітня 1914 року. Сім'я була багатодітною, восьмеро дітей. Майже всі були вчителями, окрім дяді Толі. Він став агрономом.

«Коня завжди вів поряд»

Майбутній герой закінчив педагогічне училище у Донецьку. Здобув фах вчителя української мови і пішов працювати у село.

— Згодом батько був директором школи у селі Червоний Яр Софіївського району Дніпропетровської області. Вибрали його головою колгоспу, — продовжує Анатолій Карпенко.

Багато про героя його синові розповідали односельці.

— Люди казали, що як головою колгоспу був, то завжди ходив пішки, а коня вів за повід, — пригадує чоловік. — Коли казали: «Сядьте на коня», він відповідав, що кінь і так працює...

З мамою, Марією Степанівною, про батька Анатолій говорив мало... Жінка була на два роки старша від чоловіка, дожила до 1953-го.

— Я три роки підряд їздив до нас у село, оновив пам'ятник — зробив гарний, з марму-

ру, — каже тернополянин. Нас у батьків було четверо. Сестра Тамара, 1934-го року народження, живе у Кривому Розі. Там же жив брат Григорій, 1940-го року. Він загинув у 1971-му. Наймолодший брат Віктор, 1941-го року, живе у Росії. І так усі роз'їхалися...

Окупацію рідної Дніпропетровщини родина, поки батько воював, пережила у Краснодарському краї, тепер Росія.

— Ми тільки виїхали з села, як його вже зайняли нацисти. Досі пам'ятаю прізвище сім'ї, у якій ми жили, — Кашки, — говорить Анатолій Карпенко.

Оскільки Микола Карпенко закінчив військові курси і був воєнкомом Софіївського району, він не відсидався у тилу.

— Відтілю пішов на фронт. Служив командиром танка Т-34 (сучасний танк «Оплот» є модифікацією уже Т-84У — прим. ред.) у бригаді двічі Героя Радянського Союзу Архіпова, — деталізує співрозмовник. — Був двічі поранений. Лежав у госпіталях у Ростові-на-Дону і Хмельниць-

— Я завжди відчував відповідальність.

Працював бригадиром, то старався... Мої онуки зараз мобілізовані. Один служить на Херсонщині, уже приїжджав у відпустку...

кому. Так пройшов від Москви і дійшов до Тернополя, де було 16 тисяч військ нацистів. Тернопіль вони обійшли танками до Козової. Там обкопалися і відбивали атаки противника.

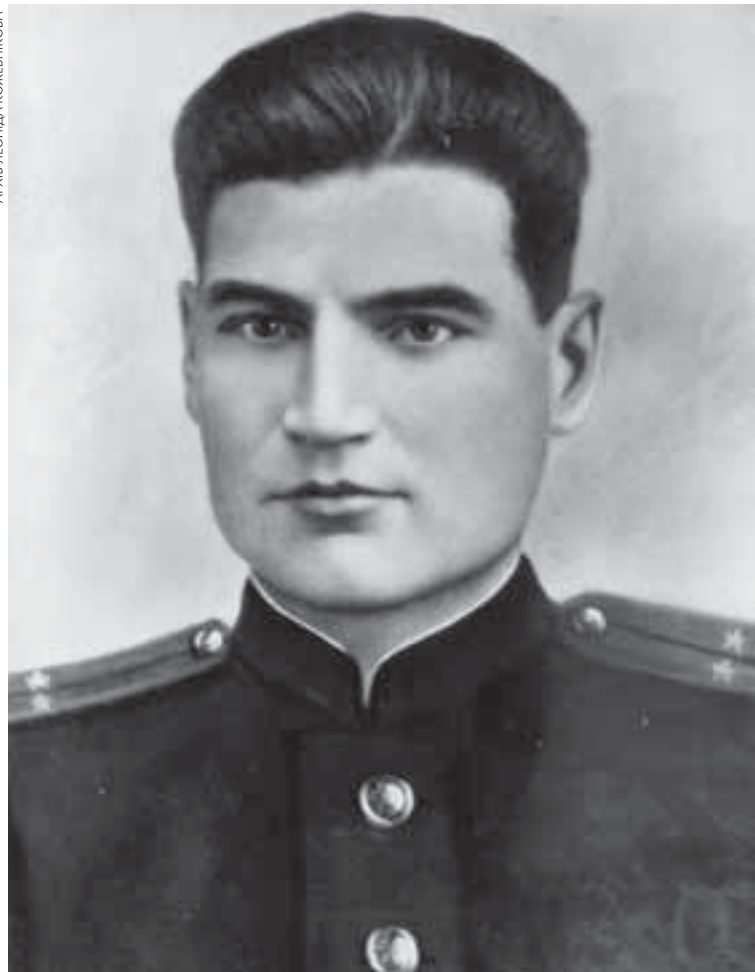
Саме у цьому бою екіпаж танка під командуванням лейтенанта Карпенка підбив сім танків і три БТР противника. За цей бій командир отримав звання Героя Радянського Союзу. Посмертно.

— У 1965-му учні школи №4 Тернополя з'ясували місце бою і посадили там берізку, — говорить чоловік. — Я востаннє був там три роки тому — берізка ще росла...

Син розбудовував Тернопіль

Микола Карпенко після школи здобув професію будівельника. Навчався в інституті у Кривому Розі. Він — тернополянин з 1965 року.

— Уперше приїхав у Тернопіль у 1964-му. Наступного року мене покликали будувати місто, і я повернувся сюди. Вулиця Карпенка тоді вже існувала. Там

Герой Микола Карпенко — командир танка, під керівництвом якого у бою неподалік Тернополя екіпаж знищив сім танків і три БТри окупантів

Погруддя героя Миколи Карпенка — одне з тих, що стоять у Старому парку. Щороку тут проходять урочистості

якраз давали квартири, і мені за чергою виділили, — розповідає будівельник.

Відтак чоловік живе на вулиці імені свого батька-героя.

— Я завжди відчував відповідальність. Працював бригадиром, старався, щоб бригада була передовою, — відповідає він на питання, чи ім'я батька зобов'язувало. — Будували ХБК, п'ятиповерхівку на «БАМі», «Ватру», новий м'ясокомбінат, пивоварний завод біля фарфорового, «Оріон». Також будували Миколаївський глиноземний завод.

Після поселення у нашому місті Анатолій Карпенко не був у батьківському селі 15 років. Як пояснює, часу не було: на рік давали 12 вихідних плюс три дні за вислугу. З часом поїздки на малу батьківщину стали регулярними.

— І хоча у Червоному Яру залишилося тільки 10 дворів, там щороку на День Перемоги збираються люди. На місці бать-

ківської хати — глиняної, шевченківської — стоїть пам'ятник татові. Біля нього і збираються. Школярі, ветерани, керівники району... — згадує пан Карпенко.

Мимоволі чоловік додає — батько прожив тільки 30 років.

— Мої онуки зараз служать. Призвали у березні 2014-го. Старший, Олег, служить на Херсонщині, біля Криму. От нещодавно приїжджав у відпустку. Є грамота, стаття про нього у газеті частини, де служить. Молодший, Микола, у військоматі, — завершує син героя.

Правнуки-вояки згадують свого прадіда-танкіста, але не вихваляються цим, пояснює Микола Карпенко.

— Мій син уже закінчував школу, і тільки тоді його однокласники дізналися, чий він онук, — додає тернополянин. — Я маю двох дітей, чотирьох онуків і трьох правнуків. Один із них, син мого онука Олега, уже пішов до першого класу. Вони живуть із нами в одній квартирі.

РЕТРО НОВИНИ

В Чортківщині

• Поліція з Базару арештувала в селі Плашівці, повіт Чортків, чотирьох парубків за недозволене носіння зброї. Польська преса пише, що ці парубки стріляли до польських поліціантів. Всіх арештованих відставлено до чортківської в'язниці.

«Діло», 28 січня 1930 року

Руйнують Десятинну

• «Всеукраїнський союз безбожників» приступив до руйнування Десятинної церкви в Києві. Дзвіниця цієї церкви вже зруйнована. Як бачимо, більшовицька рука не вагається змести з лиця землі навіть цей дорогоцінний пам'ятник архітектури княжої доби. Як відомо, історія говорить, що Десятинну церкву побудував Володимир Великий і хоч її пощадила не одна ворожа рука чужинецька, то не пощадив її союз таки українських безбожників.

«Діло», 28 січня 1930 року

За хабарництво

• Комісар Бурда, що веде слідство в справі хабарницької афери у львівській дирекції залізниць, приказав арештувати: Влад. Вінницького, старшого залізничного асесора, Пилипа Гафку і Густава Попа, залізничних машиністів. Вінницький у 1928 р. прийняв 6 робітників до залізничних варстатів і за це взяв від кожного з них по 200-250 доларів хабарів. Посередниками були Гафка і Поп.

«Діло», 30 січня 1930 року

До Аргентини

• Рільничі робітники, що хотять їхати до Аргентини, мусять мати посвідки, щоби дістати еміграційний паспорт і аргентинську візу. Ремісники, які хотіли би туди поїхати мусять мати 150 америк. доларів, а крім того готівку потрібну на купно корабельної карти та оплату консулярних віз. Хліборобські родини з дітьми, наскільки крім грошей потрібних на заплату дороги та віз, мають 300 доларів готівки, можуть теж дістати посвідку на еміграційні паспорти та аргентинську візу...

«Діло», 28 січня 1931 року

В Добровлянах

• Польська преса подає, що в Добровлянах, повіт Заліщики, 18 хлопців напало на польських вояків прикордонної сторожі. Хлопці начебто стріляли до вояків, які боронились стріляниною. Після цього 8 парубків арештували і в них найдено револьвери. А як то воно було насправді, може нас повідомлять наші дописувачі?

«Діло», 29 січня 1931 року

Грималівщина

• 7 січня 1931 р. напали «стшельци» на дім читальні «Просвіти» в Глібові, де міститься також кооператива «Єдність», побивши присутнього там Миколу Слободяна та повибивавши всі вікна в читальні. Коли в дні 8 січня наші парубки колядували на «Рідну школу» «стшельци» розігнали колядників.

«Діло», 29 січня 1931 року

КОРОТКО
НОВИНИПодаток на
авто змінять

Нардеп Олег Барна пропонує внести зміни до оподаткування окремих транспортних засобів, а саме встановити, що об'єктами оподаткування є легкові автомобілі, які використовували до п'яти років, вартістю більш ніж 30 тисяч євро, а також мотоцикли, моторні човни, яхти, літаки і гелікоптери, які використовували менше п'яти років.

Зараз під оподаткування підпадають автомобілі з об'ємом бензинового двигуна понад 3 тис. куб. см і дизельного — понад 2,5 тис. куб. см, які не старші п'яти років.

Уже вкрали
три авто

Вже три легківки стали об'єктом злочинних посягань від початку року в області. На даний час вони перебувають у розшуку. Це два авто ВАЗ-21099 та Daewoo Lanos.

За словами начальника сектору УДАІ в Тернопільській області з оформлення матеріалів ДТП Юрія Юрика, статистика минулого року свідчить, що однією з причин викрадення було недбале ставлення власників до зберігання автомобілів, більшість з яких навіть не була обладнана протигонними пристроями та сигналізацією.

Вигідні для
перепродажу

Американська компанія Kelley Blue Book опублікувала щорічний рейтинг найкращих автомобілів для перепродажу.

Серед преміальних брендів перше місце дісталось Lexus, а серед масових — Subaru. Для Lexus ця перемога стала четвертою поспіль, компанія Subaru виграла вдруге (остання перемога японського автовиробника датується 2011 роком).

Даїшників
звільнять

Найближчим часом у рамках реформування ДАІ будуть звільнені всі працівники. Про це заявила заступник міністра внутрішніх справ України Ека Згуладзе. Вона зазначила, що Державтоінспекцію буде повністю реформованою, натомість створять патрульну службу з ширшими повноваженнями.

Посади звільнених працівників будуть заміщувати шляхом конкурсу, в якому можуть взяти участь усі охочі.

ДОЛИВАТИ ЕЛЕКТРОЛІТ НЕ МОЖНА

Зарядка ■

Електроліт доливати у банку акумулятора не потрібно, бо він не википає, кипить тільки вода. Тож якщо рівень рідини недостатній, слід долити лише дистильовану воду, радять експерти

ВАСИЛЬ СОЛТИС, 0-96-725-70-22,
VASYL.SOLTUS@20MINUT.UA

— Перевірив недавно акумулятор, — розповідає тернопільський водій Михайло Кулеба. — Виявилось, що треба його підзарядити. Раніше цю процедуру мені завжди робив сусід, тепер вирішив купити собі підзарядне і зробити все самостійно, щоб не морочити голову сусідові. Нібито нічого складного немає, але клопоту все ж таки трохи є.

Кожен водій стикається з проблемою посаженого акумулятора.

Як правильно заряджати акумулятор? Чим заряджати? Чи знімати з автомобіля? Усі ці питання рано чи пізно виникають у голові кожного автолюбителя.

Щільність має бути
однакова

Зазвичай зарядку акумулятора перевіряють перед початком зимового сезону. Якщо заряд слабкий, то при низькій температурі одного ранку авто може просто не завестися.

Заряд найчастіше перевіряють ареометром — цей прилад являє собою ємність із грушею для набору електроліту. Повний заряд батареї покаже щільність електроліту 1,28 г/куб. см. Як зазначає автослюсар-електрик Ігор Грабовський, для нашого клімату щільність 1,26-1,27 г/куб. см теж вважається нормальною. При розрядці на 50% щільність падає до 1,20 г/куб. см. А повністю розряджений акумулятор має щільність електроліту 1,10 г/куб. см.

Замірювати щільність потрібно у всіх банках. При цьому допускається різниця щільності в межах +/- 0,01 г/куб. см, зазначають експерти. У випадку, якщо різниця щільності електроліту сягає 0,10-0,15 г/куб. см, слід перевірити акумулятор більш ретельно.

Також потрібно обережно оглянути кожен банку та оцінити рівень електроліту у ній. Якщо рівень електроліту нижчий за зазначений мінімум, необхідно долити дистильовану воду.

— Часто водії допускають помилку і заливають електроліт, — розповідає слюсар-електрик Ігор Грабовський. — Але це неправильно. Електроліт доливати у банку акумулятора не потрібно, бо він не википає, кипить тільки вода. Тож якщо рівень рідини недостатній, слід долити лише дистильовану воду.

ВАСИЛЬ СОЛТИС

— Постійно стежу за станом свого автомобіля, — каже водій Віктор Вітушинський (32 р.). — Але у випадку розрядки акумулятора звертатимусь по допомогу до фахівців

Оцінивши рівень електроліту, також варто звернути увагу на його колір та прозорість.

Він повинен бути повністю прозорим. Якщо електроліт «кольоровий», темний, має осад — це привід заощаджувати гроші на новий акумулятор. У таких випадках майже точно можна діагностувати коротке замикан-

нати її самостійно. Для цього потрібен підзарядний пристрій. Коштує він в автомагазинах від 500 гривень.

Сучасне підзарядне
автоматизоване

Є кілька типів таких пристроїв. Усі вони мають незначні відмінності, але принцип роботи

тод незручний тим, що вимагає уважності та постійної присутності.

Більш безпечний і зручний — метод постійної напруги. Він не вимагає постійної присутності людини. Лише раз на годину достатньо наглянути за процесом зарядки. Про закінчення зарядки сповіщає індикатор, який засвічується. Повна напруга зарядженої і справної батареї повинна бути 14,4 В.

Більшість зарядних пристроїв, які зараз випускають, базується на комбінованому методі. Спочатку йде заряд постійним струмом, а потім закінчується постійною напругою. Такі пристрої повністю автоматизовані і не вимагають людської участі. При повній зарядці акумуляторної батареї вони самі вимкнуть.

До слова, технічний розвиток не стоїть на місці. Уже тепер є сучасні акумулятори, які не потребують зарядки. Вони розраховані на певний період служби, тож зарядка для них не передбачена.

Електроліт повинен бути повністю прозорим. Якщо він "кольоровий", темний, має осад — це привід заощаджувати на новий акумулятор. У таких випадках часто можна діагностувати часте коротке замикання

ня пластин брудної банки. Підзаряджати такий акумулятор уже немає сенсу.

Підзарядка коштує
від 500 гривень

Якщо все в порядку, то можна приступати до підзарядки. Її можна здійснювати у добре провітрюваному приміщенні — гаражі чи іншій господарській будівлі у приватному секторі чи на дачі.

У жодному разі це не можна робити вдома на кухні. Застереження звучить дивно, однак трапляються і такі унікальні випадки, які забувають про хімічну шкоду від акумулятора.

Якщо ж водій тримає авто у дворі будинку чи на стоянці і не має де підзарядити акумулятор, тоді з цим взагалі не варто заморочувати собі голову. Краще машину віддати професіоналам, які й виконають підзарядку. Коштує ця процедура у Тернополі від 20 гривень.

Якщо ж є приміщення для підзарядки, тоді можна вико-

у них однаковий — змінний струм від мережі вони перетворюють на постійний.

На практиці автомобілісти використовують три методи зарядки — постійною напругою, постійним струмом та комбінованим способом.

Під час зарядки постійним струмом потрібно постійно коригувати кількість амперів. Ме-

Техніка безпеки
під час зарядки

Акумулятори містять кислоту, а тому при роботі з ними потрібно пам'ятати про елементарні правила техніки безпеки:

— обов'язково користуватися хімічно стійкими рукавицями й окулярами;

— зарядку акумулятора слід проводити у добре провітрюваному приміщенні. При зарядці виділяються хімічно активні й

отруйні речовини;

— куріння та відкритий вогонь заборонені. У процесі зарядки виділяється водень, який при змішуванні з киснем є вибухонебезпечним;

— мережа повинна бути обладнана автоматом, який відключає живлення у випадку короткого замикання в електросхемі зарядного пристрою.

Швидка зарядка шкідлива

Зарядка акумулятора може тривати до 10 годин, а часом буває так, що їхати треба вже. Для цього використовують експрес-зарядку. Це не кращий варіант для акумулятора, але за необхідності ним все ж таки користуються. Регуля-

тор струму при такій підзарядці виставляється на максимум, після чого слід увімкнути таймер на 15-20 хвилин або ж просто засікти час на годиннику.

Після закінчення експрес-зарядки можна встановлювати ба-

тарею на авто і пробувати завести двигун. Якщо заряд акумулятора має більше 50%, то він буде в змозі повністю зарядитися на ходу від генератора автомобіля. Якщо менше, то потім буде необхідно повноцінно зарядити авто.

САЛАТ З ТЕЛЯТИНИ І ГРУШІ

Смачно ■ «20 хвилин» розповідає про приготування фірмових страв у кафе, барах і ресторанах Тернополя

ІРИНА ЧУБАТА, 0-98-586-50-62,
IRYNA.CHUBATA@20MINUT.UA

Салат зі смаженого телячого м'яса, овочів, зелені та соковитої груші під вершковим соусом — новинка меню ресторану „Бункер-муз”, що на бульв. Т. Шевченка.

— Груша, як і яблуко, — фрукт універсальний, — каже шеф-кухар Сергій Головайчук. — З нею можна і десерти готувати, і гарячі страви, і закуски, і, звичайно, салати. Салати з грушею переважно досить легкі, але є і такі, в яких цей фрукт поєднують з м'ясом, печінкою, заправляють майонезом і сметаною.

Груша — улюблений фрукт Сер-

гія. Тож він вирішив, що у меню має бути салат із грушею.

Для салатів, за словами кухаря, підходять будь-які сорти груш. Та якщо ви будете готувати не солодкий фруктовий салат, а звичайний закусочний, то і сорти краще обирати не дуже солодкі. Для салату із телятиною Сергій вибрав беру.

— Бера — дуже соковитий осінній сорт, — каже він. — Вона тане у роті, як масло. Звідси і назва. Адже бера означає «масляна груша».

Найпопулярніші продукти, які в салатах поєднують із грушами, за словами Сергія, м'ясо птиці, м'які і тверді сири, сири, волоські горіхи, помідори, печериці, зелень.

— М'ясо посмажимо до стану medium, — пояснює кухар. — Зверху воно буде повністю готовим, а всередині залишиться соковитим.

Соус Сергій готує із вершків та сиру Grana Padano, схожого на пармезан. Спочатку наливає у каструльку вершки, додає тертий сир і нагріває. Час від часу розмішує, щоб не було грудочок. Довівши до кипіння, знімає з вогню.

— Соус не має закипіти, бо він підгорить, — каже кухар. — Ми тільки доводимо його до кипіння.

Вимішавши усі нарізані компоненти і заправивши салат соусом, Сергій перекладає його на тарілку.

Окрім салату з телятиною, у меню закладу ще кілька теплих салатів — з куркою теріякі; теплий салат з телятиною й овочами-гриль; східний салат із кальмарами.

Куштує салат із грушею — враження неймовірні! Ніжний, легкий, смачний і пікантний смаколик перевершив усі мої сподівання.

Підготувати усі необхідні для салату продукти: філе, овочі, салатне листя

Грушу почистити, вирізати серцевину, нарізати тонкою соломкою

Помідор накраяти скибками, перець — соломкою, салатне листя порвати руками

Телятину помити, зачистити від шматків, нарізати середніми шматками, обсмажити

Приготувати вершковий соус, заправити ним салат, ретельно вимішати

Викласти салат із грушею на тарілку гіркою, відразу подавати до столу

СКОЛЬКИ ЧОГО ТРЕБА:

50 г телячого філе, 30 г помідора, 40 г болгарського перцю, 50 г груші сорту бера, 30 г міксу салатів, 30 мл 30% вершків, 15 г сиру Grana Padano, сіль, мелений перець.

Шеф-кухар Сергій Головайчук (26 р.): — Салат із теплою телятиною — мій авторський рецепт. Він з'явився у меню близько трьох тижнів тому. Коштує салат 29 гривень, важить 180 грамів

1 копчене куряче стегно, 300 г свіжих печериць, 2 ст.

Салат із копченою куркою

л. олії, 2 цибулини, 200 г чорносливу, 250 мл майонезу ТМ «Королівський смак».

Печериці ретельно помити, почистити, нарізати пластинками. Цибулю почистити, дрібно накраяти, обсмажити разом із грибами на олії до прозорого кольору. Відділити куряче м'ясо від кістки. Накривати його середніми кубиками, викласти рівним шаром на тарілку. Зверху викласти шар смажених

грибів із цибулею. Чорнослив запарити в гарячій воді. Коли він зм'якне, накривати тонкою соломкою. Викласти шматочки сухофрукта на верхню частину салату. Кожен шар полити майонезом, прикрасити салат зеленню.

Рецепти від тернополян

ПЕЧЕННЯ З ГРИБАМИ ВІД ЕКОНОМІСТА ОЛЕНИ МАРКІВ:

— Це мій улюблений рецепт гарячої страви. І смачно, і ситно, і не дуже дорого.

Отже, потрібно 500 г телятини, 50 г свинячого жиру, 100 г печериць, 300 г цибулі, 200 г моркви, 500 г картоплі, 100 г олії, 200 г сметани, 500 г грибового бульйону, сіль, перець.

Зачищене м'ясо наріза-

ти кубиками, посолити, поперчити, обсмажити в олії на сильному вогні до рум'яної скоринки. Потім перекласти у каструлю, додати прянощі, спеції і тушкувати до готовності разом із морквою та цибулею у м'ясному бульйоні. Гриби зварити, дрібно посікти й обсмажити з цибулею. Картоплю нарізати скибками і також підсмажити на олії. У горшечки ша-

рами скласти картоплю, тушковане м'ясо, гриби з цибулею. Залити все грибовим бульйоном, заправити сметаною і запекти в духовці. Смачного!

Фарширована телятина

1 кг телятини, масло, 5 картоплин, спеції. Для фаршу: 500 г телятини, 10 г молока, 50 г телячого язика, 10 г сала.

Телячу грудинку почистити від сухожилля, зрізати кістку. На всю довжину грудинки зробити ножем «борозну». Цю «кишеню» наповнити м'ясним фаршем, перемеленим із салом і вареним язи-

ком. Фарш готувати так: телятину пропустити через м'ясорубку, влити молока, посолити, поперчити і вимішати. Додати кубики сала і вареного язика.

М'ясо посолити, поперчити, змастити маслом і запекти. Час від часу поливати соком, що виділився. Перед подаванням до столу грудинку

нарізати невеликими шматками, полити м'ясним соком. На гарнір подати варену або печену картоплю.

Теляче філе у панірувальних сухарях

800 г телячого філе, 150 г цибулі, 50 г масла, 60 г олії, по 2 ст. л. подрібнених волоських горіхів і зелені петрушки, 50 г панірувальних сухарів, 30 мл виноградного оцту, по 150 мл десертного вина і м'ясного бульйону, 1 ст. л. борошна.

Цибулю нарізати, пасерувати на олії. Охолодити, змішати з маслом, сухарями, горіхами, петрушкою.

Додати спеції. Філе нарізати кубиками й обсмажити на олії. Все перекласти у вогнетривку форму, поси-

павши її перед тим сухарями. Запекати 10-15 хвилин при 210°C. До жиру, в якому обсмажувалося філе, влити оцет і вино. Кип'ятити рідину, поки не випарується половина початкового об'єму. Вкінці додати бульйон і борошно, добре вимішати. Цим соусом полити готове філе. Подавати м'ясо зі смаженою картоплею.

КІНО

кінотеатр

Сінема Сіті

тел. 47-77-37, квитки — 20-60 грн

«Чорне море»

Пригоди, трилер, 4 лютого, поч. — 21.10, 23.30

«Пригоди Паддінгтона»

Комедія, сімейний, 4 лютого, поч. — 10.20, 11.40, 15.40, 17.40, 19.40

«Фатальна пристрасть»

Трилер, 4 лютого, поч. — 10.00, 14.00, 16.00, 20.00

«Тупий і ще тупіший»

Комедія, 4 лютого, поч. — 14.25, 21.40, 23.30

«Пограбування по-американськи»

Кримінальний, трилер, 4 лютого, поч. — 10.10, 17.10

«Нескорений»

Драма, біографічний, з 5 лютого

«Заручниця-3»

Кримінальний, трилер, екшн, 4 лютого, поч. — 11.50, 17.50

«Хакер»

Драма, екшн, 4 лютого, поч. — 14.30

кінотеатр

Палац кіно

тел. 52-33-33, квитки — 15-20 грн

Подорож у Мультиландію

Програма для школярів, 4 лютого, поч. — 14.00

«Готель романтичних побачень»

Романтична комедія, 4 лютого, поч. — 19.30

«Такі красиві люди»

Мелодрама, 4 лютого, поч. — 18.00

Завітає балет «Сухішвілі»

Концерт національного балету Грузії «Сухішвілі» буде у ПК «Березиль» 5 лютого. Початок — 19.00. Квитки — 180-400 грн. Сухішвілі гастролюють Україну з нагоди ювілею — балету цього року виповнюється 70 років. Сотня танцюристів на сцені та власний оркестр влаштують для тернополян незабутнє видовище. Балет «Сухішвілі» навіть називають восьмим чудом світу. Квитки — у касі ПК «Березиль». Тел.: 53-31-14.

Fontaliza зіграє грандж

Концерт англомовного гурту з Горлівки буде у барі «Коза» 7 лютого. Початок — о 21.00. Квитки — 30-40 грн.

Гурт грає на межі альтернативи, панк-року, гранджу і рок-н-ролу. Торік випустили альбом Under the floor. Саме цей гурт відкривав концерт до 20-річчя «Океану Ельзи» на НСК «Олімпійський».

Приїдуть норвезькі металісти

Концерт progressive doom metal гурту Ashowa з норвезького Бергена буде у барі «Коза» 2 березня. Початок — 17.00. Квитки — 35 грн у попередньому продажу. Місцева підтримка: The Paints Of Past Memories (Кам'янець-Подільський), «По ту сторону» (Рівне), Aros (Козятин) та Outnumber (Тернопіль).

Арсен Мірзоян представить «Ніч»

Сталевий голос України заспіває акустичну програму у пабі «Хмільне щастя» 11 лютого. Початок — о 20.00. Квитки — 80 грн у попередньому продажу та 100 грн — у день концерту.

Тур на підтримку диска «Ніч» пройде 11 містами. Звучатимуть пісні з нової платівки та відомі. Тел.: 47-78-12, 050-437-51-40.

Ярмак із туром «22»

Концерт столичного репера буде у концерт-холі «Подольнян» 6 березня. Початок — о 19.00. Квитки — 100-200 грн.

Тематика пісень Ярмака — дуже різноманітна, від відверто жартівливої до питань соціальної несправедливості. Квитки — на kasa.in.ua та у пабі «Хмільне щастя».

Brutto співатиме «Воїни света»

Новий проект соліста гурту «Ляпіс Трубецкой» Brutto дасть концерт у концерт-холі «Подольнян» 12 лютого. Початок — о 19.00. Квитки — 90-220 грн.

Гурт кине виклик російському року і покаже, що не боїться змін. Квитки — у пабі «Хмільне щастя» та ЦУМІ (Konica). Тел.: 067-477-04-24, 099-346-38-12.

Фестиваль оголошує учасників

Цьогорічне «Файне місто» обіцяє бути масштабнішим за попередні. Проходитиме у тернопільському аеропорту 3-5 липня. Квитки — від 250 грн.

Організатори вже оголосили перших учасників: Jinjer, «Табула Раса», Vivienne Mort, «Тінь Сонця», «Фіолет» і перший вокаліст AC/DC Dave Evans.

КЛУБИ

ALLURE CLUB

просп. Злуки, 45, тел. 098-757-57-57

Найкращі ведучі

Вечірку "Кращі MC України" проводять щосуботи. На відвідувачів чекають запрошені MC з усієї країни, весела атмосфера, хіти та конкурси. Гостей розважатимуть DJ Sensey і Dj Misha Breez. Початок — о 22.00. Вхід: для дівчат — 50 грн, для хлопців — 80.

RIVERPOOL CLUB

вул. Чумацька, 14, тел. 067-350-18-81

The Subbotage Party

Щосуботи клуб запрошує потусуватися під найкращу музику за останні 30 років. До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 дівчатам — 40 грн, хлопцям — 80 грн.

Discohouse Friday Night

Щоп'ятниці для тернополян — вечори хаусу та лотерея для перших 99 відвідувачів із призами.

До 23.00 — вхід безкоштовний, після 23.00 — дівчатам — 30 грн, хлопцям — 60.

БУНКЕРМУЗ

бульвар ім. Т. Шевченка, 1, тел. 067-350-22-10

Щосуботи запальні сети готують dj з різних куточків України. Потужні біти та яскраві емоції чекають усіх на вечірці. Щосереди у закладі заточують підбори під запальні ритми латино. Для тернополян — сальса, бачата і меренге. Початок розваг — о 20.00. Приходьте з друзями і заряджайтеся позитивом. Вхід — вільний.

ВОМБА, НІЧНИЙ КЛУБ

вул. Братів Гжицьких, 3, тел. 096-300-11-55.

Ночі флірту

Щонеділі — розкуті та запальні вечірки. Вхід для хлопців — від 20 грн, для дівчат — до 23.00 — безкоштовно, після 23.00 — від 20 грн.

OPERA

Клуб-ресторан щотижня пропонує такі вечірки: щочетверга — студентські вечірки (вхід 30 грн), щоп'ятниці — вечірки у стилі Maxim, щосуботи — Miss Maxim-2014 (вхід для хлопців — 50 грн, для дівчат — 30 грн). Упродовж тижня відвідувачі можуть взяти участь у караоке-вечірках. Початок розваг — щодня о 20.00.

ФІЛАРМОНІЯ

Запрошують на імпрезу

Симфонічний оркестр Тернопільської обласної філармонії пропонує поціновувачам музики «Новорічну імпрезу» 4 лютого. Початок — о 18.30.

Оркестр під керівництвом диригента, заслуженого діяча мистецтв України Мирослава Крілья виконає кращі зразки святкової музики. Співатимуть солісти філармонії Наталія Лемішка, Оксана Малецька, Володимир Шагай та Наталя Присіч. Квитки — у касі філармонії. Телефон для довідок — 52-47-94.

ВИСТАВКИ

«Від Майдану до Війни»

Фотографії Віктора Гурняка, Український дім «Перемога»

«І будуть люди»

Живопис Сергія Декалюка, галерея «Бункермуз»

Ярослав Омелян

Роботи заслуженого художника України, художній музей

«Дерево життя

Тетяни Осадци»

Живопис, краєзнавчий музей

«Архітектурні мотиви

Крем'янця»

Малярство Володимира Величка, краєзнавчий музей

Яків Гніздовський

Графіка, до 100-річчя з дня народження митця, краєзнавчий музей

Георг Пінзель

Скульптура, постійна виставка, краєзнавчий музей

ТЕАТР

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА

(бульв. Т. Шевченка, 6). Тел. 52-40-66, квитки від 15 до 40 грн, поч. — 19.00

«За крок до тебе»

Ілюзії життя, М. Коляда, 4 лютого

«Наталка Полтавка»

Музична комедія, І. Котляревський, 5 лютого

«Мина Мазайло»

Комедія, М. Куліш, 7 лютого

«Медовий місяць на всі сто»

Комедія, Р. Куні, 8 лютого

«Украдене щастя»

Драма, І. Франко, 11 лютого

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ТЕАТР АКТОРА ТА ЛЯЛЬКИ

(вул. Січових стрільців, 13).

Тел. 52-49-54, квитки — 15 грн, поч. — 12.00, 14.30,

«Рукавичка»

Українська народна казка, 8 лютого, поч. — 13.00

«Кривенька качечка»

Музична казка за мотивами українського фольклору, В. Лісовий за Б. Лепким, 8 лютого

ТЕРНОПІЛЬСЬКА СТУДЕНТКА ЗДІЙСНИЛА ЄВРОТРИУМФ

Досягнення

Неймовірним успіхом для тернополянки Анастасії Меркушиної завершився чемпіонат Європи з біатлону. Дві золоті та одна бронзова нагорода — такий здобуток нашої юніорки в Естонії

BIATHLON.COM.UA

20-річна студентка економічного університету Анастасія Меркушина на чемпіонаті Європи тричі ставала на п'єдестал пошани

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHUY@20MINUT.UA

Золоті нагороди у спринті та гонці переслідування, а також бронзову медаль у змішаній естафеті виграла тернополянка Анастасія Меркушина на чемпіонаті Європи.

Для юніорів європейська першість тривала в Естонії з 28 січня до 2 лютого. За цей період Анастасія провела чотири гонки, три з яких завершилися успішно.

Перша з гонок — індивідуальна, вона жодних дивідендів Насті не принесла. У дівчини не вийшла стрільба, і, як наслідок, вона фінішувала з чотирма промахами лише на 7-й позиції. Від лідера Меркушина відстала майже на дві хвилини.

Зате у спринті тернополянка показала все, на що здатна. Бездоганна стрільба та швидкість проходження на трасі забезпечили Анастасії першу золоту нагороду чемпіонату Європи. У боротьбі за медаль їй вдалося обійти одну зі своїх головних

суперниць — Уяну Кайшеву з Росії. Вона фінішувала третьою.

— Я проаналізувала свої помилки в індивідуальній гонці, тому на спринт налаштувалася дуже серйозно, — коментує свою першу перемогу Анастасія Меркушина. — Здаватися так просто я аж ніяк не хотіла, тож на старт вийшла з думками, що буду боротися до кінця. Було важко, але мені вдалося зібратися і фінішувати першою.

За першим тріумфом Насті не забарився і другий. Гонку переслідування 20-річна біат-

лоністка розпочинала з першої позиції і зуміла відстояти своє місце на подіумі. Серйозна боротьба цього разу розігралася між нею та Кайшевою. За перемогу біатлоністки змагалися аж до останнього вогневого рубежу. Меркушина двічі не влучила у мішень, але росіянка це зробила тричі. Тож тернополянка гарантувала собі друге чемпіонство на чемпіонаті.

— Через сніг, який випав напередодні гонки, бігти стало ще важче, — каже Настя. — Промахи моєї суперниці на останньому

рубежі стали для мене справжнім подарунком. Я дуже хвилювалася перед стрільбою, а тому мені не вдалося пройти її без промахів. Мій тріумф — це тріумф усієї нашої команди, а також моїх батьків!

На завершення 2 лютого тернополянка додала до своєї колекції нагород ще й „срібло” чемпіонату Європи. У змішаній естафеті Анастасія разом із трьома партнерками по команді фінішувала третьою. Цього разу тріумфаторками естафети врешті стала російська команда.

Підручний медалей не здобув

Не надто вдало проявив себе в Естонії кращий тернопільський біатлоніст Дмитро Підручний. Наш земляк розпочав свій шлях на чемпіонаті Європи зі спринту, де посів 11-ту позицію. Краще за нього виступив лише Сергій Семе-

нов, який став 9-м. У спринті Дмитро Підручний без промахів подолав перший вогневий рубіж, але двічі був неточним на другому.

Ще менш успішно тернополянин завершив гонку переслідування, у якій він стартував

з 11-ї позиції. Знову нашого земляка підвела стрільба, хоча його результат став кращим серед української команди.

У сумі Дмитро Підручний аж дев'ять разів не влучав у мішені. Відтак розраховувати на хорошу позицію було марно.

Два «золота» здобули наші легкоатлети

АНДРІЙ ТИХИЙ, 0-97-636-12-34,
ANDRIY.TUKHUY@20MINUT.UA

Переможцями командного чемпіонату України з легкої атлетики у приміщенні стали тернополяни Іван Стребков та Сергій Крук.

Командний чемпіонат України відбувся у Запоріжжі 27-28 січня.

Студент економічного університету Іван Стребков змагався у бігу на дистанції 3000 м. З результатом 8.02,80 хв він став

чемпіоном України. Додамо, що Івану Стребкову не вистачило кількох десятків секунди, щоб стати претендентом на поїздку на чемпіонат Європи з легкої атлетики, який у березні прийматиме столиця Чехії — Прага.

Втім, в Івана буде ще один шанс поїхати на європейську першість. А вже 12-14 лютого у Сумах пройде чемпіонат України серед молоді та дорослих. До слова, тренується Іван

Стребков в обласній школі вищої спортивної майстерності (ШВСМ) у Юрія Рикалова та Олександра Степанюка.

Друге «золото» для Терноплілля у Запоріжжі виборов Сергій Крук. Хлопець виграв у секторі для стрибків у довжину, показавши результат 7 м 31 см. Підопічний Михайла Васирука теж тренується у ШВСМ.

Непогані результати на командній першості країни пока-

зали Руслан Даньків та Оксана Ралько. Юнак у бігу на дистанції 2000 м із перешкодами був п'ятим. А Оксана стала шостою у бігу на 400 м. Обоє легкоатлетів є майстрами спорту.

Додамо, що на командному чемпіонаті України з легкої атлетики у приміщенні збірна Тернопільської області посіла у загальному заліку 14-те місце. Тріумфували на чемпіонаті дніпропетровці.

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Проявили волю до перемоги

• Матчі 11-го туру тернопільської Вищої футзальної ліги традиційно відбулися у спорткомплексі «Політехнік» 1 лютого.

Так, аутсайдер «Колос» з Бучача у напруженій грі поступився «Ромі-Орбіт» — 4:6. Важку перемогу здобув «Ерідон», який обіграв «Вікінг» — 3:1.

Справжню волю до перемоги проявив лідер Вищої ліги — «Агрон-Королівський смак». Команда Віталія Паперовського, програючи теребовлянській «Ниві» 3:0, зуміла вибороти перемогу — 3:4!

А у заключному матчі цього туру «Металіст» без жодних проблем завдав поразки «Арс-Кераміці» — 6:1.

Здобули чотири медалі

• Юні борці греко-римського стилю з Тернополя вибороли чотири нагороди під час Всеукраїнського турніру, що відбувся у Конотопі.

Срібні нагороди дісталися Володимиру Войтовичу та Олександр Шувчуку. А бронзові медалі здобули Степан Жмурко і Тарас Хоменко.

Тренуються школярі у тренерів Бориса Савківа, Костянтина Липки та Євгена Петрова.

«Тернопіль» покинули двоє

• Муніципальний футбольний клуб «Тернопіль» припинив співпрацю із двома футболістами.

Не будуть виступати за клуб півзахисник Сергій Куріцький та воротар Микола Плетеницький. За словами головного тренера «Тернополя» Василя Івгевича, з Сергієм Куріцьким розірвали контракт.

Щодо Миколи Плетеницького, то в одного із лідерів команди у лютому завершився трудовий контракт.

«Галичанка» подолала Чернігів

• Дві перемоги в 11-му турі волейбольного чемпіонату України здобула тернопільська «Галичанка-ТНЕУ».

Наші дівчата 30-31 січня зустрілися у Чернігові з місцевим «Педуніверситет-ШВСМ». У двох матчах «Галичанка» була переконливою — 3:0 та 3:1. Додамо, що «Педуніверситет» у матчах із нашою командою здобув історичне досягнення. Чернігівські волейболістки виграли свою першу партію у сезоні.

ТИЖНЕВИК «RIA ПЛЮС»

Свідство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «RIA плюс» №507-107 ПР, серія ТР, видане 10.08.2011 р. Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Засновник ТОВ «RIA Холдинг». Видавець з 2006 року - ТОВ «Видавництво "RIA"»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Газета є членом «Української Мережі Оголошень».

Газета є членом асоціації видавців періодичної преси України.

Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

Тижневик «RIA плюс» доставляють за передплатою підприємствам Тернопільщини та провідним підприємствам України.

Безкоштовне розповсюдження друкованого ЗМІ оплачено рекламодавцем. **Реклама** позначається реєстраційним номером та друкується відмінним від основного шрифтом. Матеріали у рубриках «Новини компанії», «Шопінг», «Політична позиція» та «Прес-служби» публікуються на правах реклами. Редакція не завжди поділяє думки авторів та не несе відповідальності за тексти реклами й оголошень. Передрук матеріалів — тільки з дозволу редакції. Буквосполучення **RIA, PIA, PIA** (а також у сполученні з будь-якими словами та висловами), графічні зображення вказаного, заборонені для копіювання згідно з авторськими правами.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 16 (колишній будинок офіцерів). Працюємо 9.00-18.00. Поштова адреса: 46001, м. Тернопіль, а/с 110.

Телефони редакції: (0352) 43-00-50, 43-00-56
Телефони кур'єрської служби і передплати: (0352) 43-00-50, 43-00-56
E-mail: design@te.ria.ua
«RIA плюс» в Інтернеті: http://20minut.ua

ПРАВИЛА ПОДАЧІ ОГОЛОШЕНЬ ЧИТАЙТЕ НА 3-й СТОР. БЛОКУ «РОБОТА»

Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво "RIA"»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідство про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р

Директор: Юрій Штопка
Головний редактор: Світлана Чернецька, 0-98-836-92-47
Верстка: Юрій Карпук
Коректура: Ірина Чубата
Відділ реклами: 43-00-50.
Відділ кур'єрської служби та передплати: Ллія Павлишин, 0-97-879-96-11.
Номер набраний та зверстаний комп'ютерним центром RIA.

Віддруковано в друкарні «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а, тел. 0-432-55-63-97.

Тираж 27541 примірників. Зам. №151203

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ

ексклюзивної рекламної агенції ТОВ «Медіа Дім RIA»: р/р 26006000416776 код ЄДРПОУ — 34377553 в ВАТ «Укрксімбанк», м. Тернопіль, МФО 302429, свід. про реєстр. плат. ПДВ № 100065551. Інд. податк. номер 343775502080.

Передплатний індекс

22196

Чи безпечне харчування у школах і садках?

Наскільки безпечне харчування в освітніх закладах? Чому нещодавно тернопільські дітлахи отруїлися у дитсадках? Наскільки зростає вага харчування? Хто матиме пільги? Відповіді на ці та інші запитання отримаєте під час чату-дискусії 6 лютого. Початок – о 16.00. Читайте у газеті «RIA плюс» від 11 лютого

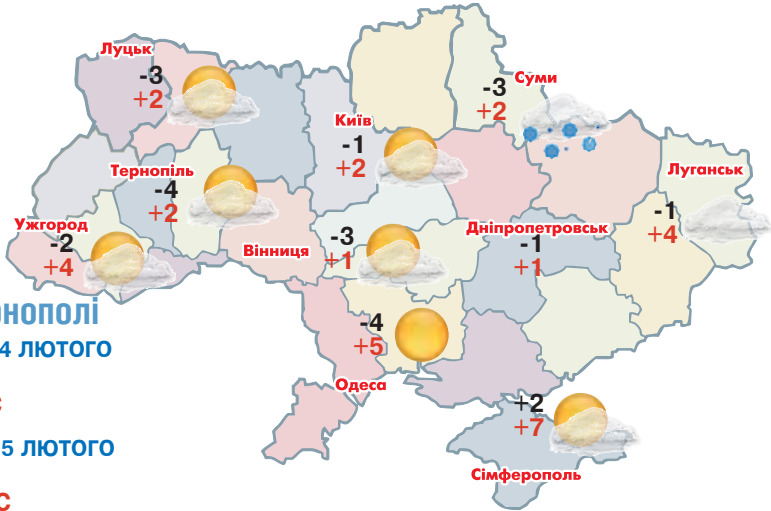
Перші Київські курси іноземних мов
Фундаментальність ваших знань!

- групи інтенсивного навчання
- групи базового навчання
- групи по підготовці до ЗНО та міжнародних тестів

тел.: (0352) 52-59-59, (067) 13-10-150
м. Тернопіль, вул. Руська, 17 (кооп. коледж)
вул. Братів Бойчуків, 2 (ЗОШ № 19)
м. Збараж, вул. Черновола, 1 (ЗОШ №2)

www.pershi.com

Спонсор прогнозу погоди

Погода у Тернополі

СЕРЕДА, 4 ЛЮТОГО
-4-2°C
0+2°C

ЧЕТВЕР, 5 ЛЮТОГО
-2 0°C
-1+1°C

П'ЯТНИЦЯ, 6 ЛЮТОГО
-4-2°C
-3-1°C

СУБОТА, 7 ЛЮТОГО
-6-4°C
-4-2°C

НЕДІЛЯ, 8 ЛЮТОГО
-9-7°C
-6-4°C

Stimex
engineering group
Тов Стімекс Інженерінг Груп

ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ:

ПАРОКОНДЕНСАТНИХ СИСТЕМ, ПРОМИСЛОВОЇ ФІЛЬТРАЦІЇ
ІННОВАЦІЙНУ ШЛАНГОВУ АРМАТУРУ

підбір обладнання, енергоаудит, шефмонтаж, ціни від виробника

+38 0536 700 857, (067) 914 01 99 stimexeng.com

ПІДПРИЄМСТВО РИФ

розсувні системи з алюмінію

17 років на ринку Тернополя!

Подаруй собі комфорт!

вул. Довженка, 18, тел. 43-80-30 www.rif.te.ua

МІС 20 ХВИЛИН 2014 ФІНАЛ КОНКУРСУ

Генеральний партнер: **27 ЛЮТОГО 21:00**

приймає: CLUB & RESTAURANT PERA

Стань часткою культової події, не пропусти вечірку року!

Партнери: Sharthen Mykoly, BEAUTY CLUB, a force

КРЕДИТ

м. Тернопіль, просп. С.Бандери, 8
тел. 098 82 00 748, 050 209 11 72

ТАКСІ ШАНС

42-08-08 43-08-08 44-08-08

Таксі ШАНС замовляй - Газету RIA плюс читай!

Щосереди читайте свіжий примірник газети «RIA плюс» під час поїздки на таксі «Шанс»

Гороскоп

ОВЕН
Чекайте пропозицій, що стосуються ділового життя. Постарайтеся співвіднести свої плани з реальністю і своєчасно їх коригувати. Подумайте про додаткове джерело доходу.

ТЕЛЕЦЬ
Після вечірок можете стомитися. З четверга почнете стрімкий зліт активності і приплив життєвих сил. Відновлення дружніх стосунків буде корисним і приємним.

БЛИЗНЮКИ
Прислухайтеся до себе, і знайдете правильне рішення. Якщо надійде цікава пропозиція в особистій сфері, не відмовляйтеся. Ваші ідеї і погляди на життя приваблять нових друзів.

РАК
Наступний тиждень втягне вас у вир подій: зустрічі, нові проекти. Середа може бути одним з найважчих днів тижня, уникайте сварок. Наприкінці тижня приділіть увагу коханій людині.

ЛЕВ
Постарайтеся не міняти нічого навколо, перечекайте бурю. Стан невизначеності триватиме кілька днів. Не заціклюйтеся на роботі, знайдіть час для кіно або театру.

ДІВА
Не варто багато базикати, ризикуєте видати таємниці. Вдалий тиждень для творчості та кар'єри. Ваша працездатність здивує всіх. Менше спілкуйтеся з випадковими людьми.

ТЕРЕЗИ
У четвер зосередьтеся на вирішенні однієї проблеми, не пробуйте зробити всі справи. Не нав'язуйте свої думки іншим людям. З'ясування стосунків можуть закінчитися сваркою.

СКОРПІОН
Чим чіткіше розпишете плани на тиждень, тим більше встигнете. У п'ятницю не дозволяйте, щоб хтось міняв ваші наміри і плани. У вихідні активно відпочиньте.

СТРІЛЕЦЬ
Цього тижня ви лідер – це допоможе домогтися свого. Тиждень багатий враженнями. Нові справи краще починати в п'ятницю. Не давайте обіцянок, виконати їх буде складно.

КОЗЕРІГ
Виправте помилки, поки є змога. Ваш успіх на роботі залежатиме від докладених зусиль. У середу контролюйте емоції. Утримайтеся від бапачок, тримайте свої ідеї та плани при собі.

ВОДОЛІЙ
Розширяться коло спілкування, відкриються нові можливості. Ваші старання увінчаються успіхом на роботі. Головним для вас зараз є сім'я. П'ятниця – вдалий день для зустрічей.

РИБИ
Вам буде потрібна допомога друзів і колег, не соромтеся попросити про це. Ймовірний зрив домовленостей з діловими партнерами. Можете багато чого встигнути зробити.

Пасажирські перевезення

ДЕШЕВШЕ ШВИДШЕ ніж потягом

Тернопіль - Санкт-Петербург
Тернопіль - Москва

Доставка пасажирів до місця призначення

+380 97 856 24 52 +7 905 217 0755
+380 97 563 05 99 +7 905 364 98 23